

1987 ஏப்ரல் 25 [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வற்புறுத்தியும் வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல். அங்கே அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தமுடியவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பிற்கு விட்டத்தில் 12 ஆண்டுகளாயிற்று. 16 ஆண்டுகளாயிற்று என்று இந்த விஷயத்தில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால், நடுவர் தீர்ப்பிற்கு விட்டால் 1½ ஆண்டுகள். 2 ஆண்டுகளுக்குள் முடியக் கூடிய அளவிற்கு, புள்ளி விவரங்கள், மற்றவைகள் எல்லாம் திட்டவட்டமாகத் தெளிவாக எல்லாவகையிலும் இருக்கிறது. இதில் தகராறு இல்லை என்று அந்த மாநிலத்தினுடைய பொறியியல் வல்லுநர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்து பொறியியல் வல்லுநர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய பொறியியல் வல்லுநர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காலத்தாழ்விற்கு இடமேயில்லை. நடுவர் தீர்ப்பிற்கு விட்டு, நாம் தீர்ப்பு வாங்குவதைத் தவிர, வேறு எந்த வழியும் இல்லை, கர்நாடகத்தில் இருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒற்றுமையாக இருந்து அந்தப் பணிகளுக்கு ஈடுகொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கேயும் அது மாதிரி ஒற்றுமையாக இருந்து எங்களுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்றும். திரு. ஆறுமுகம் போன்றவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88, வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி.)

(அ) கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 19,30,85,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டம் நாகர்கோவில் நீதிமன்ற வளாகத்திற்குள் வழக்குரைஞர் அறைகள் (Lawyers Chamber) கட்ட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.19,30.85,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”

[1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. எஸ். பி. மணவாளன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்டத் தலைநகரான வேலூரில் நீதிமன்றங்களுக்குப் புதிய வசதியான கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 19,30,85,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றங்கள் உள்ள இடங்களில் வழக்கறிஞர்கள் இருந்து பணியாற்ற கட்டிட வசதியும், போதுமான மேஜை நாற்காலிகளும் இல்லாத நிலையை போக்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 19,30,85,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியத் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,77,98,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14.—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,77,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. [சோ. மா. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,77,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாட்டில் பெண் குற்றவாளிகளுக்கு தனிச் சிறைச்சாலை, பெண் அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையில் அமைக்க வேண்டியதின் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,77,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலையில் 10 ஆண்டுகள் சிறை தண்டனை பெற்று இருந்தால் அவர்களை விடுதலை செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 14.—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,77,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, அரசினுடைய கொள்கைக் குறிப்புகள் * இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை கேட்டு பின்னர் அரசினுடைய பதிலை நான் சொல்கிறேன்.

திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலை நிர்வாகம் என்ற மானிய கோரிக்கையின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை வைக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு The law is the basis of the society. Law must respond to the demands of the society. Law and Judicial process should herald a social change. It should become an instrument for the realisation of the hopes and aspirations of all men. Law without justice is blind. Justice without law is lame. Law geared to justice is order. என்ற கருத்து ஏற்கப்பட்டுள்ளது.. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு மணிக்குள் முடிக்க வேண்டும் என்பதால் தொடர்ந்து எல்லோரும் சுருக்கமாக பேசி முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*761—969-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

[1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆனால் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கின்ற நிலைமை இந்தக் கருத்திற்கேற்ப இருக்கின்றதா என்று பார்புகின்றபோது இல்லை என்றகருத்துதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இருக்கின்ற நிலைமை Courts without judges; cases escaping into decades; litigation becoming immortal; this is the scenario we are now facing. இன்றைக்கு எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் நீதிபதிகள் பற்றாக்குறை. உயர்நீதிமன்றமும் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனை arrears in courts—explosion of litigation. ஒரு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு சென்றாலும்கூட, எந்த வழக்காக இருந்தாலும் பதிவு செய்த பிறகு இத்தனை நாட்களுக்குள் அந்த வழக்கு முடிக்கப்படும் என்று வரையறை கிடையாது. டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டாக இருந்தாலும், சப்-கோர்ட்டாக இருந்தாலும் மாவட்ட நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் இந்த நிலைமை தான் தமிழகமெங்கும் இருந்து வருகிறது. இன்றைக்கு இந்த நிலைக்கு காரணம் பல நீதிமன்றங்களிலே நீதிபதிகள் கிடையாது. முக்கியமாக கீழ் மட்டத்தில் இருக்கின்ற மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளில் பலவற்றில் பல வருடங்களாக மேஜிஸ்ட்ரேட்டே கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியான பூவிருந்தவல்லி சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக நீதிபதி கிடையாது. சப்-கோர்ட்டிலே பல மாதங்களாக நீதிபதி கிடையாது. ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்றபோது ராமசாமி என்பவர் அங்கே சப்-ஜட்ஜாக பணியாற்றுவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் இன்றைக்கு அடிஷனல் சார்ஜ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். திருவள்ளூர் லிருந்து இரண்டு நாட்கள் பூவிருந்தவல்லிக்கு வந்து சென்று கொண்டிருக்கிறாரே தவிர, அங்கே ஒரு நீதிபதி நியமிக்கப்படவில்லை. இதனால் வழக்குகள் தேங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு தகுதியான நபர்கள் இல்லையா என்றால் தமிழகத்திலே தகுதியானவர்கள், அது உயர்நீதிமன்றம் என்றாலும் சப்-கோர்ட் என்றாலும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் என்றாலும் தலைமையிடத்திலே தகுதி உள்ளவர்கள் ஏராளமானவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள். திறமை படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நீதிபதிகளை நியமிக்கப்படாததற்கு காரணம் நம்முடைய அரசினுடைய தவறான கொள்கை என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏற்கனவே இந்த மாவட்ட நீதிமன்றங்களிலே உள்ள நீதிபதிகள் முதல் வகுப்பு மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை நியமிக்கின்ற நேரத்திலே, இந்த ஜூடிஷியல் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய நீதிபதிகளாக அனுபவம் மிக்கவர்களை போடாமல், மீளளத்துறையிலிருந்து, கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து மற்றும் பல்வேறு துறையிலிருந்து இந்த நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

[முற்பகல் 11.40]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அரசுதான் காரணம் என்ற தவறான தகவலைத் தருகிறார்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. பொன்னையன்]

1963-ஆம் ஆண்டில் தற்காலிகமாக, சப்-மாலிஸ்டிரேட், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்-ஐ நியமிக்கலாம் என்ற அதிகாரத்தை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அன்றைய அரசே தந்து விட்டது. தொடர்ந்து 12 ஆண்டுகளாக அதுவே இருந்து வந்தது. இந்த அரசு வந்த பிறகுதான், 1981-ஆம் ஆண்டில் மீன்வளத் துறை விவசாயத் துறை போன்ற துறைகளிலிருந்து சட்டப் படிப்புப் படித்தவர்களை போடக்கூடாது; வழக்கறிஞர்களிலிருந்து போட வேண்டும் என்ற ஆணை போடப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் 79 பேரை நாம் முதன்முறையாக நியமித்தோம். 12 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வந்த தவறு. அதன் பலன், தற்போது பாதிப்பைத் தந்திருக்கிறது.

திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், 1963-லிருந்து இந்த நிலை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். யாரால் துவக்கப்பட்டிருந்தாலும் தவறு என்றுதான் சொல்வேன். இன்றைக்கு இந்த அரசு பல்வேறு வழக்கறிஞர்கள் மன்றங்களிலிருந்து எடுத்துச் சொன்ன பிறகாவது ஏற்றுக் கொண்டமைக்கு நன்றி. ஆனால்.....

மாண்புமிகு சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுவும் தவறான தகவல். காரணம், வழக்கறிஞர்கள் மத்தியிலேயிருந்துதான் இனிமேல் நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்ற ஆணையை அமைச்சரவை கூட்டத்தில் எடுத்து, உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பிய பிறகு, வழக்கறிஞர்கள் மத்தியிலிருந்து அனுப்பினால், நாங்கள் 20 ஆண்டுக் காலமாகப் பணியில் இருப்பவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டுமே என்ற ஒரு போராட்டத்தை தற்காலிக நீதிபதிகள் துவக்கியபோது, அன்றைக்கு அந்தப் போராட்டத்திற்கு மாற்றுப் போராட்டத்தை வழக்கறிஞர்கள் துவக்கினார்களே யொழிய, வழக்கறிஞர்கள் மூலம்தான் அந்த நியமனத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆணையிட்டது இந்த அரசுதான். 81ஆம் ஆண்டு தெளிவாக ஜி.ஓ. மூலம் இட்டது.

திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பல நிலைமைகள் இருப்பதை உடனடியாகப் பார்த்து, எங்கெங்கு காலியாக இருக்கின்றதோ, அங்கு நீதிபதிகளைப் போட்டு நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களிலே—ஒரு மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்திலே 81-வது ஆண்டு துவங்கிய வழக்கு இன்றும், ட்ரையல்-க்கு வராத நிலையில் இருக்கிறது. நான் 20 வருடங்களாக வழக்கறிஞராகப் பணி புரிகின்றேன். 'I can claim, I am a seeker of justice'. அந்த நிலையிலே, இன்றைக்கு வழக்குமன்றங்களிலே நிலுவைகள் இருக்கக்கூடாது. எப்படி ஏழைகள் வழக்காடுவதற்கு வழக்குமன்றத்திற்கு வருகிறார்கள்; வழக்கறிஞர்களிடம் வருகிறபோது அவர்கள் நிலை என்ன; வழக்காடி வெற்றி

[திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா] [1987 ஏப்ரல் 25]

பெறுகிறார்களோ, தோல்வியுறுகிறார்களோ, அவர்கள் வீட்டுக்குச் செல்கிற நேரத்தில் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதையெல்லாம் கண்கூடாகப் பார்த்து இருக்கிறோம். எனவே, வழக்குமன்றங்களிலே நிலுவைகளைக் குறைக்க வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம். ' வெக்ஸேஷியஸ் அண்டு ஃப்ரிவலஸ் லிட்டிகேஷன் ' என்று இருக்கிறது. அந்த முறையிலே வருகின்ற வழக்குகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதும் இன்னொரு கோரிக்கையாக வைக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், இன்றைக்கு வழக்குமன்றங்களிலே இருக்கின்ற ' அரியர்ஸ் ஆப் கேஸஸ் ' என்பதற்கு இந்த ' வெக்ஸேஷியஸ் அண்டு ஃப்ரிவலஸ் லிட்டிகேஷன் ' கூட ஒரு காரணம் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எந்த வழக்கானாலும் வழக்குமன்றத்திலே போடலாம் என்கிற நிலை இன்றைக்கு இருக்கின்றது.

இன்றைக்கு எங்களுடைய பூவிருந்தவல்லி—மாவட்டத்தினுடைய முன்சீப் நீதிமன்றத்திலே ஒரு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஒரு டாக்குமெண்ட்டை ரிஜிஸ்டர் செய்யக் கூடாது என்று கூட அவர்கள் வழக்கைப் போட்டார்கள். அதை நம்பர் செய்து இருக்கிறார்கள், ஒரு தலைமையாசிரியர்மீது, பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகத்தினுடைய பணத்தை செலவிடக்கூடாது என்று அவர் ஒரு அரசு அதிகாரி. செக்ஷன் 80-சி.பி.சி. நோட்டீஸ். அந்த நோட்டீஸ் இல்லாமலேயே அவர்மீது ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து ஒரு வருடமாக தடை ஆணை விதிக்கப்பட்டு, பி.டி.ஏ.யிலிருந்து பணம் எடுத்து—ஒரு கம்ப்யூட்டர் வாங்க வேண்டும். அதைக் கூட வாங்க முடியாத நிலையிலே இன்றைக்கு வழக்குமன்றத்திலே, ' வெக்ஸேஷியஸ் அண்டு ஃப்ரிவலஸ் லிட்டிகேஷன் ' இருக்கிறது. இதுபோன்ற பல்வேறு குறைகளைத் தீர்ப்பது அரசினுடைய கடமை. வழக்கறிஞர் என்ற முறையில், ' I am also a wing of justice ' என்கிற முறையில் அதையெல்லாம் நிறுத்தியாக வேண்டும். பல சீர்திருத்தங்கள் அங்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே அந்த நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளுக்குவது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்.

இன்றைக்கு சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் இல்லை. இன்றைக்கு நீதிபதிகள் நியமிப்பதில் தான் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர், கவர்ன்மென்ட் ப்ளிடர் போடுகின்ற நிலையிலேயும், அசிஸ்டென்ட் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமிப்பதிலேயும் தாமதம் இருக்கின்றது. பல வழக்குமன்றங்களிலே பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் இல்லாமலேயே பல மாதங்கள் அடிஷனல் சார்ஜோடு நடந்து கொண்டு இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். எங்களுடைய பூவிருந்தவல்லியிலேயே சான்றாகக் கூட எடுத்துக் கொள்ளலாம். சப்கோர்ட்டைப் பார்த்தால் கவர்ன்மென்ட் ப்ளிடர் கம் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

அதற்கு முன்பு முன்சீப் கோர்ட்டிலிருந்து 'ப்ளீடர் டீயிங் கவர்ன்மென்ட் ஓர்க்' போய் சப் கோர்ட்டிலே அந்த வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். எனவே இப்படிச் செயல்படுவதன் காரணமாக இந்த இடைவெளியில் நிறைய வழக்குகள் பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகின்றது. அதைப்போலவே உயர்நீதி மன்றத்தில் கூட பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் இல்லாத காரணத்தால் துணை பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர்கள் இல்லாத காரணத்தால் அரசு வழக்குகளை நடத்துவதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. பல வழக்கு மன்றங்களில் அரசு வழக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் எக்ஸ்-பார்டியாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஏனென்றால் "இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் இல்லை" என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே இனிமேல் எதிர்காலத்திலாவது பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் மற்றும் கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் பதவிகள் எப்போது காலாவதியாகின்றனவோ அந்த பீரியடுக்குள்ளாகவே பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர்களையும் கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர்களையும் அரசாங்கம் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. வழக்கு மன்றங்களில் இருக்கும் ஃபெசிலிடஸ் பற்றியும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல வழக்கு மன்றங்கள் இன்றைக்கு வாடகைக் கட்டிடங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பொன்னேரி மாவட்ட முன்சீப் நீதி மன்றம் வாடகைக் கட்டிடத்தில்தான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே மதுராந்தகம் கோர்ட்டும் வாடகைக் கட்டிடத்தில்தான் நடக்கிறது. இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களில் முன்சீப் நீதிமன்றங்களும், சப் கோர்ட்டுகளும் வாடகைக் கட்டிடங்களிலேயே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அங்கே வழக்குரைஞர்களுக்கும் வசதி இல்லை. நீதிபதிகளுக்கும் வசதி இல்லை. அதைப்போலவே வழக்காடுகிறவர்களுக்கும் வசதி இல்லை என்கிற நிலைதான் இருக்கிறது.

மேலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு வழக்கு மன்றங்கள் 100 ஆண்டுகள் நிறைவு விழாவை கொண்டாட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அன்றைக்கு இருந்த அரசுகள் பழமையான அந்த கோர்ட்டு கட்டிடங்களையெல்லாம் முறையாகப் புதுப்பிக்கவில்லை. அதோடு அங்கெல்லாம் வழக்கு மன்றம் துவக்கப்பட்டபோது ஒரே ஒரு வழக்கு மன்றம் தான் இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்போது பல்வேறு அடிஷனல் வழக்கு மன்றங்களும் அதே கட்டிடத்திற்குள் வந்து விட்டன. அடிஷனல் வழக்கு மன்றங்கள் தகுந்த கட்டிட வசதியில்லாமலேயே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இதைக் கேட்டால் வழக்கு மன்றங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுவது என்பது பிரையாரிட்டி செக்டாரில் இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் சட்ட நிர்வாகம்—நீதி நிர்வாகம் என்பது ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. சமுதாய மாற்றத்திற்குக் கூட இது அவசியமாக இருக்கிறது,

[திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா] [1987 ஏப்ரல் 25]

எனவே வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கின்ற வழக்கு மன்றங்களையும் பழுதுபட்டிருக்கிற வழக்கு மன்றங்களையும் அரசாங்கம் விரைவில் செப்பணிட்டுத் தர வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதால் அதை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இன்றைக்கு அடிஷனல் அகாமடேஷன் பல வழக்கு மன்றங்களில் தேவைப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, அடிஷனல் வழக்கு மன்றங்கள் அமைகிறபோது அதற்கு எல்லா விதமான வசதிகளையும் அரசு செய்து தர வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தும் சரியாக இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வழக்குகள் இன்றைக்கு நீண்ட நாட்களுக்கு நீடித்து நடப்பதற்கு முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்று நகல்கள் கிடைக்காததாகும். ஒரு மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து அதன் மீது ஜட்ஜ்மெண்ட் அண்டு டிக்கிரி பிறப்பித்த பிறகு, அதன் நகல் எடுக்க பல நேரங்களில் ஒராண்டுக் காலம் ஆகிறது. ஒராண்டுக்குப் பிறகுதான் நகல் கிடைக்கிறது. நகல் கிடைத்த பிறகு வாங்கிப்பார்த்தால் அதில் ஏராளமான தவறுகள் இருக்கின்றன. டைப்போகிராபிகள் எரர் மற்றும் கிளரிகல் எரர் இருக்கின்றன. இவைகளைத் திருத்த வேண்டும் என்று வக்கீல் கொடுத்தால் மேலும் 6 மாதம் அதற்காக ஆகிறது. எனவே மேல்முறையீடு செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால் நகல் வாங்கிக் கிட்டத்தட்ட 1 வருஷம் 2 வருஷம் காத்திருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே காப்பி வாங்குகிற நிலைமைகள்—முறைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வழக்கில் தீர்ப்பு அளிக்கும்போதே ஃபேர் ஜட்ஜ்மெண்டோடு நகல் எடுத்துக் கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நகல்கள் கொடுப்பதில் உள்ள புரொவிஷன்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

இன்றைக்கு சிறைச்சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே ஏராளமான சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதற்கு நரசிம்மன் கமிட்டி ரிப்போர்ட் இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய பரிந்துரைகளை வேகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்று சிறைச்சாலைகளில் இட நெருக்கடி இருக்கிறது. இட நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கான வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியில், அம்பத்தூரில் இரண்டாம் நிலை மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றம் துவக்க அரசு உத்திரவிட்டு இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் இதுவரையில் இந்த நீதிமன்றம் துவக்கப்படவில்லை.

1987 எப்ரல் 25] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

அதற்குக் கட்டிடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு கட்டிடம் கிடைக்க அரசு உடனடியாக துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல் என்னுடைய தொகுதியான பட்டாபிராம் காவல் நிலைய கிரிமினல் வழக்குகளுக்கு திருவள்ளூர் வழக்கு மன்றத்திற்கு போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. திருவள்ளூர் 20 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே அம்பத்தூரில் ஒரு நீதிமன்றத்தை அமைத்து அந்த நீதிமன்றத்தில் பட்டாபிராம் காவல் நிலையத்தை இணைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை மக்கள் மத்தியிலே நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. அதை அரசு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பெற்றது).

*திரு. ஆ. பிரேம்குமார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம், சிறைச் சாலைகள் மானிய கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விழைகிறேன்.

இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அரசில் ஏழைகளுக்கும் எளிதில் நீதி கிடைக்கும் அளவிற்கு இலவச சட்ட உதவிகள் சிறப்பாக நடைபெறுவது பாராட்டக் கூடிய அம்சமாகும். நீதி தேவதை சுதந்திரமாக ஆட்சி செய்வது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தான் என்றால் அது மிகையாகாது. வழக்கறிஞர்களுடைய நிலையானது தமிழகத்திலே புனிதமான தொழிலாக இருக்கிறது. இந்த புனிதமான தொழிலில் இருக்கிறவர்கள் வளமாக இருக்கிறார்களா, வளமான வாழ்வு வாழ்கிறார்களா என்றால் சந்தேகத்திற்குரிய நிலையிலே தான் இருக்கிறார்கள். எந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் லீவ் எடுப்பதில் நன்மை இருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் வழக்கறிஞர்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு மாத காலம் உடல் நிலை சரியில்லை என்றால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு வரக்கூடிய வருமான அளவைப் பார்க்கும்போது என்ன ஆவது என்ற கேள்விக்குறி எஞ்சியிருக்கிறது. இந்த நிலையைக் கருதி மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நலத் திட்டங்கள் என்று சொல்லி வழக்கறிஞர்கள், குமாஸ்தாக்கள் நலத்திட்டங்கள் என்று புரட்சித் தலைவர் அரசு அறிவித்தது அறிவித்ததோடு நின்று கொண்டிருக்கிறது. கேரளாவில் எப்படிப்பட்ட நலத் திட்டம் இருக்கிறதோ அப்படி நல்லது செய்யக் கூடிய அளவிற்கு ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Junior Law Graduates and raw graduates சட்டப் படிப்பை முடித்துவிட்டு ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் தொழில் செய்யும்போதுதான் அவர்கள் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். அதற்குள்ளாக அவர்கள் படுகிற இன்னல்கள் மிகவும் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

நிலையைப் போக்க அருள்கூர்ந்து ஃபிரஷ் கிராஜுவேட்களுக்கு உதவ வேண்டும் இப்போது வக்காலத்து அட்டெஸ்ட் செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டாய சூழ்நிலை இருக்கிறது. வக்காலத்து அட்டெஸ்ட் செய்வதைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு வருடங்கள் அனுபவம் உள்ள ஜூனியர்ஸ் அட்டெஸ்ட் செய்ய வேண்டும் என்று வைத்து அதற்காக ஒரு (Fees) சம்பளத்தை நிர்ணயித்து ஒரு ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் அவர்கள் பெறக்கூடிய அளவிற்கு அதை சட்ட விதிகளாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு போலீஸ் ஜாமினில் ஒருவர் இரண்டு ஷூரிட்டிகளைத் தர வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. சொத்தின் அடிப்படையில் அந்த ஷூரிட்டிகளைத் தர வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவற்றைப் பெறுவதற்காக கிராம அதிகாரிகளையும் மற்றும் இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் நாட வேண்டியிருக்கிறது. இதைத் தருவதற்கு சாதாரணமாக ரூபாய் இருபத்தைத்திலிருந்து ஐம்பது வரை பெறக்கூடிய அளவிற்கு அனைவருமே நடந்துகொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி அங்கேயிருக்கக்கூடிய வழக்கறிஞர்கள் குறிப்பாக மூன்றிலிருந்து ஐந்து வருடங்கள் பார் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் சான்றிதழ் வழங்கலாம் என்று வைத்து, எப்படி நோட்டரி பப்ளிக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கியிருக்கிறோமோ அதைப் போலவே இவர்களுக்கும் வழங்கி மாவட்ட நீதிமன்றத்திலேயும் மற்ற நீதிமன்றங்களிலேயும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு வழி முறை செய்தால் அங்கேயுள்ள ஜூனியர்ஸ் நல்வாழ்வு வாழக்கூடிய அளவிற்கு அமையும். அந்த அளவுக்கு நீதி மன்றங்களில் வழக்கறிஞர்களுக்கு ஷூரிடீஸ் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, a legal cell should be formed in each and every Department. Particularly, this should be done in respect of all the Boards like the Slum Clearance Board, Housing Board, etc. ஏன் என்று சொன்னால், எந்த வாரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அந்த வாரியத்திற்கு என்று ஒரு லீகல் செல் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வாரியத்திற்கும் தனிப்பட்ட முறையில் rules and regulations ப்ரேம் செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றை இம்ப்ளிமென்ட் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு வாரியத்திற்கும் வழக்கறிஞர்கள் இருந்தால், அவற்றை அவர்கள் நல்ல முறையில் செயற்படுத்த முடியும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இங்கே இருக்கக்கூடிய ஹவுசிங் போர்ட் லயோலாகல்லூரிக்கு முன்னால் இருக்கக்கூடிய குடிசைகளை அகற்ற வேண்டுமென்பதற்காக, the basic issue is only that show-cause notices should be given to those particular persons. என்று அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிச்

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

செய்யாமல் அவர்களை எடுத்த எடுப்பிலேயே காலி செய்துவிட்ட காரணத்தால் ஏறத்தாழ அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுவரை போகும் ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டது. இப்படி லீகல் செல் அங்கே ஏற்பட்டிருக்குமானால் இதைத் தடுத்திருக்கலாம். லீகல் லிடிகேஷனுக்காக அதிகப் பணச் செலவைக் குறைத்து, வழக்கறிஞர்களுக்கும் நன்மை செய்யக் கூடிய நல்ல நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசிலே, training for the frash Law Graduates belonging to the Backward Class என்ற ஒரு அருமையான ஸ்கீமை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக சென்ற ஆண்டுகூட ஜி. ஒ. வந்தது என்று நினைக்கிறேன். புதிதாக வருகின்ற வழக்கறிஞர்கள் சீனியரிடம் சேர்ந்து பணி கற்றுக்கொள்ளும் காலத்திற்கு அரசே ஸ்டைபென்ட் கொடுத்து, ஒரு வருடம், இரண்டு வருடங்களுக்கு அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல எஸ்.சி., எஸ்.டி. (S.C. & S.T.) என்று இருக்கக்கூடிய ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர்களுக்கும் இந்த உதவியைக் கொடுக்கக் கூடிய அருமையான திட்டத்தை புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதைச் செயல்படுத்தவில்லை. அதையும் அருள்கூர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அன்புக் கட்டளையாக வைக்கிறேன்.

டெனன்சி கோர்ட்டுகளைப் பொறுத்த வரையில் தாசில் தார்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டெனன்சி சட்ட திட்டங்களைக் கூட தெரிந்துகொள்ளாமல் பலர் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே குத்தகைதாரர் ஒருவர் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொண்டு விட்டாலும், அதுசம்பந்தமான வழக்கில் ஹைக்கோர்ட்டுவரை வந்து கஷ்டப்படக்கூடிய மோசமான சூழ்நிலைதான் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே டெனன்சி கோர்ட்டுகளில் தாசில்தார் விசாரிக்க வேண்டுமென்பதை மாற்றி, அதற்கும் வழக்கறிஞர்களை ஏற்படுத்தி, தனி நீதிபதியோ அல்லது மாற்று ஏற்பாடுகளோ செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்கேர்சிட்டி ஆஃப் ஸ்டாம்ப் பேப்பர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு டி. ஆர். வெங்கடரமணன் அவர்கள்கூட சுவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தார்கள். நானும்கூட கொடுத்திருந்தேன். இன்றைக்கு சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் ஸ்டாம்ப் பேப்பர்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது. 2½ ரூபாய், 5 ரூபாய் ஸ்டாம்ப் பேப்பர்கள் 25 ரூபாய்வரை விற்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காப்பி பேப்பர்ஸ்கூட கிடைக்கவில்லை. மிக மிக ஸ்கேர்சிட்டியாக இருக்கிறது. அதைப்போல கோர்ட்டு

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்.

[198 7 ஏப்ரல் 25]

ஸ்டாம்புகளும் மிக அதிகமான விலைக்கு விற்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இவை அதிகமாக இலகுவில் கிடைக்க என்னென்ன முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமோ அதை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வழக்கறிஞர்களுக்கு டெலிபோன் இணைப்பில் பிரபிரன்ஸ் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மத்திய அரசைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இருந்தாலும், இதைச் செய்ய வேண்டும். டாக்டர்கள் போர்டு வைத்து, கிளினிக் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு டெலிபோன் கனெக்ஷன் அளிப்பதில் (Preference) பிரபிரன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி அனைத்து வழக்கறிஞர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. குறைந்தது 3 வருடம் அனுபவம் பெற்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு டெலிபோன் கனெக்ஷன் கொடுத்தால், மக்களுக்கு இலகுவான சூழ்நிலையிலே அவர்கள் லீகல் விடிகேஷன்களைத் தீர்க்கும் அளவுக்கு அருமையான சூழ்நிலை இருக்குமென்று கூறி, அதற்கு அருள்கூர்ந்து காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, touts and canvassing system ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு தனிப்பட்ட சட்ட திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அது இன்றைக்கு ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலைதான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிரிமினல் கோர்ட்டுகளிலே மிகமிக அதிகமாக டவுட்ஸ் இருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்களுக்கு ஒரு குமாஸ்தாதான் இருக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, அதே நேரத்தில் டவுட்சை ஒழிக்க ஒரு கமிட்டி வைத்து, அதை எந்த அளவுக்கு ஒழிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஒழிக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எம். ஏ. சி. ஓ.பி. (M.A.C.O.P.) என்று சொல்லக்கூடிய மோட்டார் ஆக்சிடன்ட் க்ளெய்ம்ஸ்களிலே எங்கேயாவது ஒரு ஆக்சிடன்ட் நடந்தால், அந்த இடத்திற்கு டவுட்சுகள் சென்று, அவர்களுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுத்து, வழக்கறிஞர்களிடம் அழைத்துச் செல்லும் நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

அனைத்து வழக்கறிஞர்களையும் சொல்ல முடியாது. ஒரு சிலர் அப்படி கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதையும் மாற்றியமைப்பதற்கு அரசு என்ன என்ன ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

இப்போதுதான் பேச்சை ஆரம்பித்திருக்கிறேன். இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுங்கள். வழக்கறிஞர்கள் சிலர்தான் பேச இருக்கின்றார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசுங்கள், பேசுங்கள் நேரம் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. பிரேம்குமார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே லீகல் பிராக்டிசனரீஸ் ஃபீஸ் ரூல்ஸ் 1973 என்று வைத்திருக்கின்றார்கள். இதன் பிரகாரம் ரூ. 5 000 வரை ஒரு கேசிலே ஈடுபடுவது என்றால் 10 பர்செண்ட் வசூல் பண்ணவேண்டும் என்றும் அதுபோல் ரூ. 5,000 முதல் ரூ. 10 000 வரை இருந்தால் 5 பர்செண்ட் அதற்காக பீஸ் வசூல் செய்யலாம் என்றும் அதுபோல் ரூ. 10,000 முதல் 20 ஆயிரம் என்று இருந்தால் 3 பர்செண்ட் என்று சொல்லியும்; ரூபாய் 20 ஆயிரம் முதல் 30 ஆயிரம் என்று இருந்தால் ஒரு பர்செண்ட் என்றும் செர்ட்டிபைட்டிருக்கின்றது. இது 1973-லே போடப்பட்ட பீஸ் வசூல் ரூல்ஸ் ஆகும். ஆனால் இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கக்கூடிய விலைவாசிகள் பொறுத்து இதை அதிகமான அளவுக்கு மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழக்கறிஞர் களுக்காக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

யூனிபார்மிட்டி ஆஃப் ஜட்ஜ்மெண்ட் என்று சொல்ல வேண்டும் என்றால் இன்றைக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய ஹைகோர்ட்டிலே, சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுகளிலே குறிப்பாக ரெண்ட் கண்ட்ரோல் கோர்ட்டுகளிலே இருக்கக்கூடிய இந்த வழக்குகள் எல்லாம் வழக்கு மன்றங்களிலே தேங்கி இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 1985-லே வழக்கு கொடுத்து இருக்கின்றது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த வழக்கு முடியாமலே இருக்கின்றது. ஆனால் 1987-ல் கொடுத்த வழக்கு முடியக்கூடிய சூழ்நிலையிலே இருக்கின்ற நிலைமையும் இருக்கின்றது. சம்மரி புரோசீடிங்கஸ் என்று சொல்வார்கள். அந்த சம்மரி புரோசீடிங்கஸ்-லேகூட கால தாமதம் ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றது.

இங்கே குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 12வது ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டிலே இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். தே ஆர் யூசிங் தெயர் டிஸ்கிரிஷனரி பவர்ஸ். அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள். வரிசை வாரியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை மாறியிருக்கிறது. சீரியல் நெம்பர்களை மாற்றிக் கூட எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள். முன்னாலே வந்தவர்களுக்கு முன்னதாக நீதி கிடைக்காமல் பின்னாலே வந்தவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றி வரிசைப் பிரகாரம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதிபதிகளை ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுகின்ற சமயத்திலே அவர் உடனே வந்து பணியிலே சேர்ந்து கொள்கின்றார்களா என்றால் இல்லை. ஒரு மாதம் 2 மாதங்கள், 4 மாதங்கள் என்று ஆகின்றன. அந்த நேரத்திலே,

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

அந்தப் பகுதியிலே வருகின்ற வழக்குகள் எல்லாம் மிக மிக நிலுவையில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அதனால் அந்த பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

இன்னும் கூட சொல்லப்போனால், சென்னை ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டிலே, 13-வது கோர்ட்டிலே ஏறத்தாழ இரண்டு வருடங்களாக நீதிபதி நியமிக்கப்படாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டில் ரிஜிஸ்டிரார் என்பவர் இருக்கின்றார். அவர்தான் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஹெட். அவருக்கு அதிகமான வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர் இல்லாத நேரத்திலே அவரிடமிருந்து இன்னொருவரிடத்திலே கொடுக்கப்படுகின்றது. இன்னொருவருக்கு இன்சார்ஜ் கொடுக்கின்றார்கள். அந்த இன்சார்ஜ் இருப்பவர் அவருக்கு வேலை அதிகமாக இருப்பதால் இந்த வேலைகளை கவனிக்க முடியாத நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. இதையும் சேர்த்து கவனிப்பது மிகமிகக் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. ஒரு வழக்கு மன்றத்திற்கு நீதிபதி மாற்றுவது என்று சொன்னால் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக அவர் வந்து சேரவில்லை என்று சொன்னால் உடனடியாக மாற்று நீதிபதி நியமனம் செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே ஐக்கோர்ட்டிலே ஒரு டைரக்ஷன் கொடுத்து இத்தனை வழக்குகளை நீங்கள் முடிக்க வேண்டும் என்று கீழ்க் கோர்ட்டுகளுக்கு உத்தரவு கொடுக்கின்றார்கள். அந்த வழக்குகளினுடைய எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அவைகளை வேகமாக முடிக்கின்றார்களே தவிர அதிலே எந்த அளவுக்கு உண்மையான நிலை என்று அலசி ஆராய்ந்து நீதி சொல்லக்கூடிய நிலைமைக்குப் பதிலாக அவர்கள் சரியான முறையில் சீக்கல் தீர்ப்பதில்லை. இதை வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்கின்றார்கள்.

இலவச சட்ட உதவி மையத்திலே நிர்வாக உதவியாளர்கள் ஏறத்தாழ அதிகமான பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய பணியை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்தமட்டில் அங்கு வழக்கறிஞர்கள் சேம்பர் அமைக்கப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக செயல்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 2 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்கான வேலைகள் செய்யவில்லை. அதை அருள் கூர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்ணா மாவட்டமாக இருக்கக்கூடிய திண்டுக்கல் நகருக்கு ஒரு லேபர் கோர்ட்டும் இல்லை. அதை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோலவே, சி.ஜே.எம்,

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

கோர்ட்டும் இல்லை. அதையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் மோட்டார் ஆக்சிடெண்ட் டிரிபியூனல் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால். அப்பீல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்று இருக்கக்கூடிய நத்தம், நிலக் கோட்டை, கோடைக்கானல் போன்ற பகுதிகளிலேயிருக்கின்ற மக்கள். திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் உள்ள கோர்ட்டுக்கு வர வேண்டிய சூழ்நிலையில், அவர்கள் மதுரைக்கு செல்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதை மாற்றி அனைவரும் திண்டுக்கல் வரக்கூடிய நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டைம் இல்லை. அப்புறம் பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு.ஆ. பிரேம்குமார் : ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுங்கள், பேசுகின்ற உறுப்பினர் அவர்கள் உட்காரவும். நேரம் இல்லை. இனியும் நேரம் எடுக்க வேண்டாம். இப்போதே 12-05 ஆகிறது. 2 மணிக்கு நாம் விவாதத்தை முடிக்க வேண்டும். வேறு வழியில்லை. ஒவ்வொருவரும் இப்படி நேரம் கேட்டால் எப்படி? இன்றைக்கு மாலை வைக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. இதற்குள் டிமாண்ட் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு “தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை 10 ஆண்டுக் காலமாக நாம் கோரிக் கொண்டிருக்கிறோம். கடிதம் எழுதி விட்டோம், தந்தி அடித்து விட்டோம், வலியுறுத்தியுக்கிறோம், பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் மாத்திரம் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது. மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடிப் பெற்றாக வேண்டும். அதைப்போலவே உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், போராட்டமே நடத்துவோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு வாக்குறுதிகளைக் கூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் தமிழ் தெரிந்த தலைமை நீதிபதி இல்லை, போராட்டமும் இல்லை, போர்க் கொடியும் இல்லை. எனவே மத்திய சர்க்காருடன் கணவன்-மனைவி உறவு என்று சொல்லிக் கொண்டு இதுபோன்று செயல்படுவதெல்லாம் தமிழுக்குச் செய்கிற துரோகம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய பெஞ்சைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

[198 7 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னைன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயர் நீதி மன்றத்தின் பெயரை தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்று மாற்றுவதற்கும், அதுபோலவே தமிழ் தெரிந்தவர்தான் தலைமை நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்கும் அதனை வற்புறுத்தி அதை கட்டாயம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று பலமுறை வற்புறுத்தி மைய அரசுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எழுதிக் கொண்டிருப்பதாலேயே பிரச்சினை தீராது. சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பெஞ்ச் ஒன்று தமிழ் நாட்டிலே இருக்க வேண்டும். அது சென்னையிலே இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறோம் ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய தலைமை நீதிபதி, அது இயலாது என்று சொல்லிவிட்டால், வாய் மூடி மௌனியாக இருந்தால் அதில் பிரயோஜனம் இராது. அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். சென்னைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டு பெஞ்ச் வர வேண்டுமென்று வலியுறுத்த வேண்டும், அரசு தரக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல சென்னை உயர்நீதிமன்ற பிராஞ்ச் ஒன்றை மதுரையில் அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த சபையிலே 10 ஆண்டுகளாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். செத்துப்போனவன் முன்னாலே தாரை வாசித்தால் என்ன வீணை வாசித்தால் என்ன, தப்பட்டை வாசித்தால் என்ன என்கிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுசம்பந்தமாக ஜெஸ்வந்த் சிங் கமிட்டி தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டை கொடுத்து விட்டது. இனி அரசு தான் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்ற கண்டிசன்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதுபோல உயர் நீதிமன்றம் ஒப்புதல் அளித்துள்ள மொத்த நீதிபதி பதவிகள் 25. ஆனால், தற்போது இருப்பதோ 19 நீதிபதி பதவிகள் மீதியிடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன.

வழக்கமான பாடலை அமைச்சர் பல்லவியில் பாடிக் கொண்டேயிருக்கிறார். சில சமாதானங்களைச் சொல்கிறார். இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வழக்குக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. மாதவரம் பால்பண்ணையில் 1,500 தொழிலாளர்களை டிஸ்மிஸ் செய்து 8 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஹைகோர்ட்டில் அவர்கள் போனார்கள். டிரிபியூனலில் ஒரு டைரக்சன் கொடுத்தார்கள் 'விசாரியுங்கள்' என்று. அதை விசாரணை நடத்த இன்றைக்கு நீதிபதி கிடையாது. அவரை நியமிப்பதைக் காட்டிலும் சட்ட அமைச்சருக்கு வேறு என்ன வேலை இருக்கிறது என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே எக்மோர் ரெயில்வே ஸ்டேசனிலும், சென்ட்ரல் ரெயில்வே ஸ்டேசனிலும் டிக்கெட் இல்லாமல் போகிறவர்களைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட அமைச்சருக்கு அந்தப்பதவிகளை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் இல்லை. உயர்நீதிமன்றத்திற்குத் தான் இருக்கிறது. இதுபற்றி பலமுறை இதே மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

**

**

**

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தவறான அணுகுமுறையை உறுப்பினர் கடைப்பிடிக்கிறார். இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு அட்ஜெர்ன்மெண்டுக்குக் கூட போய் இந்த அரசு தலையிடுவதில்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே அதுபற்றி குறிப்பிட்டவற்றை அவை நடவடிக்கைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த மாதிரி உறுப்பினர் இனிமேல் பேச வேண்டாம். ஆகவே, இங்கே உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்னதை தவறாக புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். In the interest of the public பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளைக் குறித்து இன்றைக்கு இருக்கிற தலைமை, உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதிகளின் கோப்புகளின் மூலம், கட்டடம் வேண்டுமானாலும் பதவிகள் நியமனம் செய்ய வேண்டுமானாலும் நாம் கடிதம் எழுதுவது இல்லையா? சிபாரிசு செய்வது இல்லையா? ஆகவே, இதிலேயும் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று தான் நான் இங்கே சொல்கிறேன்.

அடுத்து, எக்மோர் மற்றும் சென்ட்ரல் ரெயில்வே ஸ்டேசன்களில் டிக்கெட் இல்லாமல் போகிறவர்களை விசாரிக்க என்று ஒரு கோர்ட் இருக்கிறது. அங்கே மாஜிஸ்ட்ரேட் இருக்கிறார்களா? கிடையாது. அதைப்போல இங்கே நிறைய சொல்ல முடியும். மெட்ராஸ் ஜார்ஜ் டவுன் கோர்ட்டிலே 7 மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகள் இல்லை. பெருநகர நீதிமன்றங்களை எடுத்துக்கொண்டால், மொத்தமுள்ள 26 நீதிபதி பதவிகளில் 13 இடங்களில் நீதிபதிகள் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது. அதுபோல பெரியார் மாவட்டத்தில் ஈரோடு மாவட்டதலைமை நீதிமன்ற கட்டடம்

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த நீதிமன்றம் இதுவரை செயல்படவில்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. விருத்தாசலத்தில் மாவட்ட முனிசிப் கோர்ட் கட்டடம் இடிக் கப்பட்டு, 1975ஆம் ஆண்டிலேயே அது கட்டித் தரப்படும் என்று சொல்லி 12 ஆண்டுகளாகியும் சப் கோர்ட்டும், முனிசிப் கோர்ட்டும் ஒரே இடத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லி வக்கீல்மார்கள் கோர்ட்டை புறக்கணித்தார்கள். உடனே கைது, அவர்கள் மீது வழக்கு.

[பிற்பகல் 12-10]

ஆக, கட்டிடத்தைக் கட்டித் தர முடியாதவர்கள் வழக்குப் போடுவது எந்த விதத்திலே நியாயம்? நீதி மன்றங்களிலே கழிப்பிட வசதி கிடையாது; மேசை நரற்காலி கிடையாது, குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது; அறைகள் கிடையாது மின்விசிறி வசதிகள் கிடையாது லைப்ரரி கிடையாது; ஜெர்னல்ஸ் கிடையாது; ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர் ரூமைப் பார்த்தால் ஏர்க்கண்டிஷன் ரும்; மாலிஸ்ட்ரேட் ரூமைப் பார்த்தால் ரொம்ப மோசமான நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சைதாப்பேட்டை மாலிஸ்ட்ரேட் முத்துசாமி தமிழ்நாட்டிற்கு ரொம்பவும் அறிமுகமானவர். அவரே நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வழங்கு கின்றபொழுது சொல்கிறார்; இங்கே இன்டர்ப்ரேட்டர் இல்லை; ஸ்டெனோகிராபர் இல்லை; நானே எழுத வேண்டியிருக்கிறது. எனவே வந்திருக்கக் கூடியவர்கள் அமைதியாகச் சொல்லுங்கள்; எழுதுங்கள் என்று சொல்கிறார். அவர் இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழிலேதான் தீர்ப்பு எழுதவேண்டு மென்று-அப்படி நாம் ஒரு உத்தரவைக்கூடப் பிறப்பித்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர் இங்கிலீஷிலேதான் தீர்ப்பு எழுது கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இந்த அரசாங்க உத்தரவின்மீது அக்கறை உடையவராக இருக்கிறார்கள்.

பல வழக்குகள் பென்டிங்காக இருக்கின்றன. புள்ளி விவரங் கள் தந்திருக்கிறீர்கள். இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக் கின்றன. வழக்கை முடிக்க வேண்டியவர்கள் முடிக்க வேண்டும்.

நம்முடைய அமைச்சர் மீது—அமைச்சரவர்கள் ஒரு மான நஷ்ட வழக்கைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அசோக் லேலண்ட் கேசிலே ஊழல் செய்து விட்டார்கள் என்று திராவிட முன் னேற்றக் கழகப் பேச்சாளர் ஸ்டெல்லா என்ற ஒரு பெண்மணீ பேசிவிட்டார் என்று மான நஷ்ட வழக்கு போட்டார். எட்டு வருடங்களாகின்றன.

*

*

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தவறான தகவலை அவைக்குத் தந்திருக்கிறார். மான நஷ்ட வழக்கு போட்டதே அரசுதான். நாம்தான் போட்டிருக்கிறோம். தவறான தகவலை ஆதார மின்றி அவைக்குச் சொல்வதைக் கட்டாயம் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

**

**

**

*

அப்புறம் எப்படி அதற்கு எதிரான கருத்து இருக்க முடியும்? அந்த மாறுபட்ட பகுதியை நீக்கிவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் மான நஷ்ட வழக்கு, தன்னை ஊழல் பேர்வழி என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பேச்சாளர் ஒருவர் பேசிவிட்டதற்காக போட்டிருப்பது உண்மை.

**

**

**

**

**

*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

**

*

**

அரசாங்கத் தரப்பிலே விளக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் நீக்கச் சொல்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : அமைச்சரமீது ஊழல் குற்றச்சாட்டு சொன்ன நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பில்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தவறான தகவலை அவைக்குச் சொல்கிறார். அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து அதைத்தான் நீக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் தவறான தகவலைச் சொல்லவில்லை. பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன். தவறான தகவல் தந்தால் உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி என்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கலாம். மான நஷ்ட வழக்கு ஸ்டெல்லா என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பேச்சாளருக்கு எதிராக, ஊழல் செய்தார் ஒரு அமைச்சர்.....

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

**

**

**

என்று அரசாங்கத் தரப்பிலே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் ப்ளோரிலே சொன்ன பிற்பாடு

**

**

*

சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஹவுசைப் பொறுத்தவரையில் கன்வென்ஷன் தெரியும். அமைச்சருடைய ஸ்டேட்மெண்டை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதுதான் கன்வென்ஷன். (குறுக்கீடு) அவர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு. உங்களைச் சொல்லவில்லை. அந்த வழக்கு சம்பந்தப்பட்டது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

**

**

*

ஆகவேதான், அதை அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கினேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

**

**

*

உண்மை நிலவரத்தை நான் ஆதாரத்தோடு கொண்டு வந்து சொல்கிறேன். அதுவரைக்குமாவது சபைக் குறிப்பிலே இருக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆதாரம் வரும் வரை இருக்காது. ஆதாரம் வரும் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு ஆதாரம் வரவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? ஆதாரம் கொடுத்தால் வரலாம். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், அதுவும் ஒப்பன் கோர்ட்டிலே என்று சொல்கிறீர்கள். ஆதாரம் வரும் வரையில் இருக்கட்டும் என்றால், எப்படி இருக்க முடியும்? ஆதாரங்களைக் கொண்டு வாருங்கள். அப்புறம் வேண்டுமானால் சபைக்குறிப்பிலே ஏற்றுவதைப்பற்றி யோசிப்போம். ஆதாரம் கொண்டு வாருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, அதுசம்பந்தமான விளக்கங்கள் கிடைத்ததற்குப் பிறகு அது இருக்கட்டும். ஆனால் அமைச்சர் மீது வழக்கு ஏழாண்டுக் காலமாக நடைபெறுகிறது. அடுத்து, இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் மீது வழக்கு அல்ல. பொய்க்குற்றச்சாட்டு சொன்னதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் இயக்கத்தைச் சார்ந்த ஒரு பேச்சாளர் மீது வழக்கு ஏழாண்டுக் காலமாக நடக்கிறது.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

987 ஏப்ரல் 25]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, ஏழாண்டுக் காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வழக்கு சீக்கிரம் முடிய வேண்டுமானால், எப்படி முடிய வேண்டும்? இந்த வழக்கு முடிவதற்கு நாம் முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். ஆக வழக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் போட்ட வழக்கு என்று சொல்லுங்கள். அமைச்சர் மீது என்று சொல்வதாலேதான் இன்ட் ரப்ஷன் வருகிறது. எனவே, நீங்கள் இன்ட் ரப்ஷனை இன்வைட் பண்ணாமல் பேசுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் மான நஷ்ட வழக்கை எங்கள் கழகப் பேச்சாளர் மீது தொடர்ந்திருக்கிறார். எங்களுடைய கழகப் பேச்சாளர் ஊழல் குற்றச்சாட்டு சொன்ன காரணத்திற்காக. அந்த வழக்கு ஏழாண்டுக் காலமாக நடைபெறுகிறது. இது போன்ற வழக்குகள் காலதாமதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. சீக்கிரம் முடிவடைய வேண்டும்.

**

**

**

மற்றவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வழக்குகள் ஏன் தேங்கிக் கிடக்கின்றன? தெரிந்தோ, தெரியாமலோ வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். அதனால் லிட்டிகேஷன் அதிகமாகி, நீதிபதிகளுடைய நேரம்தான் வீணாகிறது. ஒருவர் பாஸ்போர்ட் வைத்திருந்தால் ஃபாரின் போகலாம். அவரைத் தடுக்கின்ற அதிகாரம் ரீஜினல் பாஸ்போர்ட் ஆபீசருக்கு உண்டு. அதைப் போன்று எமிகி ரேஷன் ஆபீசருக்கு உண்டு; மத்திய சர்க்காருக்கு உண்டு. மாநில அரசாங்கம் ஒரு டெலிபோன் உத்தரவு போட்டு அவரை போகக்கூடாது, அவர் மீது கிரிமினல் கேஸ் இருக்கிறது என்று சொல்லி தடுத்து நிறுத்த முடியாது; அந்த அதிகாரம் இல்லை என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்குகிறது. மதுரை ஆதீனம் சிங்கப்பூர் போவதைத் தடுத்து நிறுத்தினீர்கள். இதைப் போன்ற அதிகாரம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியாமல். தேவையில்லாமல், சட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் வழக்குகள் போடுவது சரிதானா?

அதைப் போன்று இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதை வைத்து இவற்றை எல்லாம் பேசுகிறீர்கள்?

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. அ. ரகுமான்கான் :

*

*

*

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கான ஆதாரத்தை அவைத் தலைவரிடம் காட்டிவிட்டுத்தான் பேச முடியுமே தவிர, அவையின் விதிகளை மீறிப்பேசுவது சரியல்ல. அதை தாங்கள் எப்படி அனுமதிக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் ஆதாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு குற்றச்சாட்டுகள் சொல்வது தான் சரி. எப்.ஐ.ஆர். இருந்தால் அதையாவது காட்டுங்கள். ஆதாரம் இருக்கிறது, இருக்கிறது என்று சொல்லி பேசிக் கொண்டே போக முடியாது. ஆதாரம் காட்டாமல் நீங்கள் சொல்வதால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை அவைக் குறிப்பி விருந்து நீக்கிவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, கோர்ட்டில் 'ஃபைல்' ஆகியிருக்கிற வழக்குகளுக்கு நீங்கள் ஆதாரம் கொடுத்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்.

*

*

*

அப்படி இருந்தும் ஆதாரத்தைக் காட்டுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். சென்னை கோர்ட்டில்தான் வழக்கு இருக்கிறது. நான் அதைக் கொண்டுவந்து காட்டுகிறேன் ; பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை நீக்கிவிடுகிறேன். நீங்கள் கொண்டுவந்து காட்டிய பிறகு பேச அனுமதிக்கிறேன். இப்போது ஆதாரம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்களே தவிர, என்னிடம் காட்டவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, கோர்ட்டிலே இருப்பதற்கும் ஆதாரம் காட்ட வேண்டுமா? அரசாங்கத்தின் மூலமாக தகவல் தெரிந்துகொள்வதற்காக சொல்கிறேன். நான் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில், 'இன் தி இன்டரஸ்ட் ஆஃப் பப்ளிக்' கேட்கிறேன்.

*

*

*

*

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை. மான நஷ்ட வழக்குகள் போடுகிறீர்கள். போட்டுவிட்டு, கோர்ட்டிலே வந்து 'நான் தவறு இல்லாதவன்' என்று நிரூபிக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக, தைரியம் இருந்தால் வெளியே பேச என்று சொல்லிவிட்டு, வெளியே பேசியதற்குப் பின்னாலே, 'பாட்லிங் அன்ட் பிளன்டிங்' சம்பந்தமாக வெளியே பேசிய பின்னால்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

முதலமைச்சர் மான நஷ்ட வழக்கு போட்டார். அவர் கோர்ட்டுக்கு வந்து நிரூபிப்பார் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்தோம்; கோர்ட்டுக்கு வரவில்லை. அதனால் என்ன நிலைமை? தேவையில்லாமல் விட்டிகேஷன் வளர்ந்து கொண்டு போகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டு மக்கள் தீர்ப்பு அளித்த பிறகு, பொன்மனச் செம்மல் ஆட்சி குற்றமற்ற ஆட்சி என்று நிரூபித்த பின்னால், அந்த வழக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மக்கள் மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு போதுமானது என்று சொன்னால் கோர்ட்டுக்கு போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கோர்ட்டிலே சந்திக்கலாம் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

அடுத்து, 'பப்ளிக் மென் கிரிமினல் மிஸ்காண்டக்ட் ஆக்ட்' ஒன்று இருந்தது. முதலமைச்சராக இருந்தாலும், அமைச்சராக இருந்தாலும், எம்.எல்.ஏ.யாக இருந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தின்படி தப்பு செய்தார் என்று தெரிந்தால் புகார் கொடுக்கலாம். எம்.எல்.ஏ. அமைச்சர் மீது புகார் கொடுத்து, அந்த புகார் நிரூபிக்கப்பட்டால் அமைச்சருக்குத் தண்டனை; குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றால் புகார் கொடுத்த எம். எல்.ஏ.க்குத் தண்டனை என்று அந்தச் சட்டத்தில் இருந்தது. அதை விசாரிக்க வெங்கடாத்திரி கமிஷன் இருந்தது. அந்தக் கமிஷனை நீங்கள் கலைத்துவிட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : முன்னாள் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த அமைப்புகள் எல்லாம் முன்னாள் அமைச்சர் சௌந்திரபாண்டியன் போன்றவர்களை பழிவாங்க ஏற்படுத்தப் பட்ட எதேச்சாதிகார அமைப்புகள் என்பதை தமிழ்நாட்டு வரலாறு அறிவிக்கும். ஆகவே, அந்தக் கமிஷன் நீக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 12-20]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கேபினட் கமிட்டி கொண்டு வந்தீர்கள். ஊழலை விசாரிப்பதற்காகக் கொண்டு வந்தீர்கள். அது யாரை விசாரிக்கும் என்று கேட்டால் எம்.எல்.ஏ., எம்.பி., மந்திரி ஆகியோர் ஊழல் செய்தால் விசாரிக்கும். இதை விசாரிப்பவர்கள் யார்? இப்போது அமைச்சராக இல்லை, அவர் திரு. காளிமுத்து, இப்போது அமைச்சராக இல்லை. அவர் திரு. கே. ஏ. கே. இப்போது அமைச்சராக இருக்கிறார் நாவலர் அவர்கள். இப்போது அமைச்சராக இருக்கிறார் பண்ருட்டியார் அவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கக் கூடிய எம்.எல்.ஏ.க்கள் அத்தனை பேரையும் விசாரிக்கலாம். ஊழல் பேர்வழிகளை விசாரிக்கலாம். எம்.எல்.ஏ.க்களை

[திரு. அ. ரகுமங்கான்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

விசாரிக்கலாம், மந்திரிகளையும் அந்த கேபினட் கமிட்டி விசாரிக்கலாம். அந்த வகையில் கேபினட் கமிட்டி போட்டீர்கள். ஆனால் திடீரென்று அதை ஏன் வாபஸ் வாங்கினீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் கேட்க விரும்புவது என்ன வென்றால், இதுதான். கர்நாடகத்தில் இதை விசாரிப்பதற்கு 'லோக் ஆயுக்த்' இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே கோர்ட்டுக்கு வரத் தயங்குகிறீர்கள். உங்கள் மீது உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குரிய வகையில் ஒரு சட்டம் வரும் என்று அதாவது, a Comprehensive Act will come என்று அஸ்ஸுரன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இதையெல்லாம் கரக்டாகப் படித்து ஆய்வு செய்து இந்த நிலையைச் சரிப்படுத்துவதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். அந்தச் சட்டம் எப்போது வரும் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது. எனினும் இன்டரப்ஷன் வந்த காரணத்திற்காக மேலும் இரண்டு நிமிடங்கள் தருகிறேன். அதற்குள் முடித்து விடுங்கள். ஆளும் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே 11 ஆவது நிமிஷமே மணியை அடித்துவிட்டேன். ஆகவே நீங்களும் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கான்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறையைப் பொறுத்தவரையில் 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பலபேர் சிறையில் வாடுகிறார்கள். 14 ஆண்டு, 15 ஆண்டு என்று வாடுகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது விடுதலை செய்யலாம் என்ற வகையில் அதாவது 10 ஆண்டுகள் ஆனால் விடுதலை செய்யலாம், அட்வைசரி போர்ட் வைக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்போது அப்படி விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கிரிமினல் ப்ரசிடென்ட் கோட் செக்ஷன் 433(8) என்பது மத்திய சரிக்காரின் சட்டம். 14 வருஷங்கள் ஒருவர் சிறைக் கைதியாக இருந்தால்தான் விடுதலை செய்ய முடியும் என்று இருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட்டிலே ஒரு ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது என்ன வழக்கு என்று கேட்டால், 19-12-1978-ல் கொடுக்கப்பட்ட அந்த வழக்கில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கைட்லைன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள், சுப்ரீம் கோர்ட்டில். ஆகவே 14 வருஷங்கள் முடிந்தால் தான் அவர்களை விடுதலை செய்ய முடியும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தொடர்ந்து வாதிட்டார்கள். ஆனால் நான் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த 14 வருஷம் என்பது யாருக்குப் பொருந்தும் என்றால்—சுப்ரீம் கோர்ட் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறது. —1978 ஆவது வருஷத்துக்கு முன்னாலே இருப்பவர்களுக்கு இது பொருந்தாது; அவர்களை விடலாம்

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. அ. ரகுமா ன்கான்]

என்று இருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி விட்டிருக்கிறார்களா என்றால் விட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்தச் சபையிலே 10 வருஷம் ஆதாரங்களைச் சொல்லி யிருக்கிறோம். இப்போதும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இதை நான் தப்பு என்று சொல்ல மாட்டேன். Criminals are not born but are made due to the circumstances. குற்றவாளிகள் குற்றவாளிகளாகப் பிறப்பதில்லை ; சூழ்நிலை காரணமாகத்தான் குற்றம் செய்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே அவர்களை ப்ரிமெச்சூர் ரிலீஸ் செய்து அதாவது மன்னித்து விடுதலை செய்து நல்வாழ்வு வாழ்வதற்காக அவர் களுக்கு உதவியாக விடுதலை செய்கிறோம் என்றால் அதை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, அமைச்சரை மனம் திறந்து பாராட்டி நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பட்டியலை எல்லாம் இங்கே சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருது கிறேன். 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக விடுதலையானவர்கள், 2 ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே விடுதலை ஆனவர்கள் என்று இப்படிப் பலபேர் இருக்கிறார்கள்.

நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எங்க ளுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த சகோதரர் திரு. மாசிலாமணி என்பவர் ஒரு கொலை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டார் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டு—திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நீதித்துறையில் தலையீடு இல்லாத காரணத்தால்—நீதிமன்றத் தால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு தண்டனை பெற்று 13 ஆண்டுத் காலமாக சிறையில் வாடுகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரையில் சிறை அறிவுரைக்கழகம் விடுதலைக்காக சிபாரிசு செய்தது. ப்ரபேஷன் ஆஃபீஸர் விடுதலைக்காக சிபாரிசு செய்திருக்கிறார். இவ்வளவுக்கும் பிறகு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திரு. மாசிலாமணியைப் பற்றிப் பேசியதற்காக நான் கேட்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நீதிமன்றத்தில் தலையீடு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் அவர் பரோலில் வெளியே வந்தபோது அவருக்குத் திருமணம் நடத்தப் பட்டது. அவர்களுடைய கட்சித் தலைவரே போய் திருமணத்தை நடத்தி வைத்து மாவீரனே, உன் வீரச் செயலைப் பாராட்டுகிறேன் என்று பாராட்டி வாழ்த்துக் கூறினார்களே, கொலை வழக்கில் உள்ள ஒருவரை மாவீரனே என்று பாராட்டுகிற அளவுக்கு அந்தக் கட்சியின் தலைவரும் பேசுகிறார்கள். அந்தக் கட்சியும் நடக்கிறது. இப்படி கொலை செய்பவர் களை எல்லாம்கூட மாவீரன் என்று பாராட்டுவதுதான் இந்தக் கட்சியினுடைய லட்சியமா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மிக மிக வருத்தப்படுகிறேன். மாசிலாமணி அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய துணைவியார் மல்லிகா அவர்களுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றபோது, சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற அந்தத் திருமண விழாவில் எங்கள் தலைவரோடு நானும் இருந்தேன். அவர்களை வாழ்த்தினேன். எங்கள் தலைவர் பேசிய பேச்சு டேப் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, பத்திரமாக. அதிலே கொலை செய்த மாவீரன் என்றோ அல்லது சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலே இந்த வழக்கிற்காக அவர் முயற்சி செய்தார் என்றோ எந்தத் தடயமும் இல்லை, எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்காக மன்னிக்கவும். டேப் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கட்சிப் பத்திரிகை என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அவர்கள் கட்சிப் பத்திரிகை முர சொலியில் வெளிவந்த செய்தி என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அதிலே கொலை செய்த மாவீரனே என்று பாராட்டினார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதிலே 'மாவீரனே உன்னுடைய வீரத்தையும் தீரத்தையும் நாடு மறக்காது' என்று பேசிய செய்தி இருக்கிறது. அங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் இருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய ஆதாரம் இங்கே இருக்கிறது. * * சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய ஆதாரம் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. அதை இங்கே படிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அதிலே We accordingly direct the State Government to consider the case of the Petitioner, Thiru Masilamani, for his premature release within four weeks from today. Today means, டுடே என்றால் அவர்களே தெளிவாக போட்டிருக்கிறார்கள். 13-2-1986 என்று. The Write Petition is accordingly allowed.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்.—மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உச்ச நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், "has directed only consideration, not an order"

திரு. அ. ரகுமான்கான் : டைரக்ஷனைத்தான் 'செரல்' கிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டு நல்ல முறையில் அதைப் பரிசீலித்துப் பரி மெச்சூர் விடுதலை செய்யுங்கள் என்று சொல்லிய பிறகும் நம்முடைய ஹோம் டிபார்ட்மெண்டிலே என்ன விளக்கம் என்று கேட்டால் Conduct and character are not satisfactory

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க ஆகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

நடத்தை சரியில்லை; ஒழுக்கம் இல்லை. சிறையின் உள்ளேயே ஹங்கர் ஸ்டிரைக் நடத்துகிறார், மொட்டை பெட்டிஷன் கொடுக்கிறார், (குறுக்கீடு) இந்தப் பிரச்சினையோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : : கோரிக்கை ஏதாவது இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு வையுங்கள். கதை எல்லாம் வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அடுத்து அந்த மனோதத்துவ நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். You are not suitable to join the mainstream of life in your village. உங்களுடைய கிராமத்தில் உள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கை நீரோட்டத்தோடு உங்களால் கலக்கமுடியாது என்று மனோதத்துவ நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் அந்த நிலைமை, அந்த நியாயம் பல பேர்களை பிரிமெச்சூர்டாக விடுதலை செய்திருக்கிறீர்களே, அவர்களுக்கு இல்லையா.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. குப்புசாமி, நீங்கள் மைக் இல்லாமல் பேசுவதெல்லாம் அவைக்குறிப்பில் ஏறாது. அவர் பேசும்போது * * என்று சொன்னது நீக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) எத்தனை முறை ஆதாரம் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுவீர்கள்? வேண்டாம். உட்காருங்கள். கே. குப்புசாமி.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நீதி நிர்வாகம் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திற்குத் தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றம் என்ற பெயர் வைக்க வேண்டும் என்றும், தமிழ் தெரிந்த ஒருவர் உச்சநீதிமன்றத்தின் உச்ச நீதிபதியாக வரவேண்டும் என்றும் உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு கிளை மதுரையிலே அமைய வேண்டும் என்றும், உச்சநீதி மன்றத்தின் கிளை சென்னையிலே அமைய வேண்டும் என்றும் ஆகிய இந்த பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் பத்தாண்டு காலமாக புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான் எழுப்பப்பட்டு வந்தன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் தென்வாக அவர்கள் கூறினார்கள்---பத்தாண்டுக் காலமாக இந்தப் பிரச்சினைகளை நீங்கள் எழுப்பி வருகிறீர்கள், ஆனால் முடியவில்லை என்று சொன்னார்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 29]

[பிற்பகல் 12-30]

அதற்கு நன்றி தெரிவிப்பதோடு, அதற்கு முன்னாலே அவர்கள் ஏழு ஆண்டுகாலம் ஆட்சி நடத்தியபோது இவற்றையெல்லாம் எண்ணிக்கூட பார்க்கவில்லையென்று அவர்களே ஒப்புக் கொண்டதற்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் வழக்கைப் போட்டு விட்டு கோர்ட்டிற்குக் கூட வரவில்லையென்று குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். நான் அவரிடம் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் பற்றி முரசொலியில் இல்லாது பொல்லாது களையெல்லாம் எழுதினார்கள். இதைக் குறித்து எங்களுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரஸ் கவுன்சிலுக்கு ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். பிரஸ் கவுன்சிலில் விசாரணைக்கு வரச் சொல்லி ஆண்டாண்டு காலம் சொல்லியும் முரசொலி பத்திரிகையோ, அதனுடைய உரிமையாளர் முன்னாள் முதல்வர் கலைஞரோ இதுவரையில் செல்லவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை நண்பர் ரகுமான் கான் அவர்கள் அடுத்த முறை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கண்ணாடி வீட்டிற்குள் இருந்து கல்லெறிந்தால் அது திரும்ப எந்த அளவிற்குத் தாக்கும், அதன் விளைவுகள் என்னவென்பதை உணராமல் அரசியல் நோக்கத்தோடு பேசிய அவருடைய குற்றச்சாட்டுகளை நான் வன்மையாக மறுக்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மக்கள் மன்றத் தீர்ப்பு போதுமென்று சொல்கிறீர்களே, நீதிமன்றத்திற்கு ஏன் போக வேண்டுமென்று பேசினார்கள். நான் அதையே திருப்பிக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைப்பற்றி யெல்லாம் பேச வேண்டியதில்லை.

திரு கே. குப்புசாமி:—துணைத் தலைவர் அவர்களே,

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெளியே சொன்னதை கோட் பண்ணி இங்கே பேச வேண்டாம். அதை நீக்கி விடுகிறேன். மேலே பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) யார் சொன்னாலும் ஸ்விப்பிங்தான். அதை எடுத்தாகிவிட்டது. வெளியே பேசியதைச் சொல்லக்கூடாது. (குறுக்கீடு) அவருக்கு அதே தீர்ப்புதான். உங்களுக்கும் அதே தீர்ப்புதான்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. கே. குப்புசாமி : மக்கள் மன்றத் தீர்ப்பு போதும் என்றால் நீதிமன்றத்திற்கு ஏன் போக வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்குத் தான் நான் பதில் சொல்கிறேன்.

*

*

*

*

*

எங்கள் மீது குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதற்கு முன்னால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் பதில் சொல்லிப்பேசியிருப்பீர்களானால் நான் மனமுவந்து பாராட்டியிருப்பேன். ஆனால் எதையெடுத்தாலும் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியோடு இந்த அரசின் மீது எப்படியாவது சேற்றைவாரி இறைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நீங்கள் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறீர்கள் என்றால். . . .

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் கண்கள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றனவா? இதை எல்லாம் அனுமதிக்கிறீர்களே?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கண்கள் வேண்டுமானால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். என்னுடைய கண்கள் கட்டப்படவில்லை. வெளியே இருக்கிற விஷயங்களைச் சொல்லிப் பேசக்கூடாது என்று அவருக்கும் சொல்லிவிட்டேன். உங்களுக்கும் சொல்லிவிட்டேன். (குறுக்கீடுகள்) அவர் பேசியதை எடுத்து விட்டோம். எல்லோரும் உட்காருங்கள். கடைசியில் பேசுங்கள்.

திரு. கே. குப்புசாமி : தலைவர் அவர்களே, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கட்டிலில் ஏறிய பிறகு இந்த பத்தாண்டுகாலத்தில் நீதித்துறைக்கு அவர்கள் ஆற்றியுள்ள பணியை இந்த பத்தாண்டு கால வரலாறு எடுத்துச் சொல்கிறது. நீதிபதிகளுக்கு பல்வேறு வசதிகள், புதிய நீதிமன்றக் கட்டடங்கள், சம்பள உயர்வு, நூல் நிலையங்கள் இப்படிப் பல்வேறு வசதிகளை இந்தப் பத்தாண்டு காலத்தில் நீதித்துறைக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. இதனை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் சில நேரங்களில் தாமதம் ஏற்படுகிறபோது எங்கே தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதையெல்லாம் கவனிக்காமல், இந்த அரசின் மீது அந்த முழுச் சுமையைப்போடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தாமதத்திற்கு இந்த அரசு தான் காரணம், ஏன் போராடவில்லையென்று கேட்கிறார்கள் கேட்டவர்கள் யார் தெரியுமா? இந்தத் தமிழகத்தில் அவர்கள் ஆண்ட பிறகு இந்த பத்தாண்டு காலத்தில் 200-க்கு மேற்பட்ட போராட்டங்களை அவிழ்த்து விட்டு அத்தனையிலும் தோல்வி அடைந்தவர்கள், எங்களைப்பார்த்து ஏன் போராட்டம் நடத்த வில்லையென்று கேட்பது உண்மையில் கேலிக்குரிய ஒன்றாகும்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு.கே. குப்புசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 25]

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப் பட்டுள்ள நியதிகளுக்கு ஏற்ப, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள சாதாரண மக்களுக்கு சம நீதி, சமுதாய நீதி வழங்குவதை இந்த அரசினுடைய நோக்கமாகக் கொண்டு, இந்த அரசு செயலாற்றி வருகிறது என்பதைப் பாராட்ட அவர்களுக்கு மனமில்லை. மாநிலத்தில் சட்ட நீதி வழங்க நீதி நிர்வாகத்தை நிர்வகிக்கிற பொறுப்பு உயர் நீதிமன்றத்திடம் இருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 125 வருட கால வரலாற்றைக் கொண்டது இந்த உயர்நீதி மன்றம். இந்த நீதிமன்றத்தை விரிவுபடுத்துகிற முறையில், அண்மையில் நமது மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்களும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், 555 லட்சம் ரூபாயை இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கூடுதலாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான 555 லட்சம் ரூபாயை நம்முடைய உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அளித்த வரலாறு இதற்கு முன்னால் எப்போதும் இல்லை. அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பாரம்பரியம் உள்ள இந்த உயர்நீதிமன்றத்தில் 18, 19 நீதிதிகள்தான் இருக்கிறார்கள். இதனுடைய அங்கீகரிக்கப் பட்ட எண்ணிக்கை 25. இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இங்கே கொடுக்கப் பட்டுள்ள புள்ளிவிவரக்குறிப்பில், தேங்கிக் கிடக்கிற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆண்டுக்காண்டு வழக்குகளின் தேக்கம் அதிகரித்தே வருகிறது. ஆனால் இங்குள்ள உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளுடைய எண்ணிக்கை குறைந்தே வருகிறது. இதற்கு இந்த மாநிலத்தின் அரசு மட்டும்தான் காரணமா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. வேதான் இங்கே தேங்கிக் கிடக்கிற வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய கிளை ஒன்றை, மதுரையிலே கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்த அரசு 10 ஆண்டுக்காலமாக மத்திய அரசோடு வாதாடி வருகிறது என்பதை இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் தாமதத்திற்கு இந்த மாநில அரசுதான் காரணம் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுபவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டுவருகிறேன். பீகார் மாநிலத்தில் ரெகுலர் கோர்ட் பாட்னாவிலே இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு ஒரு டெஞ்ச் ராஞ்சியிலே இருக்கிறது. மத்திய பிரதேசத்திலே ரெகுலர் கோர்ட், ஜபல்பூரிலே இருக்கிறது, அதனுடைய டெஞ்ச் இந்தூரிலே இருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவிலே ரெகுலர் கோர்ட் டம்பாயில் இருக்கிறது, பெஞ்ச் நாக்பூரிலே இருக்கிறது. ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் ரெகுலர் கோர்ட் ஜோத்பூரிலே இருக்கிறது, அதற்கு ஒரு பெஞ்ச் ஜெய்ப்பூரிலே இருக்கிறது. உத்திரப்பிரதேசத்திலே ரெகுலர் கோர்ட் அலகாபாத்திலே இருக்கிறது, அதனுடைய பெஞ்ச் லக்னோவிலே

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. கே. குப்புசாமி]

இருக்கிறது. ஆக வட மாநிலங்களில் உள்ள பல மாநிலங்களில் உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய கிளைகள் பல்வேறு இடங்களிலே செயல் புரிந்து வருகின்றன.

அதோடு உத்திரப் பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம் போன்ற மாநிலங்கள், மீண்டும் கூடுதலாகக் கிளைகளைத் துவக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் வாதாடி வருகிறார்கள் என்று சொல்வதைவிட போராடி வருகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். எனவே நீண்டகாலமாக உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய கிளை ஒன்று மதுரையிலே அமைக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இன்னும் நிறைவேறாமல் இருந்து வருகிறது. இப்போதுதான் காலம் கணிந்திருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைக்கு இப்போது பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை, அண்மையிலே நம்முடைய முன்னாள் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி சர்க்காரியா அவர்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு அளித்துள்ள அறிக்கையின் வாயிலாக நாம் அறிய முடிகிறது. அந்த அறிக்கையிலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள தென் மாவட்டங்களிலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு வழக்குகள் இங்கே, உயர் நீதிமன்றத்திலே பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. மூன்றில் ஒரு பகுதி நீதிபதிகள் இங்கேயிருந்து மதுரைக்குச் சென்றால் பெரும்பகுதி வழக்குகள் தீரும், காலதாமதம் தவிர்க்கப்படும். அதற்காக இரண்டு கண்டிஷன்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று இப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸ்ட்ரென்த் 25 ஆக இருக்க வேண்டும். 25 என்று சொன்னால், காலியாக உள்ள 6 இடங்களை நிரப்பவேண்டும். அத்தோடு மேலும் கூடுதலாக 5 முதல் 7 ஜட்ஜுகளை நியமிக்கவேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, காலியாக உள்ள 6 இடங்களை நிரப்பி, கூடுதலாக 7 ஜட்ஜுகளை நிரப்பியபிறகுதான் மதுரையிலே ஒரு பெஞ்ச் ஏற்படுத்த முடியும் என்று அறிக்கையை அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மாநில அரசு மட்டும்தான் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்பவர்களுக்காகத்தான் சொல்கிறேன். மாநில அரசு அவ்வப்போது காலியாக உள்ள இடங்களுக்குப் பல்வேறு சட்ட நிபுணர்களை, நீதிபதிகளாக ஆக்குவதற்கான பரிந்துரைகளை ஆண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. மத்திய அரசு அதனுடைய கருத்துக்களை மாநில அரசிடம் கேட்கிறது உயர் நீதிமன்றத்திடம் கேட்கிறது, உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளிடம் கேட்கிறது. அதனால்தான் காலதாமதம் ஆகிறதே தவிர, மாநில அரசுக்குக் காலியாக உள்ள இடங்களை நிரப்புவதில் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் கிஞ்சித்தும் இல்லை என்பதை இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 25]

(பிற்பகல் 12-40)

இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் நீதிபதிகள் நியமனம் செய்யப்படும்போது, அவர்கள் சமுதாயத்தினுடைய உணர்வுகளைப் புரிந்தவர்களாக, சட்ட நுணுக்கங்களைத் தெரிந்தவர்களாக மட்டும் அல்லாமல், சட்ட அனுபவம் பெற்றவர்களாக மட்டுமல்லாமல், சமுதாய உணர்வுகளை, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே உள்ள மக்களுடைய உணர்வுகளையெல்லாம் தெரிந்தவர்களாக நீதிபதிகள் இருந்தால், சமநீதி, சமூக நீதி நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். தமிழ்நாட்டிலே நீதிபதிகளாக இயங்குபவர்களுக்கு அனுபவமும், ஆற்றல் உள்ள சட்ட நிபுணர்கள் இல்லையா? நிச்சயமாக இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவதில் தவறு இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். நீதிபதி பதவி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தினருக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட மேட்டுக் குடி மக்களுக்கு மட்டும் சொந்தம் என்ற உணர்வு நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது. சாதாரண மக்களிடம் அந்த உணர்வு தற்போது ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் அண்மையில் இந்தக் காலியிடங்களை நிரப்புவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மேட்டுக்குடி ஜாதியைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர்கள் மட்டும் உயர்நீதிமன்றத்தால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இங்கே தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, சமுதாயத்தினுடைய ஒரு பகுதி மக்களுடைய உணர்வுகளை மட்டும் பிரதிபலிக்கின்ற ஒருவரால், சமுதாயத்தினுடைய தாழ்த்தப்பட்ட, அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு சமூக நீதி, சம நீதி எப்படிக் கிடைக்கும்? தமிழ்நாட்டில் அறிவாளர்களுக்குப் பஞ்சமா அல்லது சிறந்த சட்ட மேதைகளுக்குப் பஞ்சமா?

நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவதில் தவறு இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். ஹைகோர்ட்டிலே இருந்து பதிவாளர்—ரிஜிஸ்டிரார் அவர்கள் இங்கே வந்து இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அற்புதமான சட்ட அறிவு பெற்றவர்; அற்புதமான அனுபவத்தைப் பெற்றவர்; நியாயம் வழங்குவதிலே ஆர்வம் உள்ளவர். சாதாரணக் குடியிலே பிறந்த அவர், அவரைப்போன்ற பலபேர் சட்ட நிபுணர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, நியமிப்பதற்கு ஆளில்லை என்ற நிலைமை இங்கே இல்லை. ஆனால் யாரை நியமிப்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களைத்தான் நியமிப்பது என்ற நிலைமையை இந்த அரசு ஒத்துக்கொள்ளவில்லையே தவிர, அனுபவம் உள்ளவர்களை, ஆற்றல் உள்ளவர்களை, சமுதாய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்பவர்களை நியமிப்பதிலே இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான காழ்ப்புணர்ச்சியும் கிடையாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்திலே இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்டுவது தவறு இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கிலாந்து நாட்டைப் பொறுத்தவரை அங்கே சட்டத்துறை அமைச்சர் என்று ஒருவர் இல்லை. பாராளுமன்றமே சட்டத்தை

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

இயற்றுகிறது. பாராளுமன்றம் என்ன சொல்லுகிறதோ அதைத் தான் நீதிமன்றம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். ஆனால் இங்கே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை. பாராளுமன்றம், சட்டமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டங்களை பரிசீலனை செய்து அங்கீகரிப்பதற்கும் தூக்கி எறிவதற்கும் இங்கே உள்ள நீதிமன்றங்களுக்கும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால், இங்கிலாந்தைப் பொறுத்தவரை, பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் முடிவு எடுத்துவிட்டால் அதை ஏன் என்று கேட்கிற அதிகாரம் அங்கே நீதிமன்றத்திற்கு இல்லை. அதைத்தான் அமல்படுத்தியாக வேண்டும். அங்கே 'லா சான்ஸ்லர்' என்பவர்தான் பாராளுமன்றத்தில் சட்ட அமைச்சரவையிலே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் உட்பட எல்லாவற்றையுமே அவர்தான் பார்க்கிறார். அங்கே நீதித் துறைக்கு மரியாதை இருக்கிறது. ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் சான்ஸ்லராக நியமிக்கப்பட்டார் என்றாலும் அனைவரும் பாராட்டுகின்ற வகையிலே நீதித்துறை அங்கே செயல்படுகிறது. நீதித் துறைக்குத் தனி மரியாதை இருக்கிறது. அதேபோன்று அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலே, யுனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்காவில் நீதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். சாதாரண நீதிபதிகளிலேயிருந்து உச்சநீதிமன்றத்தின் நீதிபதிவரை எலெக்ஷன் முலமாக—They are not nominated but elected—தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏ. வாரன் என்ற ஒரு சட்ட நிபுணர் 7 ஆண்டுக்காலம் வழக்கறிஞராக இருந்து இருக்கிறார். அதற்குப் பின்னாலே அவர் 24 வருடங்கள் கலிபோர்னியாவிலே கவர்னராக இருந்து இருக்கிறார். 24 வருடங்கள் கவர்னராக இருந்த அவரை அமெரிக்காவிலுடைய உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதியாக நியமித்து இருக்கிறார்கள். அமெரிக்க மக்கள். அவர்கோர்ட்டிலே பிராக்டிஸ் செய்யவில்லை. அவருக்குத் தகுதி இல்லையென்று அந்த மக்கள் எண்ணவில்லை. ஆனாலும் சாதாரண மக்களுடைய உணர்வுகளைத் தெரிந்து அவர் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றியதன் காரணமாக அந்த மக்கள் அவரை உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதியாக்கினார்கள். அவருடைய காலத்திலேதான் புகழ்பெற்ற தீர்ப்புகளெல்லாம் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. வெள்ளையர்களும் நீக்ரோக்களும் ஒன்று என்ற தீர்ப்பை ஏ. வாரன்-தான் கொடுத்தார் இதை ஏன் நான் சொல்கிறேன் என்றால், ஏ. வாரன்-உடைய தனிச் சிறப்பு, சாதாரண மக்களோடு கலந்து, பழகி அவர்களுடைய உணர்வுகளைப் புரிந்து சமுதாய நீதி, சமநீதி வழங்கினார் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அமெரிக்காவிலே அவருக்கு அபரிமிதமான புகழ் ஏற்பட்டது. அதே போன்று இங்கே நியமிக்கப்படும் நீதிபதிகளும், சாதாரண மக்களுடைய உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்பவர்களாக இருப்பார்களேயானால் அந்த மக்களுக்கு நீதிமன்றத்தின்மீது, நீதிபதிகளின்மீது எந்தவிதமான அருவருப்பும் ஏற்பட இடமிருக்காது என்ற காரணத்தால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, இங்கே ஏதாவது ஒரு நீதிபதி சாதாரணமாக, ஆற்றல் உள்ள ஒருவர் நீதிபதியாக வந்தால் கூட இந்த அரசு தலையிடவில்லையென்றால் பாராட்டுகிறார்கள்,

[திரு. கே குப்புசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 25]

ஆற்றல் மிக்க, அனுபவம் மிக்க ஒருவரை எல்லாத் தகுதிகளும் இருந்து அவரைப் பரிந்துரை செய்தால் உடனே அதற்கு ஆயிரத்து நூறு போராட்டங்களைத் தூண்டி விடுகிறார்கள். நான் இவைகளை எல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் அண்மையில்கூட இங்கே பேசிய மத்திய இணை அமைச்சர் அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞர்கள் இந்த பெயில் வாங்குவதிலே கூட கர்ப்ஷன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், வழக்கறிஞர்களை எல்லாம் திருத்த வேண்டும் என்றும் நீதித் துறையில் இந்த புதார் வராத வகையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் வழக்கறிஞர்கள் ஒரு டிரேடு யூனியன் போல் நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்றும் இது ஒரு நோபுள் புரபஷன் என்று எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் வழக்கறிஞர்கள் பல அரசியல் நோக்கத்தோடு பல போராட்டங்களை நடத்தினார்கள் இந்த மாநில அரசுக்கு எதிராக. நான் கேட்கிறேன், இவ்வளவு நாட்களாகத் தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்று பெயர் வைக்கவில்லையே, அதை எதிர்த்து அவர்கள் போராட்டவில்லை. உச்சநீதிமன்றத்தின் கிளை இங்கே வரவில்லை என்பதற்கு அதை எதிர்த்து அவர்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை, உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை இல்லை என்பதற்கு அவர்கள் போராட்டம் நடத்தவில்லை மத்திய அரசை நோக்கி, எதை எடுத்தாலும் மாநில அரசின்மீது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக வழக்கறிஞர்கள் போராட்டங்கள் நடத்தினார்களே தவிர உண்மையான காரணங்களைப் பார்த்து, தவறு எங்கு இருக்கிறது, இவைகள் எல்லாம் யார் ஆற்ற வேண்டிய காரியங்கள் என்று எல்லாம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி போராட்டங்கள் நடத்தியிருப்பார்களானால் இந்த நாட்டு மக்களுடைய ஆதரவு அவர்களுக்குக் கிடைத்து இருக்கும். ஆனால் அந்த நிலை இல்லாமல் இதை எங்கோ திசை திருப்பி விட்டதற்கு உண்மையிலேயே என்னுடைய வருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இப்போது Bailable Offence என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக Mandatory Provision அரசியல் சட்டத்திலே ஐ.பி.சியிலே Bailable Offence என்றால் போலீசாரேவிட்டு விடலாம். சில வழக்குகள் போகின்றபோது கோர்ட்டிலே அவர்களை விட்டு விட முடியும். ஆனாலும் Bailable Offence-ல் கூட சில பேர்களை பெயிலில் விடுவது இல்லை. கோர்ட்டில் கூட Bailable Offence-ல் சிலயிடங்களில் நிராகரித்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை அங்கே மாற்ற வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வகையில் நான் ஒன்றைக் கோடிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த பெயிலில் போலீஸ் கஸ்டடியில் Bailable Offence-ல் பெயிலில் விடுவதாக இருந்தால் கோர்ட்டில் பெயிலைப் பொறுத்தவரையில் Police-க்கு corruption அல்லது நீதிபதிகளைப் பொறுத்தும் corruption என்ற அந்த பேச்சுக்கே இடம் இருக்காது.

நேரம் இல்லாத காரணத்தால்—நான் பல உயர்நீதிமன்றத் தினுடைய தீர்ப்புகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன்—சொல்ல முடியவில்லை.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. கே. குப்புசாமி]

அதோடு இப்போது ரெவின்யூ கோர்ட்டில் Record of Tenancy, Deposit of titles இவற்றை எல்லாம் வைத்து இருக்கிறார்கள். இவைகளில் எல்லாம் சட்ட சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை வரும் போது சட்ட ஞானம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் இதைப்பற்றி சரியான தீர்ப்பு கூற முடியவில்லை. ஆகவே இவற்றை எல்லாம் மீண்டும் நீதித்துறைக்கே மாற்றுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, Legal aid to the poor என்று நாம் வைத்து இருக்கிறோம். The aid is noble. The idea is laudable. But the result is not encouraging என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த விபத்துக்களுக்காக நடக்கிற வழக்குகளைத் தவிர மற்றவற்றில் இந்த Legal aid to the poor சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அதோடு இப்போது அரசியல் சட்டத்திலே 'Indian Succession Act'-லே 'Right by birth' ஆண்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆண் மகனாகப் பிறந்த உடனேயே அவனுக்கு சொத்து உரிமை வந்து விடுகிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை மாற்றி டென்களுக்குமே சொத்தில் சம உரிமை கொடுக்க வேண்டிய ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைப் பல காலமாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். எனவே 'Indian Succession Act'-ஐ திருத்துகிற முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும். ஆண்களுக்கு 'Right by birth' இருப்பதைப் போல பெண்களுக்கும் 'Right by birth' இருந்தால் இந்த டவர்-வரதட்சிணை கொடுமை என்பது இந்த நாட்டை விட்டு ஒழிவதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கோர்ட்டு ஃபீ சம்பந்தமாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கோர்ட்டு ஃபீஸ்-ஐ ரேஷனலைஸ் செய்ய வேண்டும், ஒருமுனைப்புடுத்த வேண்டும். பெரிய, பெரிய கோடிக் கணக்கான சொத்துக்களை எல்லாம் பாக விஸ்தி என்று வரும்போது கிஸ்தி வாங்கியபின் அது போல் 30 முறை கட்டினால் போதும் என்று இருக்கிறது. அந்த பிராமிசரி நோட்டுகள் போகும் போது அது 100க்கு 7½ ரூபாய் பாண்டு கட்ட வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆனால் கோடி ரூபாய் சொத்து உள்ள பாக விஸ்திக்கு 100 ரூபாய் கட்டினால் போதும் என்றும், இந்த பிராமிசரி நோட்டுகளுக்கு எல்லாம் 100-க்கு 7½ ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி இந்த கோர்ட்டு ஃபீஸ்-ஐ ரேஷனலைஸ் செய்து நல்ல முறையில் அதை சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நானை பழனியில் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் புதிய முனிசிப் கோர்ட்டு நிறந்து வைக்கப்பட இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அவர்கள் வருகிறார்கள். 15 லட்ச ரூபாயை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்குக்

[திரு. கே. குப்புசாமி] [1987 ஏப்ரல் 25]

கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மாநிலத்திலேயே அற்புதமான ஒரு கட்டிடம் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு என்று கட்டப்பட்டு, நாளை நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் தலைமையில் திறந்து வைக்கப்பட இருக்கிறது. அந்த நல்ல வாய்ப்பினைக் கொடுத்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு அங்கே ஒரு முதல் வகுப்பு நீதிமன்றம் வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கை இருந்து கொண்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டில் கோர்ட்டு ஆரம்பிக்க ஒரு சில ஏற்பாடுகள் நடந்த பிறகு ஆள் இல்லை, நிதி இல்லை என்ற காரணத்தால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12.50]

அங்கேயிருந்து முதல் வகுப்பு நீதிமன்றம், திண்டுக்கல்லுக்கு வர, 60 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் பழனியில் ஒரு முதல் வகுப்பு நீதிமன்றம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பு கொடுத்த தலைவருக்கும், துணைத் தலைவருக்கும் நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

4. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 32—ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் திரு. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில நாட்களாக இலங்கையிலே பயங்கரமான முறையில் படுகொலை செய்யப்படுகின்ற வேதனைக்குரிய நிகழ்ச்சிகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி, இந்த அவையிலே விவாதிக்க வேண்டும். நம்முடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நேற்று கூடிய அவ்வல் ஆய்வுக் குழுவில் கலந்து கொண்ட கட்சியினுடைய தலைவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கிணங்க 27—4—1987 அன்று, இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு, எல்லாக் கட்சிகளுடைய தலைவர்கள் மட்டும் இதிலே கலந்து கொண்டு பேசுவது என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறோம். அதற்கிணங்க அன்று கேள்வி நேரத்தையும், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களின் நேரத்தையும் ஒத்தி வைக்கலாம் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதற்கிணங்க கேள்வி நேரத்தை ஒத்தி வைப்பதற்கு அதற்கான விதியைக் கைவிட வேண்டுமென்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்ளின்ற வகையில், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மட்டும் இப்போது நான் முன்மொழிய விரும்புகிறேன்.

“ சட்டமன்றப் பேரவையின் முதல் ஒரு மணி நேரம் ஷாக்கள்—விடைகள் என்று உள்ள சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32 ஐ 27—4—87 அன்று தளர்த்தப்பட வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 25]

3. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88—வாக்கெடுப்பு—
(தொடர்ச்சி)

கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் }
14—சிறைச்சாலைகள் } (தொடர்ச்சி)

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற நீதி நிர்வாகம் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது, ஜனதா கட்சியின் சார்பாக டேசும்போது, இப்போது தமிழ்நாட்டில் நீதியைப் பொறுத்தவரையில், அது வழங்கப்படவில்லை, நீண்ட காலதாமதமாகிறது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் 25 நீதிபதிகள் இருக்க வேண்டும். தற்சமயம் இருப்பது 19 தான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதுமாதிரி தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மன்றங்களிலுள்ள நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரையில், பல இடங்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் இல்லாமலே இருக்கிறார்கள். அதனால் நீதி வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதுதவிர, நீதிபதிகளின் இடங்களை நிரப்புவதற்கு, நான் முன்பே கேள்வி எழுப்பும்போது, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ தடையிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தத் தடைகளையெல்லாம் நீக்கி, உடனடியாக நீதிபதிகளை, அவர்கள் இருக்க வேண்டிய இடங்களிலே அமர்த்தி வழக்குகளை சீக்கிரமாக முடித்து, நீதி வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று இந்த வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்ட நிலையிலே, பல நீதிமன்றங்களிலே வழக்குகளை எடுத்து, அதற்குப்பிறகு வாய்தா போடுவது என்று வழக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். இரு தரப்பினரும் வந்தால் வாய்தா போட்டு விடுகிறார்கள். வாதி வராமல் இருந்தால் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள். பிரதிவாதி வராவிட்டால் 'எக்ஸ் பார்ட்டி' தீர்ப்பு தந்து விடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும். பல வாய்தாக்களுக்கு வந்துவிட்டு, ஏதாவது ஒரு வாய்தாவிற்கு வரவில்லை என்றாலும் வழக்கை அந்தக் காரணம் காட்டி முடித்து விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் ஒரு மனு போட்டு, அதற்காக நிற்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதுபோன்று நீதிமன்றங்களில் எந்தவிதமான அடிப்படை வசதிகளும் இல்லை. நீதிமன்றங்களுக்கு மட்டும் என்று இல்லை. நீதிபதிகளுக்கும், அரசு அதிகாரிகளுக்கும் எந்த வித வசதிகளும் இல்லை. வழக்காடச் செல்பவர்கள் எந்த வசதியும் இல்லாமல் மரத்தடியில்தான் நிற்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 25]

யெல்லாம் இந்த அரசு சரி பார்த்து, உரிய இடங்களை, அவர்கள் காத்திருப்பதற்கான இட வசதியை செய்து கொடுத்து, கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத் தலைமை நீதிபதி மதுரையிலே இருக்கின்றார். அவர் காமராஜர் மாவட்டம், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆகிய மூன்றுக்கும் சேர்த்து அவர் இருக்கிறார். ஆனால் அவர் மதுரையில் தான் இருக்கிறார். இந்த மூன்று மாவட்டங்களும் பிரிக்கப் பட்டபோது தனித்தனியாகத் தலைமை நீதிமன்றம் வருவதாக இரண்டு வருடங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டு இது மூன்றாவது ஆண்டு நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இன்னும் அந்த மாவட்டத் தலைமை நீதிமன்றம் பிரிக்கப்படவில்லை. அவைகளைப் பிரிப்பதற்கு என்ன காலதாமதம் என்று புரிவில்லை. தலைமை நீதிமன்றம் அமைக்க விருதுநகரில் உள்ள மின்தாய் வியாபாரச் சங்கத்தின் கட்டிடத்தை அரசு வாடகைக்கு கேட்டது. அவர்களும் அதைக் கொடுப்பதாக எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் இராமநாதபுரம் தலைமை நீதிபதி வந்து அதை பார்வையிட்டார். அனைத்து வசதிகளும் இருக்கின்றது என்று சொன்னார். ஆனாலும் இன்னும் வராமல் இருக்கிறது. விருதுநகரில் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலிருந்த வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் என் மூலமாக மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களை பார்த்தார்கள். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள், ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதை உடனடியாக நிறைவேற்றி மாவட்ட நீதிமன்றங்களை காமராஜர், இராமநாதபுரம், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் போன்ற மாவட்டங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விருதுநகரில் இப்போது குற்றவியல் நீதிமன்றம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. சிவில் நீதிமன்றம் கிடையாது. அது மாவட்ட தலைநகரம். காமராஜர் அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த விருதுநகரில் சிவில் நீதிமன்றம் கிடையாது. 500 ரூபாய் வழக்கு போட வேண்டுமென்றாலும்கூட சாத்தூருக்குப் போய் வழக்கு போட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே உடனடியாக சிவில் நீதிமன்றத்தை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே முதல் வகுப்பு மேஜிஸ்ட்ரேட் கூட சிவில் நீதிபதியாக இயங்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். அதைப்போல உங்களுடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்குகள் தாக்கீது 815. மொத்தம் இருப்பது 3,879. முடிந்த வழக்குகள் 374. நிலுவை 3,505. ஒரு வருடத்திற்கு வருகின்ற வழக்குகள் 800 அல்லது 900. ஆனால் நீதிபதி முடிப்டதோ 300, 200. அப்படியென்றால் இது எந்த நிலையிலே கொண்டுபோய் நிறுத்தும்? இதனால் வருடா வருடம் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை கூடிக் கொண்டே போகிறது. அதேபோல, வட்டங்களில் பார்த்தால், ரிட் மனுக்கள் 43,000 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட நீதிமன்றங்களில்

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

மொத்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 9,000. துணை நீதிமன்றத்தில் 72,000. மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் இருப்பது 3 இலட்சத்திற்கு மேல். உயர்நீதிமன்றத்திலே குற்றவியல் சார்பாக நிலுவை 17,000. பெருநகர் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் நிலுவை வழக்கு 29,000. மேஜிஸ்டிரேட் நீதிமன்றங்களில் 1,90,000. இப்படி எங்கு பார்த்தாலும் இலட்சக் கணக்கான வழக்குகள் தேங்கிக் கொண்டிருந்தால், இந்த நாட்டின் நிலை என்ன? இந்தத் தமிழ் நாட்டின் நிலை என்ன? மக்களுடைய நிலை என்ன? மக்கள் அலைந்து தங்களுடைய கையில் இருக்கின்ற பணத்தைச் செலவழித்தும் இன்றைக்கு நீதி வழங்குகின்ற நீதிபதி இல்லாத காரணத்தினால் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். நீதிபதிகள் தாமதமாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் பல்வேறு புகார்கள். அதையும் நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களினால் சரியான தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றதோ என்ற ஐயப்படும் இருக்கிறது.

இதுவரை நான் சொன்னது நீதிமன்றங்களைப்பற்றி. இனிமேல் நான் சொல்லவிருப்பது நீதிபதிகளைப்பற்றி. நீதிபதிகளுக்கும், கடைநிலை ஊழியர்களுக்கும் சம்பளங்கள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். குறைவான சம்பளங்கள் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதாக நான் அறிகின்றேன். அதைப்போல அவர்களுக்குத் தனியாகக் குடியிருப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல அவர்கள் அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் நீதி வழங்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமீனாக்கள், சேவகர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பயணப்படி அலவன்சை அதிகமாக கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும். பயணப்படி அலவன்ஸ் அதிகமாகக் கொடுத்தால் நீதி நிமிர்ந்து நிற்கும்.

[பிற்பகல் 1.00]

இல்லாவிட்டால் அங்கே அது வளைந்து விடுகிறது. அதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கைதிகளைப் பரோலிலே விடுவதிலே மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பல்வேறு நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. முதலாவது, மருத்துவ அதிகாரிகள் சான்று. அதன் பிறகு நன்னடத்தை அலுவலரின் சான்று. அதன் பிறகு காவல்துறை அதிகாரியின் சான்று என்று பல்வேறு நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். நான் சொல்வது, மருத்துவ அதிகாரி சான்று சரிதான். அதனைப் போல் நன்னடத்தை அலுவலர் சான்று சரிதான். ஆனால், காவல்துறை அதிகாரி சான்று வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். காலதாமதம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியிலே வரக்கூடாது என்று

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 25]

நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். பரோலிலே கைதிகள் வெளியிலே வந்தால், ஏதோ சிரமம் இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு, அதற்கு காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்ற புகார் எங்களுக்கு வந்திருக்கிறது.

ஆதலால், மருத்துவ அதிகாரி சான்றும், நன்னடத்தை அலுவலர் சான்றும் இருந்தால் போதும் என்ற முறையில் இந்த அரசு பரோலில் விடுவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல், கைதிகளைப் பார்க்க அவர்கள் குடும்பத்தினர் வரும்போது, அவர்களை கம்பிக்கு அந்தப்புறமும், இந்தப்புறம் இவர்களையும் நிறுத்தி வைத்துப் பார்த்துப் பேச விடுவது நியாயம் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த சுதந்திரத் திருநாட்டிலே இந்த காலக்கட்டத்திலே, இருபதாம் நூற்றாண்டுக் காலத்திலே சாதாரணக் கைதியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று குடும்பத்தினர்—மனைவி, குழந்தைகள் வந்து பார்க்கும்போது கம்பிக்கு அந்தப்புறம் கைதிகளையும், இந்தப்புறம் இவர்களையும் நிற்க வைத்துப் பார்க்க வைப்பது கொடூரமாக இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது, மனைவி, குழந்தைகள் வருத்தப்படுகிறார்கள்.

உங்களுடைய மேற்பார்வையிலேயே சுதந்திரமாக பேச விட்டால் என்ன? சுற்றி காம்பவுண்ட் சுவர் இருக்கிறது. வலை இருக்கிறது. அவர்களையெல்லாம் சுதந்திரமாகப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளிலே எந்த வசதியும் இல்லை. உணவு வசதி இல்லை, தங்கும் வசதி கிடையாது. சுகாதார வசதி இல்லை. சுகாதார வசதி மிக முக்கியமாக வேண்டும். அங்கே நாங்கள் சென்றோமானால், ஏதாவது பிரிவென்டிங் அரஸ்ட் அல்லது போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சென்றோமானால், சுகாதார வசதி இல்லாத நிலையினாலே, சுகாதாரக் கேடு வந்திருக்கிறது. அந்த நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சரிப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுகாதார வசதி முக்கியமாக செய்து தரப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் கைதிகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும், சிறைச்சாலைகளிலே, புதிய திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாலை 6 மணிக்கு மேல் கால்நடைகளைப் போட்டுப் பூட்டுவதைப் போல, அரசியல்வாதிகளைப் பூட்டி வைப்பது நல்லதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

அவர்கள் எல்லாம் போராட்டம் நடத்தினால், சிறைச்சாலைகளுக்கு அனுப்புவார்கள் என்று தெரிந்துதான் வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தப்பியோட மாட்டார்கள். எனவே, அவர்களை திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளிலே வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரை கைதிகளைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

சிறை அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்ல இருக்கிறேன். சிறை அதிகாரிகளுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். காவல்துறை அதிகாரிகள் போல் சம்பளம் வழங்க வேண்டும். சிறைச்சாலைத் துறைக்கு ஐ.ஜி.யாக, காவல்துறையிலிருந்து நியமிக்கப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல், சிறைத் துறையிலிருந்தே ஐ.ஜி.யை அங்கு நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகள் எல்லாம் மிகவும் பழுதடைந்து கிடக்கின்றன. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. எல்லாம் அப்படியே இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சரி செய்து, நல்ல முறையிலே மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, தமிழ்நாடு பூராவும் 15,750 பேருக்குத்தான் தங்குமிடம் வசதிகள் செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள். அதையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். சிறைச்சாலைகள் நல்ல முறையில் நிர்மாணித்துத் தர வேண்டும். பழுதடைந்த கட்டிடங்களை புதிதாகக் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் மட்டும் கேட்கிறேன். விருத்தாசலம் வட்டத்திலே முன்சீப் கோர்ட்டு 1975-லே, 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே கட்டப்பட்ட அந்தக் கட்டிடம் இடித்து தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்டு இன்றைக்கு புதிய கட்டிடம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில், 15 ஆண்டு காலமாக அந்தக் கட்டிடம் வரவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி, முதல்வர் அவர்கள் விருத்தாசலம் வந்திருந்தபோது, அந்த வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலே பேசும்போது, உடனடியாக அதைக் கட்டிக் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் சபை முன்னவர் அவர்களும் அங்கே வாக்குறுதி அளித்தார்கள். 1981-இலே உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அப்போது நாங்கள் சென்று சமாதானப்படுத்தி, அரசு பரிசீலனையில் அது இருக்கிறது. உடனடியாக நம் மாவட்டத்திற்கு கட்டிடம் வரும், பொறுங்கள், என்று சொன்னோம்.

ஆனால் இப்போது போன திங்கட்கிழமை 20ஆம் தேதி அந்தக் கோர்ட்டில் மறியல் செய்யப்போவதாக ஒரு சில வக்கீல்கள்—ஒரு பகுதியினர்—சொல்லி மறியலிலே ஈடுபட்டார்கள். அந்தக் காரணத்தால் மற்ற பகுதியினர் தாங்கள்

[திரு. ஆர். தியாகராசன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும், கோர்ட்டில் வழக்குகளை நடத்தி பொதுமக்களுடைய சௌகர்யத்தையும் பார்த்து வழக்குகளை முடிவு செய்ய உதவ வேண்டுமென்றும் சொல்லிச் சென்றார்கள். அரசுத் தரப்பில் உள்ளவர்களும், எம்.பி. எம்.எல்.ஏ. ஆகியோரும் இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திடம் பேசி எப்படியும் வாங்கி விடுவார்கள், நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தடை செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து பேசினேன். நானே அவர்களுக்கு ஒரு உத்திரவாதம் அளித்தேன். நான் பேசும்போது எப்படியும் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து விடுவேன் என்றும் உறுதி அளித்தேன். அதற்காக நீங்கள் நீதி மன்றத்திற்குப் போகாமல் மறியல் செய்வது மாநிலத்திலேயே ஒரு புதுமையாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என்று நானே அந்த வக்கீல்கள் மன்றத்திலேயே பேசினேன். இருந்தாலும் அதையொட்டி அந்தச் சங்கம் உடைந்தது. அதில் ஒரு பிரிவினர் அன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அதனால் கிட்டத்தட்ட 46 பேர் அன்றைக்கு அரெஸ்ட் ஆனார்கள் அப்படி இரண்டாக உடைந்த காரணத்தால் அந்தச் சங்கத்தின் ஒரு பகுதியினர் வழக்காடு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கோர்ட்டுக்குச் சென்றார்கள். 30ஆம் தேதி வரை முதல் பிரிவினர் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல மாட்டோம்—மறியல் செய்வோம் என்று நின்றார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அந்தப் பகுதியினர் வியாபாரிகள் சங்கத்தை அணுகி எங்களுக்கு ஆதரவாக நீங்கள் கடையை மூடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். திரும்பவும் உண்ணாவிரதம் இருப்போம் என்றும், ஊர்வலம் விடுவோம் என்றும், நீதிபதி போகும்போது மறிப்போம் என்றும் தொடர்ந்து ஒரு பகுதியினர் செய்து வருகிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலையில் எங்களுக்கு ஒரு நல்ல விளக்கத்தைக் கொடுத்து எங்கள் கரத்தை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நாங்களும் ஒரு நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறோம். வழக்காடு மக்கள் என்ற பெயரில் வக்கீல்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும் அப்படி வக்கீல்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்லாவிட்டால் வழக்காடு மக்கள் சார்பிலும் பொதுமக்கள் சார்பில் நாங்களும் உண்ணாவிரதம் இருப்போம். நீங்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்லவில்லை என்றால் கண்டன ஊர்வலம் விடுவோம் கடையடைப்பு செய்வோம் என்று நாங்களும் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். எனவே நீங்கள் எங்கள் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் வகையில் புரட்சித் தலைவர் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் வகையில் நல்லதொரு பதிலை இங்கே அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மு. மாரிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்துத் பேசுகிற வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்காக நான் என் நன்றியைப் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. மு. மாரிமுத்து]

கடந்த இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் 10 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களை சட்டசபை நீக்கியது சரி என்று சொல்லி தீர்ப்பு வழங்கியது. ***

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்திரிகையை மேற்கோள் காட்டி இங்கே பேச முடியாது. அதை விட்டு விடுங்கள். அஅதைப் பேச முடியாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. மு. மாரிமுத்து : *** *** ***

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதைத்தான் முதலில் நீக்கினோம். வெளியே நீதிமன்றத்தைப் பற்றி பேசியதை இங்கே வந்து ரிக்கார்டு பண்ண வேண்டாம் என்று முதலிலேயே நீக்கி விட்டோம். அதை விட்டுவிட்டுப் பேசுங்கள்.

*திரு. மு. மாரிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சாதாரண நபர்—நாலாந்தரப் பேச்சாளர்—நீதிமன்றத்தைப் பற்றி இழிவாகவும், குறைவாகவும்—நான் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லவில்லை—இழிவாகவும், குறைவாகவும் பேசினால்—நாம் அதை பொறுத்துக் கொள்ளலாம்

*** *** ***

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த விவரத்தை மட்டும் விட்டு விடுங்கள். அவர் வெளியே பேசியதை இங்கே கொண்டு வந்து பேசி ரெக்கார்டு பண்ணாதீர்கள். நீதிமன்றத்தைப்பற்றி அது ஸ்வீப்பிங் ஆக இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தைப்பற்றி அவர் பேசினால் அதை அவர்கள் கவனித்துக் கொள்வார்கள். எனவே அந்தப் பகுதியை மட்டும் நீக்கிவிட்டு நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிபதிகளைப் பற்றியும், நீதிபதிகளுடைய தீர்ப்புகளைப்பற்றியும் கண்டித்துப் பேசுவது இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயக உரிமை. அதை இந்தச் சபையாலோ இந்தச் சபையின் துணைத் தலைவராலோ பறிக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே வேண்டாம் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் வெளியே சொன்னது ஸ்வீப்பிங் ஆக இருக்கிறது. அங்கே ஓட்டு மொத்தமாக நீதித் துறையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமன்றத்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1987 ஏப்ரல் 25]

தீர்ப்பைப் பற்றி சொன்னீர்கள். அதை அனுமதித்திருக்கிறேன். ஆனால் வெளியே சொன்னதை இங்கே கொண்டு வந்து ரெக்கார்டு பண்ணாதீர்கள். ஸ்லீப்பிங் ஆக இருக்கிறது. அங்கே சொன்னது. அதை இங்கே சொல்லாதீர்கள், அந்தப் பகுதியை நீக்கி விடுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1.10]

திரு. மு. மாரிமுத்து : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் பேசும் போது உயர்நீதிமன்றத்திலே நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படவில்லை, எனவே தமிழக அரசாங்கம் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று குற்றஞ் சாட்டினார்கள். நான் ஒன்றை அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் சாசனம் 246-வது பிரிவின்படி உயர்நீதி மன்றத்தின் நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது என்பதையும் தமிழக அரசு பலமுறை வற்புறுத்தி நீதிபதிகளை நியமித்திட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே சென்னையிலே உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலும், மதுரையிலே உயர் நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலும் தமிழக அரசு ஆணித்தரமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே நாம் காணலாம். மாநிலத்தின் தென் பகுதி மக்களின் கோரிக்கையாக இருந்த மதுரையில் உயர்நீதி மன்றத்தின் பிரிவை அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இப்போது அரசின் கொள்கையாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே, இந்த அரசு தூங்க வில்லை, தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் Constitution of High Courts உயர் நீதிமன்றங்களை உருவாக்குவது என்பது மத்திய அரசின் பொறுப்பு. மத்திய அரசின் அதிகாரத்தின் கீழ் இது வருகிறது. உயர்நீதி மன்றத்தின் நீதிபதிகளை நியமிக்கும் பொறுப்பு—As per Article 217 of the Constitution, every Judge of the High Court shall be appointed by the President. என்று வருகிறது. இப்படி மிகத் தெளிவாக அரசியல் சாசனத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்ற அளவிலே, ஏனோ தானோ என்று தமிழக அரசின் மீது பழியைப் போடுவது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. மு. மாரிமுத்து]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ரகுமான்கான், இங்கே பேசும் போது, நீதிபதிகளை நியமிப்பதை பொறுத்த வரையிலும், மதுரையிலே உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரிவை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் போராட்டம் நடத்தப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன்—ஏழாண்டுக் காலம் இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக கலைஞர் இருந்தார். அப்போது மதுரைக்கு உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரிவைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுக்கப்பட்டதா? 1971-ல் மட்டுமல்லாமல் 1969-ல் மதுரையில் கூட உயர்நீதி மன்றத்தின் பிரிவு வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டதே? அப்போதெல்லாம் ஆட்சிப் பீடத்திலேயிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன செய்து கொண்டிருந்தது என்று கேட்கவே பிரியப்படுகிறேன். ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து இறங்கி எதிர்க்கட்சி என்ற அந்தஸ்துக்கு வந்த பின்னலாவது ஏதாவது ஒரு போராட்டத்தை வழக்கறிஞர்களுக்காக நடத்தியிருக்கிறார்களா? மதுரையில் ஐக்கோர்ட்டின் பென்ச் வேண்டும் என்று போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே தூங்குவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான், புரட்சித் தலைவர் அரசு அல்ல என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசின் நல்லெண்ணத்தால், புரட்சித் தலைவரின் முயற்சியால் ஐஸ்வந்திங் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்தில் ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பங்கு நீதிபதிகள் மதுரை உயர்நீதிமன்ற பிரிவில் பணியாற்ற வேண்டும். அது சர்க்கூட் பென்ச்சாக பணியாற்றும். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்து நிரந்தர பென்ச்சாக உருவாக்க வேண்டும் என்று ஐஸ்வந்திங் கமிட்டி தன்னுடைய அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பங்கு வழக்குகள் மதுரை மாவட்டம், அதை சுற்றியுள்ள மாவட்டங்களிலிருந்தும் வருகின்றன என்பதை கருத்திலே கொண்டு, ஏற்கனவே ஐந்தாறு நீதிபதிகள் உயர்மன்றத்திலே நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நியமித்து விட்டு மேலும் ஏழெட்டு நீதிபதிகளையும் நியமித்து, 29, 30 என்ற அளவிலே சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளை நியமித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு மூன்றில் ஒரு பங்கு நீதிபதிகளை மதுரைக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கமிஷன் அறிக்கையிலே தெளிவுபட கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு தெளிவான விளக்கங்கள் அந்த அறிக்கையில் இருந்ததற்குக் காரணமாக இருந்தது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் தோய்வற்ற முயற்சி என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ரகுமான்கான் பேசும்போது “மக்கள் மன்றத்தின் தீர்ப்பைக் கருதி நாங்கள் வழக்கை திரும்பப் பெற்றோம் என்று அமைச்சர் சொல்லுவது சரிதானா” என்று கேட்டார். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் பல்வேறு

[திரு. மு. மாரிமுத்து]

[1987 ஏப்ரல் 25]

நிகழ்ச்சிகளில் “ மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு, மக்கள் மன்றம் எதைச் சொன்னாலும் அதை நாங்களும் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். நீதி மன்றம் எதைச் சொன்னாலும் அதைவிட மக்கள் மன்றம் எதைச் சொல்லுகிறதோ அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் ” என்று மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய தலைவர் கலைஞரவர்கள் பேசி வருகிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தலைமையின் கீழ் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இங்கே வந்து மாறுபட்டுப் பேசுகிறார். எனவே “முரண்பாட்டின் மொத்த உருவே, உன் பெயர்தான் தி.மு.க.வா ? ” என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இன்று நீதித் துறையிலே என்ன சாதித்து விட்டது என்று கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நீதிமன்றத்திற்கும் வழக்கு நடத்து நரைப் போட்டு, இன்றைக்கு செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு என்பதை மறந்துவிட முடியாது. ஒவ்வொரு நீதி மன்றத்திற்கும் ஒரு அரசு வழக்கு நடத்துநர் ; அரசு வழக்கு நடத்துநர்களுக்காக ஒரு இயக்கம். இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சிப் பணிகளிலே இன்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கவனம் செலுத்துகிறது என்பதை மட்டும் மீண்டும் மீண்டும் ஞாடகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு உயர் நீதி மன்றம் என்று டெயர் வர வேண்டுமென்பதற்காக டெல்லிக்கு, மத்திய அரசுக்கு மாண்புமிகு புனிதத் தலைவர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கேள்விக்குக் கூட மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் தெளிவாக பதில் சொன்னார்கள். அது எங்களுடைய கொள்கை, தமிழக உயர் நீதிமன்றம் என்று பெயர் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். எனவே அதற்கு நாம் போராட்டம் நடத்தத் தேவையில்லை. மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். காலம் ஆகத் தான் செய்யும். மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்ற உறவு முறைகளிலே சில நேரங்களில் சில பிரச்சினைகளில் காலதாமதம் என்பது தவிர்க்க முடியாதது.

அடுத்து, வழக்குகள் தேக்கம் பற்றி இங்கே அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. நான் ஒரு கருத்தை மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வழக்குகளின் தேக்கத்தை, நீதிபதிகளையும், நீதி மன்றங்களையும் அதிகமாக்கினால்தான் போக்க முடியும். வழக்குகளுடைய தேக்கத்தைப் போக்க வேண்டுமென்பதில் கருத்து மாறுபாடு கிடையாது. அந்தத் தேக்கத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் காரணம் காட்டி ஒரு சில நேரங்களில் சில கருத்துக்கள்

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. மு. மாரிமுத்து]

சொல்லப்படுகின்றன. நீதிபதிகளுக்குத் தரப்படும் விடுமுறை காலங்கள் குறைக்கப்படவேண்டும் என்றும் சனிக்கிழமை விடுகின்ற விடுமுறை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும் கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் இந்தக் கருத்துக்கள் ஏற்புடையதாக இருக்குமா என்பதை மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சவரவர்கள் நன்றி கவனம் எடுத்து, சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், வழக்கறிஞர் தொழில், நீதிபதி தொழில் என்பது சாதாரண விஷயமல்ல. காலையிலே நீதிபதி கோர்ட்டுக்கு செல்கிறார் என்றால் மாலை வரை இரண்டு பக்கத்து வழக்கறிஞர்கள் எடுத்து வைக்கும் வாதங்களைத்தான் கேட்க முடியும். மாலையிலே வீட்டுக்குச் செல்லும் நீதிபதி முடிந்தவரை படிக்கிறார் என்றால் சாட்சியங்களைத்தான் படிக்கமுடியும். சட்டப் புத்தகத்தை படிக்கமுடியாது பல்வேறு நீதி மன்றங்களின் சட்டப் பிரச்சினைகள் குறித்த தீர்ப்புகளை அவர்களால் படிக்க முடியாது. எனவே நீதிபதிகளுக்கு உள்ள காலம் மிகக் குறுகிய காலம். எனவே மிகக் கஷ்டமான சிக்கலான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க விடுமுறைக் காலங்களைத்தான் அவர் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். எனவே நீதி விரைவாகக் கிடைக்க வேண்டும், வேகமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று காரணம் காட்டி, நீதியினுடைய போக்கிலே காயத்தை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மிகப் பரவலாகப் பேசப்படுகிற பிரச்சினை— குற்றவியல் நடுவர்கள் மற்றும் சிவில் கோர்ட்டில் உள்ள முன்சீப்களின் பதவி உயர்வுப் பிரச்சினைதான். இந்த இரண்டு கேடர்களையும் ஒரே கேடராகக் கொண்டுவந்து, முனுசீப் கேடரையும் சப்மேஜிஸ்ட்ரேட் கேடரையும் ஒன்றாக இணைத்து அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுப்பது என்ற முடிவை அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நீதிபதிகள், Second Class Magistrateலிருந்து First-class Magistrate ஆகவும், First-class Magistrateலிருந்து CJM or Assistant Sessions Judge ஆகவும் மேற் கொண்டு Sessions Judge ஆகவும்ப் ப்ரமோஷன் வந்தால் போதுமென்று கருதுகிறார்கள். அதைப்போல, முனுசீப்பாக இருப்பவர்கள் சப்-கோர்ட்டிற்கு வந்து சப்-கோர்ட்டிலிருந்து டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு வந்தால் போதுமென்று நினைக்கிறார்கள். குற்றவியல், உரிமையியல் நடுவர்களை ஒன்றாக்கிப் ப்ரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே 2 விதமான வழக்குகளும் நடத்தப்படுகின்ற நிலையை மாற்றி, குற்றவியல், உரிமையியல் என்று இரண்டு water-tight compartments ஆகப் பிரித்து, நடுவர்கள் சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலிருந்து செஷன்ஸ் கோர்ட்டு வரை கிரிமினல் வழக்குகளை விசாரிக்கும் நீதிபதியாக—அதைப்போல முன்சீப் கோர்ட்டிலிருந்து டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டு வரை உரிமையியல் வழக்குகளை விசாரிக்கும் நீதிபதியாகவும் உயர்த்தப் பட்டால் நீதித்துறை பலன் பெறும்.

[திரு. மு. மாரிமுத்து]

[1987 ஏப்ரல் 25]

(பிற்பகல் 1-20)

மதுரை மாநகரத்திலே 1,500-க்கு மேற்பட்ட வழக்கறிஞர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு தங்குகின்ற சேம்பர் அறை வசதியில்லை. நீண்ட காலமாக மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பலமுறைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். சேம்பர் கட்டித் தரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். 1971-ம் ஆண்டிலே இருந்து கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த கோரிக்கைகள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே மதுரை வழக்கறிஞர்களுக்கு என்று சேம்பர் அறைகள் கட்டித் தருகின்ற பணியினை அரசு மிக விரைவாக செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு நீதிமன்றத்திற்கும் சுருக்கெழுத்து தெரிந்த தட்டச்சர் ஒருவரை நியமிக்கவேண்டும். அப்படி நியமிப்பதின் மூலம் நீதிபதியினுடைய வேலைப் பளுவை ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டத்தை குறைப்பதற்கு அரசு முனவர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

‘இலவச சட்ட உதவி’ என்பது நமது மாநிலத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை மாநிலங்களிலேயும் தமிழகத்தில் மட்டும்தான் மிகச் சிறப்பாக இலவச சட்ட உதவி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஏறத்தாழ 57 ஆயிரம் மனுக்கள் இந்த ஆண்டில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், தமிழகத்தினுடைய இலவச சட்ட உதவி முகாம்கள் தமிழ்நாடு அரசுக்கு பெருமைத் தேடிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு நீதியை வழங்குகின்ற வகையில் புனிதத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்லாட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லி நீதி நிர்வாகம் பற்றிய மானிய கோரிக்கைகளை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே தமிழ்நாடு சிறைகளின் நிர்வாகம் மற்றும் நீதி நிர்வாகம் மீதான மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என் கருத்துக்களை வைக்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சிறைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், குற்றம் புரிகிற நடவடிக்கை என்பது ஏதோ இன்றைக்கு நேற்றைக்குத் தோன்றிய நிகழ்ச்சியல்ல. மனிதன் தோன்றிய காலத்திலே கருத்து குற்ற உணர்வு நடவடிக்கைகள் எப்போதும் நிகழ்ந்து கொண்டு தானிருக்கின்றன. அத்தகைய குற்ற நடவடிக்கைகளை தண்டிப்பதற்கான தண்டனை முறைகளும் பல்வேறு

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

கட்டடங்களில் பல்வேறு விதி முறைகளும் வடிவங்களும் இருந்து வந்திருக்கின்றன என்பதையும் தண்டனை முறை வரலாறு நமக்கு போதிக்கிறது. குற்றம் புரிபவர்களுக்கு அச்சம் ஊட்டி தடுக்கும் வகைகள் எல்லாம் அவர்களை வஞ்சம் தீர்த்து பழி வாங்குவது போன்ற நடைமுறை எல்லாம் ஏறத்தாழ 18வது நூற்றாண்டோடு ஒருவாறு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனாலும்கூட, நடைமுறையில் இன்றைய சிறை நிர்வாகத்தினுடைய நடைமுறைகளில் பழையவகைகளின் மிச்ச மீதி நடைமுறை இன்றைக்கும் இருந்துகொண்டு தானிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இங்கே நம் முடைய அமைச்சர் அவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். “குற்றவாளிகள் மீண்டும் குற்றம் செய்யும் நிலைக்கு திரும்புவதை தடுத்து நிறுத்தவும், அவர்கள் விடுதலையான பின் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நன் மக்களாக வாழவும் மீண்டும் சமூகத்தோடு இணைந்து செயல்படவும் உரிய பயிற்சி நெறிக்கு சீர்திருத்தி அவர்களுக்கு புதிய வாழ்வு அளிப்பது அரசின் தலையாய நோக்கம்” என்று தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தை பொறுத்த வரையில் 100க்கு 100 சதம் மனப்பூர்வமான நிலையில் வரவேற்கிறேன். இத்தகைய உணர்ச்சிகளை நான் பாராட்டுகிறேன். அரசு அறிவித்திருக்கின்ற அந்த நோக்கம் நடைமுறையில் நிலவுகிறதா அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதா என்று பரிசீலிப்பது தான் நம்முடைய பேரவையிலே இருக்கின்ற மையமான விஷயமாக இருக்கிறது. அதிலே நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, தொடக்கத்திலேயிருந்து பல்வேறு கட்டங்களில் நீதிமான்களும் சரி, சமூக இயலாளர்களும் சரி, பல்வேறு அறிஞர்களும் தண்டிக்கின்ற, குற்றவாளிகளை நடத்துகிற முறைகள் எத்தன்மை வாய்ந்தவையாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட நபர்களும் மனிதர்களுக்குரிய உள்ளார்ந்த கண்ணியத்துடனும் மரியாதையுடனும் தங்களை நடத்தக்கோர முழு உரிமை படைத்தவர்கள் என்பதுதான் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அறிவியல் நெறி முறையாகும் எனவே கைதி என்கின்றவர்கள் ஏதோ காலால் இடறப்பட்ட வேண்டிய ஒரு அற்ப ஐந்து போல பார்க்கிற ஒரு பார்வை, நடத்தை சிறை நிருவாகங்களிலே இன்றைக்கு நிலவிக்கொண்டிருக்கின்றது. அரசியல் சட்ட ரீதியாகக் கருணையைக் காட்டுவதுதான் சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தின் பிரிக்கமுடியாத அன்றாட நடவடிக்கையில் இருக்கவேண்டிய ஒன்றாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் இங்கே இவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட்டுக் காட்டி வலியுறுத்தவிரும்புகிறேன். வரவேற்கப்பட்டிருக்கின்ற கருத்துக்கு நடைமுறையில் அதிகாரிகளால் மதிப்பளிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு நான் ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். இங்கே அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப்

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

பட்டிருக்கின்ற கொள்கை குறிப்பிலே ஒரு இடத்திலே என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 'சில மத்திய சிறைகளிலிருந்து சிறை அதிகாரிகள், புகார்ப் பெட்டிகளின் அடிப்பலகையினைக் கழற்றி, புகார் மனுக்களை எடுப்பதாக கைதிகளிடமிருந்து புகார் வந்ததையடுத்து, இதனைத் தவிர்ப்பதற்காக, முறைகேடு செய்ய இயலா வண்ணம் இரும்பினால் தயாரிக்கப்பட்ட புகார்ப்பெட்டிகள் மேற்காணும் நிறுவனங்களில் தற்போது வைக்கப்பட்டுள்ளன' என்று போட்டிருப்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பேரவைக்கும் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குற்றம் புரிந்த மனிதர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்கான பொறுப்பினை மேற்கொண்டுள்ள நிலையில் அந்த உயர்ந்த பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரிகள் மீது இது குறித்து அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? குற்றவாளிகள் சிறை விதிகளின்படி நடத்தப்படுகிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்வதற்கும் சிறை விதிகள் மீறப்படுமானால் அதைப் பற்றி குற்றவாளிகள் அரசுக்குப் புகார் செய்யவும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த பெட்டிஷன் பெட்டியின் அடிப் பலகையை கழற்றியவர்கள் உள்ளபடியே குற்றவாளிகளா அல்லது அங்கே உள்ளே இருக்கிறவர்கள் குற்றவாளிகளா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். எலியை பிடித்து பூனையிடம் ஒப்படைக்கலாமா? பெட்டிசன் பெட்டியின் அடிப்பலகையே கழற்றி பெட்டிசனை எடுக்கிறவர்கள் அந்த குற்றவாளிகளை எப்படி நல்ல முறையில் நடத்துவார்கள்? கைதிகள் புகார் எழுதி போடுகிற பெட்டிசன் பெட்டியின் அடிப்பலகையை கழற்றிய சம்பவம் எந்த சிறைச்சாலையில் நடைபெற்றது? எந்த சிறைச்சாலையிலிருந்து அது சம்பந்தமான புகார் வந்தது? இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றி தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சிறைச்சாலைகளில் கைதிகளை நடத்துவதைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவோ நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. தவறு நடைபெறுகின்ற போக்கினை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதில் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்தில்லை. ஆனால் அந்த உணர்வுகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமானால் உள்ளபடியே அனைவரும் சேர்ந்து பாடுபட வேண்டாமா? அப்படிப்பட்ட ஒரு சிந்தனையை இன்றையதினம் தேர்ந்தெடுப்பதே அருமையான வளர்ச்சிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அந்த வகையில் இன்றைக்கு நடைமுறையில் கைதிகளுக்கு இருக்கின்ற தண்டனை முறைகளும், கைதிகளை நடத்துகிற அல்லது கையாளுகிற முறைகளும் அவசியம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு அரசின் சிறை சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய அறிக்கையிலே கூட ஒன்றை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கைதியும் அரசின் பராமரிப்புக்கு உரியவர்தான். அவர் அரசின் அடிமை

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

அல்ல. ஒவ்வொரு சிறை அதிகாரிகளுக்கு முன்பாகவும் போர்டு ஒன்றை மாட்டி அதில் பெரிய எழுத்தில் இந்த வார்த்தைகளை எழுத வேண்டுமென்கிற முறையில் அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறையிலே என்னென்ன சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று அந்தக் குழு பரிவுணர்ச்சியோடு ஆய்வு செய்து தன்னுடைய அறிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறது.

அடுத்து, சிறைச்சாலை விதி என்ன என்பது பற்றி கைதிகளுக்கு தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை. அவர்கள் எப்படி எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற உரிமைகள், கடமைகள் என்னென்ன என்பதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்காக அரசே அந்த விதிகளை அச்சடித்து ஒவ்வொரு கைதி கையிலும் கொடுக்கின்ற முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுபோல கைதிகள் புகார் எழுதி பெட்டிசன் பெட்டியில் போடுவது குறித்து இப்போது இருக்கிற முறையை அவசியம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதுபோல இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறைச்சாலைகளைப் பார்வையிட ஏற்படுத்தியிருக்கிற நடைமுறைகள் எல்லாம் முற்றிலும் பொருத்தமற்றவை. நான் அரசை மிக தாழ்மையோடு மன்றாடி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து அந்தரங்க சுத்தியோடு இன்றைக்கு இதிலுள்ள முறைகளை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்மையானால் மாற்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எல்லோரும் இந்த முறை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்கிறோம். குறிப்பாக இன்றைக்கு அரசு வகுத்துள்ள விதி முறைகள் சிறைச்சாலைகளில் முறையாக கடைபிடிக்கப்பட வேண்டுமானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை உடனடியாக அமைக்க வேண்டும். அந்தக் குழு தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிறைச்சாலைகளுக்கு எல்லாம், சிறைச்சாலை அதிகாரிகளின் துணை இல்லாமல். நேரில் சென்று கைதிகளைச் சந்திக்க வேண்டும். சந்திக்கும்போது அங்கே அவர்கள் நடத்தப்பட்ட முறைகளைக் கேட்டறிந்து பெற்று அவைகளை எல்லாம் ஓர் அறிக்கையாக இங்கே பேரவை முன்பு வைத்து, விரிவான முறையிலே அதுபற்றி விவாதம் நடத்துவது என்பது காலத்தின் கட்டாயமாக இருப்பதால் அதை அரசு அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி நாம் செய்தால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறைச்சாலைகள் பூராவிலும் இது வரை நடந்துள்ள நிலைமைகளையும், இனிமேல் நடக்கவேண்டிய முறைகளையும் பற்றி நல்ல முறையில் விவாதித்து முடிவுக்கு வர வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அடுத்து, சிறைச்சாலைகளில் விசாரணைக் கைதிகள் தண்டனைக் கைதிகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கின்ற முறை. மற்ற கைதிகளைப் போல நடத்துகிற முறை முற்றிலும் ஒழிக்கப்படவேண்டும்.

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

அடுத்து, சிறைச்சாலைகளில் ஒரு முறை கைவிடப்பட வேண்டுமென்று காலம் காலமாக எதிர்த் தரப்பிலேயிருந்து மட்டுமல்ல, பல தரப்பிலேயிருந்தும் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறோம். கன்விக்டட் வார்டன்கள் மூலமாக கைதிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்படுகிற கொடுமை அகற்றப்பட வேண்டும். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் நாட்டை பிரித்து ஆளுவதற்கும், ஆட்சியில் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கும், தங்களுக்கு எதிரானவர்களை ஒழிப்பதற்கும் ஏற்படுத்திய ஒரு தந்திரோபாயமான அந்த தேவையற்ற பிரித்தானும் முறை முற்றிலுமாக இந்த நாட்டிலிருந்து ஒழிக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு பல விசாரணை அறிக்கைகளைப் பார்த்தோமானால் பல தகராறுகளை சிறைச்சாலைகளில் உருவாக்கியிருக்கிறவர்கள் அவர்கள் தான் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவர்களாலே பல தகராறுகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது அவர்களாகவே பல தகராறுகளுக்குக் காரணமாகவும். கருவிகளாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

மாவட்டத் தலைமை நீதிபதிகளையெல்லாம் நம்பி நிச்சயமாக எதுவும் நடக்கப்போவதில்லை. சிறைக் கண்காணிப்பு என்பது நீதிபதிகளை வைத்துத்தான் நிச்சயமாக நடக்காது. பல உதாரணங்களை என்னால் கொடுக்க முடியும். நீதிமன்றத் தைப்பற்றிக் குறை சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு என்பது ஒடுங்கியிருப்பவர்களுக்கு எதிராக, வசதி உள்ளவர்களுக்கு நீதிமன்றத் தீர்ப்பு சாயும் என்கின்ற நிலை பல தீர்ப்புகளிலே இருக்கின்றது. இந்த நிலையில் இருக்கின்ற பொழுது அப்படிப்பட்டவர்களிடம் இந்த பொறுப்பை ஒப்படைக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவை சிறைச்சாலையிலே திரிபுராவிலேயிருந்து சில பேர் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சூரியோதயத்தையே பார்த்ததில்லை. அவர்களுக்கு மொழி தெரியாது என்பதனாலேயே, பிற வகைகளிலே அவர்கள் தொடர்பு கொள்ள முடியாது என்பதனாலேயே 24 மணிநேரம் இருட்டு சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொடுமை நிலவுகிறது. மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தோடு அது மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாளொன்றுக்கு ஒரேயொரு மில்லி நல்லெண்ணெய்தான் அங்கே வழங்கப்படுகிறது. கோவை மத்திய சிறைச்சாலையிலே நூற்பாலைக் கைதிகளுக்குக் கூடுதல் எண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது என்று அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோவை சிறையிலே அப்படி வழங்கப்படுவதில்லை. அவற்றையும் அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

ஆயுள் தண்டனை என்பதை அமைச்சரவர்கள் கொள்கை ரீதியாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய நல்ல உணர்வுகளை, இந்த அமைச்சரின் உணர்வுகளை நான் பாராட்டுகிறேன். 14 ஆண்டுக் காலம் என்பது மனித இருதயம் ஒப்புக் கொள்ளப்படக் கூடாத ஒரு கொடுமை. 14 ஆண்டுக் கால ஆயுள் தண்டனை என்பது மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதை இந்த மாநில அரசு கொள்கை பூர்வமாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தக் கால அளவு மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்குரிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று உரிய வழிமுறைகளில் மத்திய அரசை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பத்தாண்டுகள் கழிந்ததற்குப் பின்னர் முன்கூட்டியே விடுவிக்கப்படுவதற்கு மனுக்கள் உரியபடி கவனிக்கப்படுவதில்லை. அவை காலதாமதப்படுத்தப்படுகின்றன. சிறைச்சாலையில் அடைபட்டு இருப்பவனுக்கு உலகத்தில் ஒரேயொரு வேண்டுகோள். சிறைக்கூடங்களுக்கு உள்ளே இருக்கின்றவனுக்கு உள்ள ஒரேயொரு குறி, எப்பொழுது வெளியிலே போவோம் என்பதுதான். அவனுக்கு இமைக்கின்ற ஒவ்வொரு கணமும் துயரம்தான். அவனுடைய விடுதலையைத் தள்ளிப்போடுவது பொருத்தமா? நாகரீக உலகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியுமா? முடியாது. ஆகவே, உடனடியாக, உடனடிக் கடமையாக இத்தகைய பெட்டிஷன்கள் காலத்தில் டிஸ்போஸ் பண்ணப்பட வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே சிலயிடங்களிலே அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், கைதிகளைத் தண்டிப்பதற்குக் கடலூர் சிறைக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். கடலூர் சிறை என்பது தண்டனை முகாம்போல இன்றைக்குக் கருதப்பட்டு வருகிறது. அந்த நடைமுறை முற்றாக மாற்றப்பட வேண்டும்.

சிறைச்சாலையில் சுகாதார வசதி கிடையாது. கொசுக்கள் மூட்டைப்பூச்சிகள் நிரந்தரமாக வாழ்கின்றன. அங்கே இருண்ட ஒரு பகுதியிலே அவர்கள் அடைக்கப்படுகிறார்கள். அதைக் காலத்திற்கு ஏற்றபடி மாற்ற வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பிரச்சினையிலே நூறு பேர்கள் கொண்ட ஒரு பிளாக்கிலே ஆறு கழிவறை என்றால் யோசித்துப் பாருங்கள். நூறுபேர் கொண்ட ஒருபிளாக்கில் கைதிகள் காலையில் எழுந்தவுடன் அரை மணி நேரத்தில் நூறுபேர் ஆறு கழிவறைகளிலே கழிவைக் கழிக்க முடியுமா? சாத்தியம்தானா? என்ன செய்ய முடியும்? இந்த இயற்கை இடரிலிருந்து அவர்களுக்கு எப்படிப் பாதுகாப்பு? சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

இதைப்போல, வேறுசில பிரச்சினைகளிலேயும் குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைக்குச் சிறைச்சாலையிலே டி.ஐ.ஜி. யாக திரு. ஹண்டா அவர்கள் தொடர்ந்து பத்தாண்டுக் காலமாக நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படை ஏன் என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. தொடர்ந்து அவர்களுக்கு மட்டும் ஏதாவது விசேஷ சலுகைகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை. இவற்றையும் பார்க்க வேண்டும். அவர் சமீபத்திலே ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார். விடுமுறை—பரோலில் விடுவதிலே கூட பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்ற முறையில் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து நாள், மூன்று நாள், ஐந்து நாள் என்று விடுமுறையை மாற்றுவதன் மூலம் அதிகாரிகள் தங்களுடைய அதிகார சாட்டையை எடுத்துக் கொண்டு கைதிகளை இஷ்டத்திற்கு மேய்க்கிறார்கள். மிரட்டுகிறார்கள்; பழி வாங்குகிறார்கள். அப்படிப் பழி வாங்குவதற்கு இது இடமாக இருக்கக் கூடாது. அந்த உத்தரவு உடனடியாக வாபஸ் பெறப்பட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மிக முக்கியமான விஷயம். சின்னச்சின்னக் குற்றம் செய்பவர்கள் கோவை சிறையிலே கூட இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், 1-ஆம் சுகாதாரம், 2-ஆம் சுகாதாரம், 1-ஆம் தண்ணி, 2-ஆம் தண்ணி என்று பெயர் போட்டுக் கொண்டு முற்றாக, முழுக்க முழுக்க அதிகாரிகளின் வீடுகளில் சேலை துவைப்பது, வேட்டி துவைப்பது, சட்டைகளைத் துவைப்பது, வீடு கூட்டுவது, கழுவுவது, இன்ன பிற வேலைகளுக்கு எடுபிடிகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை முற்றாகக் கைவிடப்பட வேண்டும். இதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு விஷயம். இங்கே உள்ள தொழிற்சாலைகளில் அடிபடுகின்றபொழுது அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் கிடையாது. நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோவை சிறைச்சாலையிலே 636102 எண் உள்ள ஆயுள் தண்டனைக் கைதி கருப்பன் என்பவர் விசைத்தறி நாடா அடிபட்டு மூக்குத்தண்டு அடிபட்டு 1983-லேயிருந்து தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டு வெளி மருத்துவமனையிலே சிகிச்சை பெற்றார். அவர் பாதிக்கப்பட்டார். அவருக்கு நிவாரணம் இன்றைக்கு வரையில் இல்லை, நான்காண்டுக் காலமாக, இடையிலே வந்த வாய்க்கால் சாப்பிட்டு விட்டதா? அரசு போட்ட உத்தரவை அதிகாரிகளே சாப்பிட்டு விட்டார்களா? ஏன் அந்தப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை? அதேபோல் மணி என்பவருக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. நிறையப் பட்டியல் இருக்கிறது; நேரமில்லை என்பதால் இதை மட்டும் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டினேன். இத்தகைய முறை முற்றாக மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதோடு, பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு மேல் யாரும் சிறையிலே அடைக்கப்படாத ஒரு நிலை வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

அடுத்து, அண்ணா பேப்பரை மட்டும் நீங்கள் சிறைச்சாலைகளில் போடுகிறீர்கள். இது நியாயம்தானா? போனமுறையும் இதுபற்றி நான் சொன்னேன். அதை பரிசீலித்ததாகவே தெரியவில்லை. உங்களுடைய நிர்வாகம் முறையாக நடைபெறவில்லை என்பதற்கு இதை ஒரு உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். நீங்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பதால் உங்களுடைய கட்சிப் பேப்பரை மட்டும் சிறைச்சாலைகளுக்கு அனுப்புகிறீர்களே! இது அப்பட்டமான அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் இல்லையா? அண்ணா பேப்பரை மட்டும் ஏன் போடுகிறீர்கள்? வேறு பேப்பர் இல்லையா? நீங்கள் செய்வது நியாயம்தானா? மக்கள் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது இதற்குத்தானா? உங்களுடைய எண்ணங்களை மட்டுமே பிரதிபலிக்க வேண்டும், உங்களுடைய கருத்துக்களை மட்டுமே பரப்ப வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அண்ணா பேப்பரை மட்டும் அனுப்புகிறீர்கள். இதற்குத்தானா மக்கள் உங்களுக்கு ஒட்டுப் போட்டார்கள்? நீங்கள் செய்வது நியாயம்தானா? எல்லாக் கட்சிகளுடைய கருத்துக்களையும், கொள்கைகளையும் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளட்டும். அதற்கு ஏற்றவகையில் அனைத்துக் கட்சி பேப்பர்களையும் அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக சிறைவார்டர்கள் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். சிறைச்சாலைகளில் எட்டு மணி நேரம் வேலை வார்டர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 12 நாள் விடுமுறைக்குப் பதிலாக 20 நாட்கள் விடுமுறை அளிக்க வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை. பழைய டி.ஐ.ஜி. தாமஸ் வீட்டிற்கு இப்போதும் இரண்டு வார்டர்கள் வேலைக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் வேலையில் இருக்கும் போதுதான் அனுப்பினார்கள் என்றால், ரிட்டயர் ஆன பிறகும் தொடர்ந்து அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சருக்குக் கூட இந்த வசதி கிடையாது. மந்திரி பதவி போய்விட்டால் யாரும் வரமாட்டார்கள். ஆனால் அந்த ரிட்டயர் ஆன டி.ஐ.ஜி. வீட்டுக்கு இன்னும் வார்டர்களை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றியாக வேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். வார்டர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் நல்ல முறையில் செய்துதரப்பட வேண்டும்.

மீண்டும் ஒரே ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சிறை நிர்வாகத்தைக் கண்காணிக்க, ஆலோசனைகள் சொல்ல அனைத்துக் கட்சி எம்.எல்.ஏ-க்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும்; அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்; இந்த அவையிலேயே அதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீண்டும் சொல்கிறேன். சிறை நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களையும், குறிப்பாக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கா. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம், சிறைச் சாலைகள் நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி யினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் சுப்பராயன் அவர்களுடைய வேண்டுகோள் பிரகாரம் முழுக்க, முழுக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களைக்கொண்ட குழுவை அமைத்து சிறைச் சாலைக்கு அனுப்புவதிலே என்னக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேரம் மிகக் குறைவாக இருப்பதால் சுருக்கமாக என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏறத்தாழ எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்த குறைபாட்டை இங்கே சொல்லிக் காட்டினார்கள். நம்முடைய உயர் நீதிமன்றத் திலே 25 நீதிபதிகள் அமர்ந்து நீதி வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு இருந்தும் கூட இன்னும் 19 நீதிபதிகள் தான் இடம் பெற்றிருக் கிறார்கள் என்பது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரக் கூடிய குறை. இந்தக் குறை மத்திய சர்க்காரால் நீக்கப்படுவதா அல்லது மாநில சர்க்காரால் நீக்கப்படுவதா என்று ஆராய்வதை விட்டு, எப்படியும் இந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். ஏனென்றால் நீதியைத் தாமதப்படுத்துவது நீதியை மறுப்பதற்கு சமம் என்று நாம் அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம். பல ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் ஏற்கெனவே தேங்கியிருக்கின்ற நிலையில் ஒவ்வோராண்டும் ஏராளமான புதிய வழக்குகளும் தாக்கல் செய்யப்படக் கூடிய நிலையில் இந்த காலியிடங்கள் எல்லாம் உடனடியாக நிரப்பப்பட்டால் தான் குவிந்துள்ள வழக்கு களைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொண்டவர்கள் ஆவீர்கள்.

அடுத்து, எங்களுடைய சமுதாயத்தின் சார்பாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சென்னை உயர் நீதிமன்றம் என்று சொல்லப் படுகின்ற தமிழ்நாடு உயர் நீதி மன்றத்தில் முஸ்லிம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மூன்று பேர் நீதிபதிகளாக இருந்து நல்ல முறையில் செயலாற்றினார்கள். அவர்களிலே ஒரு நீதிபதி அவர்கள் புனித பயணம் மேற்கொண்டிருந்த போது அங்கே காலமாகி விட்டார்கள். மூன்று ஆண்டு காலமாகியும் கூட அவர்களுடைய இடத்திற்கு இன்னொரு முஸ்லிம் நியமிக்கப்பட வில்லை. இடையிலே இன்னொரு முஸ்லிம் நீதிபதி ஓய்வு பெற்று பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்போது இருக்கிற

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

19 நீதிபதிகளிலே ஒரே ஒருவர்தான் முஸ்லீம் நீதிபதியாக இருக்கிறார். ஆகவே, காலியாக இருக்கின்ற 6 இடங்களை நிரப்புவதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் போது முஸ்லீம் களுக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவம் வழங்குவதிலே தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு சரியான நினைவு இருக்கிறது. மாவட்ட நீதிபதிகள், முன்சீப்கள் ஆகியோரை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அழைத்து உபசாரம் செய்த போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுடைய பணி சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு உதவிகரமாக டேப் ரிக்கார்டர் அளிக்கப்படும், டெலிபோன் வசதி செய்து தரப்படும், தகுதி அறிந்து அவர்கள் போவதற்காக கார் வாங்க கடன் வசதி செய்து தரப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-40)

ஆனால் இதுவரையில் அது அமல்படுத்தப்படுகிறதா என்பது பற்றிய ஒரு தெளிவான குறிப்பு அமைச்சருடைய குறிப்பில் இல்லை என்பதால் அதுபற்றிய விளக்கம் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநகரத்தில் கூட இருக்கக் கூடிய முன்சீப்களும், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் கோர்ட்டுக்கு வந்துவிட்டு வீட்டுக்குச் செல்வதற்கு என்று தனியாக ஒரு பஸ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் சென்னை மாநகரத்தின் வீதிகளில் அந்த பஸ் நிற்காத இடமே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு பழுதுபட்ட பேருந்து அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நானும் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படி இல்லாமல் அவர்களுடைய பதவிக்கும், தகுதிக்கும் ஏற்ற முறையில் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, லோக் அதாலத் செயல்படக் கூடிய முறையைப் பொறுத்த வரையில் அது மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படத் தொடங்கி இருக்கிறது என்பதை இந்தக் குறிப்பேட்டின் மூலம் நான் அறிகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது ஆரம்பக் கட்டமாக விபத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஈட்டுத் தொகை பெற்றுத் தருவதில் இந்த லோக் அதாலத் என்று சொல்லக் கூடிய விசேஷ நீதிமன்றம் தன்னுடைய கவனத்தைக் பெரும் பான்மையாகச் செலுத்தி செயல்படுகிறது. அது மட்டும் அல்லாமல், சாதாரண கோபதாபங்களின் தொடர்பாக ஏற்படக் கூடிய வழக்குகள், விளக்கங்கள் போன்றவற்றை எல்லாம் கூட, நீதிமன்றத்தில் குவித்திருக்கக் கூடிய அந்தத் தன்மையிலிருந்து மீட்டு, இவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து ஒரே நாளில் அவை தீர்க்கப்படக் கூடிய அளவுக்கு அவர்களுடைய அதிகாரங்கள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுடைய செயல்பாடுகள் இன்னும் முனைப்பாக நடத்தப்படக் கூடிய அளவில் அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 ஏப்ரல் 25]

இதையொட்டி நான் ஒரு கருத்தை அரசினுடைய கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். இன்று குவிந்திருக்கக் கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்குகள் குடும்பத்திலே ஏற்பட்டுவிட்ட கோபதாபங்களின் அடிப்படையிலே வந்த வழக்குகளாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வழக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை ஒரு கால கட்டத்திற்குப் பிறகு அழைத்துப் பேசினால் சமூகமாகத் தீர்ப்பதற்குரிய வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக முஸ்லீம் சமுதாயத்தில் ஏற்படக் கூடிய இப்படிப்பட்ட வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 6,000 ஜமாத்துகள் செயல்படுகின்றன. இந்த 6,000 ஜமாத்துகளும் தமிழ் நாடு வக்ப் வாரியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஜமாத்துக்களாகச் செயல்படுகின்றன. நான் அமைச்சரிடத்தில் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஜமாத்துக்களின் சார்பாக ஷரியத் கோர்ட்டுகளை நடத்துவதற்கு ஒரு சட்ட ரீதியான அங்கீகாரத்தை இந்த அரசு வழங்கினால், பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்குகள் இன்று குவிந்திருக்கக் கூடிய நிலைமையைப் போக்குகின்ற வகையில் இந்த ஷரியத் கோர்ட்டுகளில் அவற்றை முறையாகத் தீர்க்கவும் இனி இந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக ஏற்படக் கூடிய வழக்குகள் நீதிமன்றங்களுக்கு வராமல் தடுக்கவும் அது ஏதுவாக இருக்கும். இப்படி ஒரு உத்தரவை, ஒரு அங்கீகாரத்தை தமிழக அரசு கொள்கை ரீதியாக ஒரு முடிவெடுத்து, வழங்கி இப்படிப்பட்ட கோர்ட்டுகளை அமைக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்வார்களேயானால் இந்த 6,000 ஷரியத் கோர்ட்டுகளை தமிழ் நாட்டில் உடனடியாக அமைக்க முடியும். அப்படி அமைத்தால் இந்த ஜமாத்துகளின் நடுவர்களாக, நீதிபதிகளாக இருந்து செயல்படுவதற்கு போதுமான படித்தவர்கள், தகுதி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று ஐயப்பட வேண்டிய தேவை இல்லை. அதற்குப் தகுதி படைத்தவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நிரம்பப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களையும், அந்த ஊரிலே மதிக்கப்படுகிறவர்களையும், குற்றம் செய்யாதவர்களாக இருப்பவர்களையும்பார்த்து இப்படிப்பட்ட கோர்ட்டுகளில் நடுவர்களாக நியமித்தால் எவ்வளவோ நன்மை விளைய ஏதுவாக இருக்கும். எனவே இதனை அரசுதீவிரமாக ஆராய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முறை மதச் சார்பற்ற பல நாடுகளில் இன்று பின்பற்றப்படுகிறது. அண்டை நாடுகளில் கூட இதை அமல் நடத்துகிறார்கள். அதைப் பின்பற்றி, அதன் வழிமுறைகளைப் பொறுத்த வரையில் அரசு தன்னுடைய அதிகார பூர்வமாகப் பெற்றுக் கூட, அதன் அடிப்படையிலே சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்து இந்த முறையைத் தமிழகத்தில் அமல் நடத்தலாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதற்கு நீண்ட கால கட்டம் ஆகும் என்று அரசு கருதினால் மாவட்டத்திற்கு ஒரு காஜியையாவது நியமிக்க வேண்டும். இப்போது தமிழ் நாடு முழுவதற்கும் ஒரு காஜியை அங்கீகரித்து

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

இருக்கிறது அரசு. அந்த காஜியினுடைய பணிகள் விரிவானப் பணிகளாக இல்லை. குறிப்பிட்ட சில நிகழ்ச்சிகளை அறிவிப்பு செய்யக் கூடிய ஒரு வரம்பிடப்பட்ட அதிகாரமாகத்தான் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இப்போது நான் குறிப்பிட்ட வழக்குகளை விசாரிக்கவோ, தீர்ப்பு அளிக்கவோ உள்ள அதிகாரம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அத்தகைய அதிகாரங்கள் வழங்கிய காஜிகள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு காஜி அந்த ஷரியத் கோர்ட்டினுடைய காஜியாக நியமிக்கப்படுவார்களேயானால் சாதாரண குடும்பத்திலே ஏற்படக் கூடிய வழக்குகள், குடும்பத்திலே கோபதாபங்களினால் ஏற்படக் கூடிய வியாஜ்ஜியங்கள் சலபமாக தீர்ப்பதற்கு வழி வகை ஏற்படும் என்பதை நான் அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

சிறைச்சாலையை புழலுக்கு விரைவிலே மாற்ற இருக்கக் கூடிய குறிப்பை நான் மனம் உவந்து பாராட்டுகிறேன். சென்னை நகரத்தினுடைய நடுவண் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய சிறைச் சாலையை காலி செய்து அந்த இடம் சென்னையின் பொது மருத்துவ மனையினுடைய விரிவாக்கத்திற்கு அது துணை நிற்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னொன்று சிறைச் சாலை சீர்திருத்த சாலையாக இருக்க வேண்டுமே தவிர சித்திரவதை சாலையாக இருக்கக் கூடாது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் அதைக் குறித்து கூறியிருப்பதால் நான் அதை விரித்து பேச விரும்பவில்லை. கடைசியாக ஒன்று, சிறைச் சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிற முஸ்லீம் கைதிகளுக்கு அவர்கள் விரும்பினால் அவர்கள் தொழுகை நடத்த ஒரு சிறு இடத்தை பரிசுத்தப்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலமாக எவ்வளவோ நன்மைகள் விளையக் கூடிய செயலாக முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு என்வார்த்தைகளை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. ஆ. சந்திரசேகரன் : பேரவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் சிறைச் சாலை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீதி என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே நான் கூற முற்படுகிறேன்—தமிழ் நாட்டிலே பல இடங்களிலே நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படவில்லை என்பதுதான். குறிப்பாக அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் ஃபார் வெல்லூர் 3 வருடங்களாக நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப் போல அடிஷனல் ஜே. சி. எம். போஸ்ட் வெல்லூர் கடந்த 2 வருடங்களாக நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப் போல திருச்சியிலே ஸ்பெஷல் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் கோர்ட், மது விலக்குத் துறை 1985 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 21ஆம் நாளிலேயிருந்து நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப்போல பல்வேறு இடங்களிலே தமிழ் நாட்டிலே நீதிபதிகள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறார்கள்.

திருச்சியிலே நீதிமன்றத்திலே ஒருவரை அடிஷனல் சார்ஜ்ஜாக போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் மாலை 5 மணிக்குத் தான் வருகின்றார். அங்கே கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், உரிமை

[திரு. ஆ. சந்திரசேகரன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

கோரி வருகின்ற பெண்கள் மாலை 5 மணி வரையில் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு அரசு தமிழகத்திலே உள்ள நீதிபதிகளின் போஸ்ட்டுகளை நிரப்புவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல தமிழகத்தில் மாவட்ட நீதிபதிகளுக்கு நேர்முகத் தேர்வு நடந்து விட்டது. அதை விரைவாக அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைய தினம் நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையிலே இருக்கின்றன. சில தினங்களுக்கு முன்னால் கூட இந்து பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி போட்டிருந்தார்கள். தஞ்சாவூரிலே ஒரு நீதிமன்றக் கட்டிடம் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப்போல பெரியார் மாவட்டத்திலே ஒரு நீதிமன்றக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றுவரையில் திறக் கப்படவே இல்லை என்பதைஇந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போல நீதிபதிகள் சர்வீஸ் கண்டிஷன் நல்ல முறையில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாக இருந்தாலும் அவர்கள் செய்கிற வேலைக்கு ஏற்ற வாறு ஊதியங்கள் வழங்கப்படவில்லை.

அவர்களுக்கு நம்முடைய வட்டாட்சியருக்கு வழங்கப்படுவது போல ஜீப்புகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுரையிலே ஒரு உயர் நீதிமன்ற பிரிவை அமைக்க வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக நாம் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஜஸ்வந்த் சிங் கமிஷனுடைய அறிக்கை பாராளுமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜஸ்வந்த் சிங் கமிஷனுடைய அறிக்கையிலே உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதிகளுடைய போஸ்ட்டுகள் எல்லாம் பில் அப் செய்த பிறகு, மதுரையிலே உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய கிளை அமைக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு நீங்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளை நிரப்புவதற்கு விரைவாக நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

வழக்கறிஞர் நல மசோதா ஏழு மாநிலங்களில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்னும் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உயர் நீதிமன்ற கட்டடத் திறப்பு விழாவில் பேசுகிற போது அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் வழக்கறிஞர் நல மசோதவைக் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே காலந் தாழ்த்தாமல் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடருக்குள்ளாக கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நீதி மன்றங்களின் தீர்ப்பு சரிவர மதிக்கப்படாத நிலை இருந்து வருகிறது. எங்களுடைய கட்சிக்காரர் உன்னிக்கிருஷ்ணன் என்பவர் உயர் நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு வாங்கி

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆ. சந்திரசேகரன்]

அவருடைய இடத்தில் இருந்தவர்களை காலி செய்த பின்னாலே திரும்பவும் அவர்கள் அந்த இடத்தில் குடிசை போட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களை காலி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே நீதித் துறை தீர்ப்பை சரியான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் ஜெராக்ஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உரிய முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

சென்னை போன்ற நகரங்களில் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் சிட்டி சிவில் கோர்ட் ஜட்ஜ்களின் இல்லங்களுக்கு வருவதில்லை. ஆகவே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் ஜட்ஜ்களின் வீடுகளுக்கு வருவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நீதிமன்றத்தில் எழுத்தர்கள் வெகு நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஓ.டி. போன்றவைகள் வழங்கப் படுவதில்லை. அதனை வழங்க வேண்டும். இன்றைய தினம் ஸ்டாப்களை நீதிமன்றங்களில் அதிகப்படுத்த வேண்டும். 10 கேஸ்களை பைல் பண்ணுவதற்கு முன்பு எவ்வளவு ஸ்டாப் இருந்தார்களோ அந்த அளவிற்குத்தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அதிகமான கேஸ்கள் நீதிமன்றங்களில் பைல் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே அந்த அளவிற்கு ஸ்டாப் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோர்ட் பீசை அபாளிஷ் பண்ண வேண்டும். ஏழை மக்கள் நீதிமன்றங்களுக்கு நீதி கேட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட் பீஸ் கட்ட வேண்டியிருப்பதால் மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே கோர்ட் பீசை அபாளிஷ் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சம்ட்ள விகிதங்களை மற்ற மாநிலங்களில் உயர்நீதி மன்றங்களுக்கு இருப்பதைக் போல நம்முடைய மாநிலத்திலும் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர் நீதிமன்றத்தில் உள்ள 'நியூ சேம்பரை' விரைவில் கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மக்கள் நீதிமன்றங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதை விரிவுபடுத்தி இன்னும் அதிகமாக மக்களுக்கு நீதி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பொதுவாக மக்கள் நீதிமன்றங்கள் அதிகமாக இருந்தால் கோர்ட்டிற்குப் போகாமல் விரைவாக நீதி கிடைக்க

[திரு. ஆ. சந்திரசேகரன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் போல கோர்ட்டில் பைசல் செய்ய முடியாத கேஸ்களை மக்கள் நீதிமன்றம் மூலமாக தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் வாடிப்பட்டியில் ஒரு நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பல காலமாக வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கும்பகோணத்தில் வழக்கறிஞர் சங்கத்திற்கு ஒரு புதிய கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டடத்தை கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல ரூரல் கோர்ட்டஸ்களை நடைமுறையில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் தலைமை.)

தமிழகத்தில் இருக்கிற சிறைச் சாலைகளில் கைதிகள் பட்டப் படிப்பு படிக்க விரும்புவார்களானால் அவர்கள் படிப்பதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெரியவர் அப்துல் சமத் அவர்கள் மதத்தின் அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றத்திலே நீதிபதிகளை நியமிக்கிறபோது, பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கிற வகையில் முஸ்லிம்களுக்கு அதிகமான இடங்களை கொடுக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்தார்கள். பொதுவாக உயர் நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் மதத்தின் அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அந்தக் கொள்கையை மாற்றி, தகுதியின் அடிப்படையில் மட்டும் தான் அங்கே நீதிபதிகளை நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வை நம் முடைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னமும் சொல்லப் போனால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் நாட்டினுடைய மக்கள் தொகையில் 89.01 சதவீதம் இந்துக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படியே பார்த்தாலும் கூட 25 பேர்களைக் கொண்ட உயர் நீதிமன்றத்தில் 22 இடங்கள் இந்துக்களுக்குத் தரவேண்டும். அப்படியே பார்த்தாலும் கூட, அங்கே பிரதிநிதித்துவம்

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

இன்றைக்கு மூஸ்லீம்களுக்கு குறைந்து போகவில்லை. ஏனெனில் இப்போது பத்தொன்பது நீதிபதிகளில் உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு மூஸ்லீம் நீதிபதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே மதத்தின் அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொடுத்தால், மதத்தின் அடிப்படையில் நீதிபதிகளாக வந்தவர்கள் அந்த மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு செயல்படுவார்கள் என்று நாம் நம்ப முடியாது, ஆகவே மதத்தின் அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் ஏற்கப்படாமல், தகுதியின் அடிப்படையில் மட்டும் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது ஒவ்வொரு மதம் சார்ந்த மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மதம் சார்ந்த மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம், உரிமை, சலுகை என்ற முடிவை இவ்வரசு மேற்கொண்டால் அதை நான் பாராட்டி வரவேற்பேன். என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மூன்சிப் மற்றும் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒருங்கிணைப்பு என்று ஒரு திட்டம் நம்முடைய அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி மூன்சிப் நீதிமன்றங்களும், மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்களும் இணைக்கப்பட்டு அவைகள் ஒன்று சேருகிற நிலை உருவாகுமானால், அது கீழ்மட்டத்தில் நீதியை தடுமாறவைக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மூன்சிப் நீதிமன்றம் என்பது தென்றல் வீசுகிற இடமாகவும், மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றம் என்பது புயல் வீசுகிற இடமாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கேயுள்ள யதார்த்த நிலைமையைப் பார்த்தால், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், நீதிமன்றத்திற்கு வந்து காலையிலிருந்து மாலை வரை வாய்தாவிருக்காது காத்திருக்கும் ஒரு நிலைமையான மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கே எப்போதும் டென்ஷன் நிறைந்த ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே இந்த டென்ஷன் நிறைந்த சூழ்நிலையை இந்த மூன்சிப் நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்து இரண்டையும் ஒன்றாக்கி, இந்த இரண்டு இடங்களிலேயும், டென்ஷனை உருவாக்க வேண்டாம் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, சிறைச் சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு 10 ஆண்டுக் காலம் சிறைத் தண்டனை பெற்றவர்கள் அல்லது ஆயுள் தண்டனை பெற்றவர்கள், அப்படிப் பெற்றபின், மேல் முறையீடு செய்கிறபோது, அவர்களுக்கு ஜாமீனிலே வருகிற வசதி கிடையாது. அப்படி 10 ஆண்டுக் காலம், சிறைத் தண்டனை பெற்றவர்கள் அல்லது ஆயுள் தண்டனை பெற்றவர்கள் ஜாமீனில் வருவதற்கு சிறைச் சாலையிலிருந்து கொண்டு, மேல் முறையீடு செய்தால், அந்த மேல் முறையீட்டை எடுத்துக் கொள்வதற்கு குறைந்தது 3 ஆண்டுக்கு மேலாகிறது. அந்த 3 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு, இந்த மேல்

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

முறையீட்டை விசாரிக்கிற நீதிபதிகள் பெரும்பாலான வழக்குகளிலே விடுதலை கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜாமீனில் வர முடியாத நிலைமையில், 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேற்பட்ட காலம் அவர்கள் சிறைச் சாலையில் இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு அவர்கள் சிறைச் சாலையில் இருந்த அந்த 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு அவர்களுக்கு நாம் என்ன பரிகாரம் செய்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மனித உரிமையை இன்றைக்கு நாம் மிகவும் மதிக்கிறோம். அந்த மனித உரிமை, 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு, சிறையிலிருந்து ஜாமீனில் வர முடியாத ஒரே காரணத்திற்காக மறுக்கப்படுகிறதே, அதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் ஒருவரை காவல் நிலையத்திலிருந்து நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு வருகிற போது, அவர்கள் காவல் நிலையத்தில் இருக்கிறபோது, அவர்களை ill-treat செய்தால் the accused can report it to the Remanding Magistrate என்று இருக்கிறது.

When the accused is produced before the Magistrate, மாஜிஸ்ட்ரேட் உங்களை ill-treat செய்தார்களா என்று கேட்க வேண்டும் என்று சட்டத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த நீதிமன்றத்திலும் அப்படிக் கேட்பதில்லை. அப்படி நீதிபதிகள் கேட்காத நேரத்தில், அவர்கள் சொல்வதற்கு முற்பட்டாலும், ரிமாண்டிலிருந்து கொண்டு செல்கிற போலீஸ்காரர்கள், அவர்கள் ill-treatment report கொடுப்பதற்கு விடுவதில்லை. அப்படி அதையும் மீறி அவர்கள் ill-treatment என்று ரிபோர்ட் பண்ணினால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. The report of ill-treatment by an accused is treated only as a report and not as a complaint. ஆனால் சி. ஆர். பி. சி. 200-ன்படி, ரிமாண்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு முன்னால் சொல்லப்படுகிற ill-treatment report-ஐ ஒரு தனி நபர் வழக்காகக் கருதி, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்று, ஒருவனைக் கைது செய்து காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு வந்த பிறகு, நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்கிற நேரம் உட்பட 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சட்டம் சொல்கிறது. ஆனால் பல பேர்கள் இன்றைக்கு 2 நாட்கள், 3 நாட்கள் என்று காவல் நிலையத்திலேயே வைக்கப்படுகிறார்கள். சாதாரண மக்களுக்கு இப்படி 24 மணி நேரத்திற்கு தங்களை நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும், அப்படிக் கொண்டு செல்லாவிட்டால், அதற்கு பரிகாரம் உண்டு; அந்த பரிகாரம் கேட்க தங்களுக்கு ஒரு உரிமை இருக்கிறது என்பதை அறியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

'Ignorance of law is no excuse' என்ற சொல்கிறோம். ஆகவே சில உரிமைகள் நமக்கு இருந்தும், அந்த உரிமைகள் இந்தச் சாதாரண அக்யூஸ்டுகளுக்குத் தெரியாத காரணத்தால், அவர்களுக்கு பரிகாரம் காண முடியாமல் போய்விடுகிறது. எதை எதையோ நாம் இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடங்களிலே சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வரலாறு என்ற பெயரால், ஆனால் எது ஒரு மனிதனுக்கு அடிப்படையாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமோ, அவைகளை 6-வது வகுப்பு 7-வது வகுப்பு மற்றும் 8-வது வகுப்புகளில் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். கைது செய்த 24 மணி நேரத்திற்குள் நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது போன்றவற்றைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு ஒரு குற்றம் Cognizable Offence என்று எனக்குத் தெரிந்திருந்து, அது என்கண் முன்னால் செய்யப்பட்டு இருந்தால், அதைக் காவல் நிலையத்திலே சொல்லாமல் சென்று விட்டாலும் கூட எனக்குத் தண்டனை தர வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் சாதாரண மக்களுக்குத் தெரிவதில்லை. எனவே இவைகளை எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு, நமது கல்வித் திட்டத்தில் அவைகளை சேர்ப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பத்மநாபபுரம் தொகுதியில் இரண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. அதில், ஏ. டி. எம். கோர்ட்டில் பல ஆண்டு காலமாக உரிமையியல் நீதிபதி இல்லை. காலியாக அது இருந்து கொண்டு இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-00)

பத்மநாபபுரம் முதல் வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதி மன்றத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளாக நீதிபதி இல்லை. நீதிபதி நியமனம் செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்று பலமுறை நான் கோரிக்கை வைத்தும் அங்கே நீதிபதி இதுகாறும் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே அதற்காக நாங்கள் குழித்துறைக்கும் நாகர்கோவிலுக்கும் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. குழித்துறைக்கே அல்லது நாகர்கோவிலுக்கோ ஒரு வக்கீலை அழைத்துக் கொண்டு செல்லவேண்டுமேயானால், வாடகைக்காருக்கு 70 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமான ஒரு அக்யூஸ்டு இந்த அளவுக்கு அதிகமான செலவுகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. (An accused should be presumed to be innocent till he is proved guilty) என்று சொல்கிறோம். ஆகவே நிரபராதிகளாகக்கருதப்பட வேண்டியவர்களுக்கு அதிகமான செலவினங்களை ஏற்படுத்துவதைத் தான் நாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நீதி மன்றங்களில் நீதிபதிகளை நியமனம் செய்வதற்கு அரசு உடனடியாக ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு, இரணியல் நீதி மன்றத்தில் அரசு வழக்கறிஞர்களுக்கும், பத்மநாபபுரம் முதல் வகுப்பு நீதி மன்றத்தில் அரசு வழக்கறிஞர்களுக்கும் ஒரு அறை

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

கட்டுவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து கருணை உள்ளத்தோடு அனுமதி வழங்கி, கட்டுமான வேலைகளும் முடிந்திருக்கின்றன. அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது கோரிக்கைகளை ஏற்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையோடு, இவ்விரு மானிய கோரிக்கைகளையும் ஆதரித்து வர வேற்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

திரு. வி. பி. சிந்தன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறையின் மீதான விவாதத்தில் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்காக நான் இங்கே நிற்கிறேன். நேரத்தை மனதிலே எடுத்துக்கொண்டு நான் சுருக்கமாகவே பேசுகிறேன். இருப்பினும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை நான் உங்கள் முன்னால் கொண்டு நிறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு தவறான கருத்து இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயும் வெளியிலேயும் நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. தீர்ப்புகள் பற்றி இங்கே விவாதிக்கக் கூடாது. நீதிபதிகள் வழங்குகின்ற தீர்ப்புகளை இங்கே விவாதிக்கக்கூடாது. நீதிபதிகளைப் பற்றியும் இங்கே விவாதிக்கக்கூடாது. உண்மையிலேயே நான் இந்தக் கருத்தை ஏற்கவில்லை. இந்தக் கருத்தை இந்த நாடு ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால் இன்றைய ஜனநாயக முன்னேற்றம் நிச்சயமாக அமைந்து இருக்க முடியாது. நான் மனுநீதியைக் குறிப்பிடுகிறேன். “சூத்ர ரட்சகன் சமயுக்தன் துராத் பரிவர்த்தையே”, இது சமஸ்கிருதம். அதாவது எழுத படித்தவன் சூத்திரனானால் அவனை கிராமத்திலேயிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும். அந்த மனுநீதியை சுட்டெரித்து ஏராளமான இயக்கங்களை நடத்தி பலர் தூக்குமேடைக்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகுதான் அந்தச் சட்டங்களுல்லாம் திருத்தப்பட்டன. நான் ரோமாபுரியினுடைய, ஐரோப்பாவினுடைய பல்வேறு விளக்கங்களுக்கு போகவில்லை. அங்கே இன்றைக்கும் அத்தகைய சட்டங்கள் உண்டு. அங்கே அத்தகைய கருத்துக்கள் உள்ள நீதிபதிகள் உண்டு. அவர்களை எதிர்த்து இயக்கங்களை நடத்துவதும், அதை எதிர்த்து கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதும் ஒரு சமுதாய நீதி பிறப்பதற்கு மிகமிக அவசியம் என்ற காரணத்தால்தான் நான் இங்கே இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். நீதிபதிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நீதிபதிகளும் வாக்காளர்களுக்கு பொறுப்பாளர்களாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாயத்திலேதான் நியாயம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறவன் நான். ஆகவேதான் நீதித் துறையைப்பற்றி சொல்லும்போது நீதித்துறையிலே பந்தடாசம் மேலோங்கி இருக்கிறது. நான் இதற்கு பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். நாங்கள் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையிலே வேலை நிறுத்தம் நடத்தியபோது, 400-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள்மேல் டோய் வழக்கு போடப்பட்டு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு சென்றபோது அங்கே அமர்ந்திருந்த நீதிபதி, நான் அவருடைய பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர் எங்களுடைய வழக்கறிஞரைப் பார்த்து கேட்டார், இந்தத் தொழிற்சாலையிலே

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. வி.பி. சிந்தன்]

வழங்குவதைவிட அதிகச் சம்பளம் எங்கேயாவது வழங்குவது உண்டா என்று. இவர்களெல்லாம் கலக்காரர்கள் என்று உயர் நீதிமன்றத்திலே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் ரெக்கார்டிலே இல்லை. சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியோடு ஒரு விழா விலே கலந்து பேசும்போது, அவர் என்னிடம் சொன்னார். எனக்கு அதிகாரம் இருக்குமேயானால் கம்யூனிஸ்டுகளையெல்லாம் சுட்டுத்தள்ளியிருப்பேன் என்று. நான் இதை குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், நம்முடைய நீதி மன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கக் கூடிய வர்கள் எவ்வளவு பிற்போக்கான, ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள், நல்லவர்கள் இல்லை என்று நான் கூறுவதாக நீங்கள் நினைக்கவேண்டாம். ஆகவே தான் நீதிபதிகளை நியமிக்கும்போது, நீதிபதிகளுடைய தீர்ப்புகளைப் பற்றியும், நீதிபதிகளுடைய நடத்தையைப் பற்றியும்..

மாண்புமிகு திரு. (வேட்சந்தார்) வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிக் உறுப்பினர் திரு. சிந்தன் அவர்கள் சொல்கின்ற கருத்திலே பல உடன்பாடு இருக்கிறது. இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே 1983-ஆம் ஆண்டு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொதுமக்களுக் காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது நீதிமன்றங்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல் ஸ்டே கொடுக்கக் கூடாது என்று ஒரு சமூக நீதியைச் சொன்னபோது, கோர்ட்டை முதலமைச்சர் அவமதித்தார் என்று இங்கே இருக்கிற மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, எல்லா கட்சிகளும் வெளிநடப்புச் செய்தனவே, ஏன் இந்தக் கொள்கை முரண்பாடு என்கிற விவரத்தை விளக்குவார்களேயானால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: அந்தத் தகவல் என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் அன்றையதினம் சட்டமன்றத் திலே இல்லை. அப்படி ஒரு உரிமை வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி இந்த மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பினால் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கத் தயார். அது மட்டும் தான் இப்போது நான் சொல்வேன். மேலும் விவாதத்திற்கு செல்ல நான் விரும்பவில்லை. நான் வலியுறுத்துகிற பிரச்சினையை நீங்கள் புரிந்து கொண்டால் போதும்.

கீழ்வெண்மணியில் 42 அரிசன மக்கள் சுட்டு எரிக்கப்பட்டது கர்ப்பிணிகள் உட்பட. ஆனால் அந்த வழக்கில் தஞ்சை மாவட்ட நீதிபதி என்ன சொன்னார் தெரியுமா? அந்த முதல் எதிரி பெயர் சொல்லவில்லை. அவர் 2 கார்களுக்கு சொந்தக்காரர், நான் தீர்ப்பைக் கொண்டு வந்து படித்து காட்டுகிறேன். 2 சினிமா கொட்டகைகளுக்கு சொந்தக்காரர், ஏராளமான நிலத்தை வைத்து இருப்பவர் அவர் இரவு நேரத்தில் 10, 50, 60, பேரை திரட்டி அந்த நாற்றம் அடிக்கக்கூடிய சேரிக்கு செல்வார்.

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

என்று நான் நம்பவில்லை என்று சொல்லி அவரை விடுதலை செய்து விட்டார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தில் நான் ஏராளமாக சொல்ல முடியும். ஆகவே தான் இந்த நாட்டிலே நீதி (It is only a class justice) மேல் தட்டு வர்க்கத்திற்கு நீதி கிடைக்கிறதே தவிர ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்தக் நாட்டில் நீதி கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அந்த முறையில் என்ன என்ன திருத்தங்கள் தேவை நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு அவ்வளவு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தியா முழுவதும் அத்தகைய திருத்தங்கள் வேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தங்கள் வேண்டும்; நீதித் துறையிலே திருத்தங்கள் வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன்.

மீண்டும் சுருக்கமாக சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக சொல்கிறேன் காலி இடங்களைப் பற்றி பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காலி இடங்களை பூர்த்தி செய்வதிலே அரசு எடுக்கக்கூடிய மந்த நிலையை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எதை எதிர்த்து 20, 25 ஆயிரம் வழக்கறிஞர்கள் 18 நாட்களாக நீதி மன்றங்களை புறக்கணிக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை தமிழகத்திலே ஏற்பட்டது. அதிலே என்ன சிக்கல் என்று உங்கள் பக்கத்திலே இருந்து விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். விரும்பத்தகாதவர்களை நீங்கள் சிபாரிசு செய்து அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லையா? அவர்கள் என்று நான் சொல்வது மத்திய அரசை அல்லது மத்திய அரசு இந்த இடங்களை போடாதே என்று சொல்லுகிறதா? தமிழக மக்கள் அதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். நானும் அதை தெரிந்து கொள்ள முக்கியமாக விரும்புகிறேன்.

இப்போது நீதிபதிகளை நியமிப்பதிலே ஏற்படுகிற தாமதத் தினால் பல விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டிலுடைய சாதாரண மக்கள் தான். அதிலே இப்போது மாஜிஸ்ட்ரேட் முனிசிப் நியமனம். சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதம் என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் செய்த ஒரு அறிவிப்புக்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட 71 பேர் விண்ணப்பம் செய்து இருக்கிறார்கள். இன்று வரை அவர்களுக்கு இண்டர்வியூ வழங்கப்படவில்லை. அதில் மத்திய அரசு குறுக்கே நிற்பதாக என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நான் சட்டம் படித்தவன் அல்ல. அதற்கு வழக்கறிஞர் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சப்ஜட்ஜஸ் நியமிக்கிற பிரச்சினை. சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில், தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றத்தில் 5 ஆண்டு காலமாக ஏராளமான இடங்கள் காலியாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏன் நியமிக்க முடியவில்லை? அது மட்டும் அல்ல உங்களைக் கேட்டால் நீங்கள் மத்திய அரசை குற்றம்

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

சாட்டுகிறீர்கள். இன்னும் ஒன்று, இந்த பக்கத்திலே இருந்து இந்த 10 ஆண்டு காலமாகத் தான் இந்த நிலைமை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பக்கத்திலே இருந்து அந்த 10 ஆண்டுகளும் அப்படித் தான் இருந்தது என்று சொல்கிறீர்கள். இதில் என்னால் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எந்த 10 ஆண்டுகள் என்பது அல்ல என்னுடைய பிரச்சினை. ஏன் இதை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மத்திய அரசு குற்றம் செய்தது என்றால் மத்திய அரசு குற்றம் செய்தது என்று நீங்கள் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் பக்கத்திலே இருந்து பேசும் போது பல மத்திய அமைச்சர்கள் மாநில அரசுதான் அதற்கு பொறுப்பு என்று பேசிய பேச்சுகளும் பத்திரிகையில் வந்து இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமீபத்திலே உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஒருவரை நீங்கள் சிபாரிசு செய்வதிலே ஏற்பட்ட சிக்கல் தான் இதற்கு காரணம். இத்தகைய சிக்கலால்தான் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல, என்னைப் பொறுத்தவரையில் பெண் களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சொத்து உரிமையில் சம உரிமை வழங்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை தமிழக அரசு கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். வரதட்சணை கொடுமையை தடுப்பதற்கு மட்டும் அல்ல இது பயன்படும். இந்த நாட்டில் பெண் அடிமை அதுவும் பண்டைய காலத்திலே ஏற்பட்ட அந்த பெண் அடிமையை டோக்குவதற்கு இது மிக மிக அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல வரதட்சணை கொடுமையை தடுப்பதற்கு ஒரு தனி கோர்ட் அமைப்பதாக சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கையில் அதைப்பற்றி எதையும் சொல்லவில்லை. வரதட்சணை கொடுமைகளைப் பற்றி நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் வரதட்சணை கொடுமைகளில் நீதி பதிகளும், பிராசிகியூட்டர்களும், போலிசாரும் எடுக்கக் கூடிய அணுகு முறையே தப்பு. பற்களாலே நகங்களாலே ஏதேனும் உடலில்—வழக்கறிஞராகிய உங்களுக்குத் தெரியும்—காயம் இருந்தால் தான் அது கற்பழிப்பு என்று கணக்கிலே வைக்கப்படும் என்று சட்டமும் அதே மாதிரி வரதட்சணை சம்பந்தமான சட்டமும் ஒரு நல்ல முறையில் திருத்தப்பட்டு ஒரு நல்ல சட்டத்தை விரைவில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 2-10]

அதிலே பெண் நீதிபதிகள் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். பெண் பிராசிகியூட்டர்ஸ் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய வலியுறுத்தல். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி சொல்வதில், நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன்.

[திரு. வி. பி. சி8தன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றம் என்பது இன்றையதினம் பெயரளவில் தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே நீதி வழங்குகின்ற முறையைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஒரு தொழிலாளி டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தீர்ப்பு கொடுத்திருப்பது, அந்தத் தொழிலாளியினுடைய வாழ்க்கை என்னவாகும்? அவசர உணர்வோடு செயல்படக் கூடிய நீதிபதிகள் மட்டுமல்லாமல், கிரிமினல் அல்லது சிவில் சைடில் பிராக்டிஸ் செய்த ஜட்ஜஸ் மட்டும் போதாது. கொஞ்சம் தொழிற்சாலை யில் Natural Justice என்பது அடிப்படையான ஒன்று. அது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே கொஞ்சம் சமுதாயப் பிரச்சினை பற்றியும், தொழிற்சாலையிலுள்ள பிரச்சினை பற்றியும் தெரிந்த நீதிபதிகளாக நியமிக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு லேபர் கோர்ட் வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் தீர்க்கப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனவே தமிழக அரசு தொழில் நீதிமன்றங்களை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த பிரச்சினை. சபாநாயகர் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உயர் நீதி மன்றத்திலும், உச்சநீதி மன்றத்திலும் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற தகராறுகள் வரும் போது, தமிழக அரசினுடைய வழக்கறிஞர்கள், 'அட்டார்னி ஜெனரல்' போன்றவர்கள் மற்றும் நம்முடைய வழக்கறிஞர்கள் முதலாளிகளின் தரப்பில் வாதாடுகிறார்கள். பல உதாரணங்களைக் கொடுக்கத் தயாராகயிருக்கிறேன். அண்மையிலே தமிழகத்திலே ஒரு பெரிய தொழில் நிறுவனம். அவர்கள், 4, 5 பிரபல வழக்கறிஞர்களுக்கு சப்ரீம் கோர்ட்டில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் அந்த அளவிற்குப் போக முடியாது. ஆனால் தமிழக அரசினுடைய சார்பில் 'அட்டார்னி ஜெனரல்' தமிழக அரசுக்காக வாதாடுகின்ற ஒரு காட்சியை நான் பார்த்தேன். சம்பந்தில் பின்னியினுடைய வழக்கிலே கூட, உச்ச நீதி மன்றத்திலே இந்த நிலைமையைப் பார்க்க முடிந்தது. நிச்சயமாக இந்த நிலைமை ஏற்படுவது, தொழிலாளர்களுடைய உள்ளத்தில், இந்த அரசு நம்முடைய பக்கம் இல்லை என்ற உணர்வை ஊட்டுவதற்குத்தான் பயன்படும் என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிருப்புகிறேன்.

அடுத்து, 'Family Courts' 1984 ஆம் ஆண்டிலே 'Family Courts' அமைக்க வேண்டுமென்று பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றிய சட்டத்திற்கு ஜனாதிபதியினுடைய அங்கீகாரம் பெற்றாகிவிட்டது. அதை அமல் நடத்துவதாக நீங்களும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் மாநில அரசு அதனுடைய சட்ட விதிகளை நிர்ணயித்தால் தானே அது அமலாகும்? அதை உடனடியாக அமல் நடத்தவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. வி. பி. சிந்தன்]

லஞ்ச ஊழல் பிரச்சினைகளைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று பணிவன்போடு வேண்டுகிறேன்.

'Don't make sweeping remarks' என்று சொல்லி என்னுடைய வாயை அடைத்துவிடாதீர்கள். நான் 'sweeping remarks' சொல்லவேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு சொல்ல வில்லை. சுவரொட்டிகளில் இந்த நீதிபதி இவ்வளவு லஞ்சம் கேட்டார் என்று தமிழகத்தில் சுவரொட்டிகள் வருகின்றன பொதுக் கூட்ட மேடைகளில் காது கொடுத்துக் கேட்க முடியாத அளவிற்கு நீதிபதிகளைப் பற்றி குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். நோட்டீஸ் போடுகிறார்கள். நான் விளக்கத்திற்குள் போக வில்லை. பல அனுபவங்களைப் பற்றி நான் சொல்ல முடியும். ஒரு நாள் என்னுடன் வந்தால் You must come in *cognito* உங்களைத் தெரியக் கூடாது. உங்களைப் பார்த்தால் தெரிந்து விடும். தெரியாமல் வந்தால் நான் உங்களுக்குக் காண்பித்துத் தருகிறேன். ** இது, 'sweeping remarks' அல்ல. உங்களிடம் காட்டத் தயார். இவ்வாறு பேரம் பேசப்படுகிறது. இப்படி தரகு பேசுகின்றவர்கள் நீதி மன்றங்களில் இருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் விசாரிக்க வேண்டும். இப்போது தமிழகம் பூராவும் இந்தக் கூச்சல் போடப்பட்டு வருகிறது. ஒரு வேளை சபாநாயகர் இங்கே பேசக்கூடாது என்று சொன்னாலும், தமிழகம் பூராவும் இந்தக் கூச்சல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை இந்தச் சட்ட மன்றத்தால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இந்த நியாயமான கூச்சல் எழுந்ததற்குப் பிறகு தான், இதைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு தனிக் குழு, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் அமைப்பதாக ஒரு அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. நான் உங்களிடமிருந்து தெரிய விரும்புவது எல்லாம், அந்தக் குழு ஏதேனும் விசாரணை நடத்தினார்களா? அந்தக் குழுவினுடைய விசாரணை முடிவு ஏதேனும் உங்கள் பக்கத்திலிருந்து உண்டா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு சிறிய பிரச்சினை. நீங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ** இந்த ஆண்டு ரூ. 1,20,000-க்குப் புதிய பர்னிச்சர். இப்படிப்பட்ட சலுகை ஏன்? இதே நீதிபதிக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதோ அதே அதிகாரத்தைக் கொண்ட பல நீதிபதிகள் சென்னையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறை என்ன? அவர்களுடைய வசதிகள் என்ன? ஆகவே இப்படி உள்ள முறையில் அவர்களை திருப்பிப் படுத்துவதற்கு தமிழக அரசு இந்த நடவடிக்கை எடுக்கின்றதோ என்று அச்சப்படவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. இன்னொரு பிரச்சினையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் It is very unfortunate that throughout the length and breadth of Tamil Nadu the Public Prosecutors are pliable instruments in the hands of the Police

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. வி. பி. சிந்தன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

யாருக்கு ஐமீன் மறுக்கப்படவேண்டும் என்று போலீஸ் விரும்புகின்றதோ அவர் அதற்கு வாதாடுகின்றார். எதை எதை போலீஸ் விரும்புகின்றதோ அதை நிறைவேற்றுகின்ற ஒரு சுருவியாக நம்முடைய பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் குறிப்பாக ஏ.பி.பி. இருந்துகொண்டிருக்கிறார். நான் நண்ட நேரம் அதைப்பற்றி பேச விரும்பவில்லை. அதிலே ஏதேனும் ஒரு தீர்ப்பு கொண்டு வரவேண்டும். ஏதேனும் ஒரு முறையிலே நியாயம் வழங்குகின்ற ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அடுத்து டைரக்டர் ஆப் ப்ராசிக்யூஷன் என்று ஒன்றை அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். 1985ஆவது அறிக்கையிலே 1986-87-ல் நிறைவேற்றிவிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது இந்த அறிக்கையில் 1987-88 என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் இந்த தாமதம் என்று எனக்கு புரியவில்லை. நேரம் இல்லை. இருந்தாலும் நான் தாக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கில், என்னை கத்தியால் குத்திய ஒரு வழக்கில், ஒரு மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி நீதிமன்றத்துக்குள் வந்து, “கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பூராவும் அந்த குறிப்பிட்ட நேரத்தில் என்னுடைய அன்றையிலே பேசிக்கொண்டு இருந்தார்கள்” என்று அலிபி என்றால் உங்களுக்கெல்லாம் புரியும். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் அலிபி கொடுக்கின்ற அளவிற்கு ஒரு போலீஸ் அதிகாரி போனார் என்று மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரத்தை நீதிமன்றத்தில் இணைத்து பிணைத்து வைப்பது நீதிபதிகளுடைய தீர்ப்பை தாங்கள் விரும்பக்கூடிய வகையிலே செயல்படுத்துவதும், போலீஸ் அதிகாரிகளை தமிழகத்தில் உள்ள செல்வம் படைத்தவர்கள் தனவந்தர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கிற்கு உள்ளாக்குவதும் இவையெல்லாம் கடுமையாக தண்டிக்கப்படக்கூடியவைகள். தடுக்கப்படக் கூடியவைகள். இவை எப்படி தடுக்கப்படவேண்டும் என்பதிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல ஸ்டேட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் டிரிபியூனல். நான் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். அரசு ஊழியர்கள் நேரடியாக உயர் நீதிமன்றத்திற்கு செல்கின்ற அதிகாரம் உள்ளது. தமிழக அரசின் கொள்கையை நான் இங்கே அறிய விரும்புகிறேன். ஸ்டேட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் டிரிபியூனல் அமைத்து, “நீ அங்கே செல்” என்று சொன்னால் அரசு ஊழியர்கள் நேரடியாக உயர் நீதிமன்றத்திற்கு செல்லுகின்ற உரிமையை நீங்கள் பறிக்கின்றீர்கள். அதை பறிக்கக்கூடாது. இப்போது எனக்கு கிடைக்கக்கூடிய தகவல் ஏதோ ஒரு கூடுதல் செயலாளரை இதற்காக அமைத்து—நீங்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இது சந்தேகம் தான். கூடுதல் செயலாளரை அமைத்து—ஒரு தனி இலாக்காவை அமைத்து இந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் செய்வதாக தெரியப்படுகிறது. உங்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்களும் இந்த நாட்டினுடைய குடிமக்கள் தான். அவர்களுக்கும் இந்த உரிமைகள் ஐயங்களுக்கும். கடைசியாக நான் சிறையைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும். நான் அதை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகின்றேன். இங்கிருக்கின்றவர்களிலே

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு வி. பி. சிந்தன்]

அதிகப்படியான சிறைவாசம் அனுபவித்தவன் நான் என்று நினைக்கிறேன். 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல ஆட்சிக் காலத்தில் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து— என்னுடைய அனுபவத்தையெல்லாம் இங்கே பேசுவதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார். அது இங்கு தேவையும் இல்லை. ஆனால் நம்முடைய சிறைச்சாலை உலகத்திலே உள்ள சிறைச்சாலைகளில் கேடுகெட்ட சிறைச்சாலையாக நடந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய நண்பர் சுப்ப ராயன் அவர்கள் விளக்கமாக பேசிய காரணத்தினால் நான் அதைப்பற்றி பேச விரும்பவில்லை. பரோல் வழங்குவதிலே அவர்களுக்கு வழங்கப்படக்கூடிய உணவு-எனக்கு இன்றையதினம் நேரம் அதிகமாகிவிட்டதால் வெளியிலே போனால் ஸ்னேக்ஸ் சாப்பிடலாம். ஆனால் சிறையில் இருப்பவர்கள் எங்கே செல்வது? அவனுடைய உணவு திருடப்படுகிறது. அவனுக் கென்று ஒதுக்கப்படுகின்ற மருந்துகள் வெளியிலே விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அவனுக்காக அவனுடைய சுகாதாரத்தை பார்ப்பதற்காக அளித்திருக்கக்கூடிய டாக்டர்கள், மாவட்ட டி.எம்.ஓ.க்கள் சிறையின் பக்கமே வருவதில்லை. சில நேரங் களில் தலையை காட்டிவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். கைதி களை சிறை அதிகாரிகளுடைய வீட்டிலே பெண்களுடைய பாவாடையை துவைக்கின்ற வேலையில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். அது ஒரு கேவலமான வேலை. அரசியல் சட்டத்திலே போர்ட்டு லேபர் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மாதிரி ரிமேண்ட் பிரிசினர்ஸ். அவர்களை நீங்கள் எந்தச் சட்டத்தின்படி எந்த அடிப்படையில் வேலை வாங்கு கிறீர்கள்? They are remand prisoners and not convicted prisoners. அவர்கள் ரிகரஸ் இம்பிரிசன்மெண்ட் பெற்ற பிரிசினர்ஸ் அல்ல.

[பிற்பகல் 2.20]

அவர்களுக்கு அந்த வேலை வழங்கப்படுகிறது. அது மட்டு மல்ல. உண்ணாவிரதம் இருந்தால்— உண்ணாவிரதம் இருப்பது இந்த நாட்டு மக்களுடைய உரிமை என்று கருதுகிறேன். காந்தியடிகள்தான் இந்த நாட்டிலே அந்த இயக்கத்தை ஆரம் பித்தவர். நாங்கள் எல்லாம் சிறைச்சாலையிலே 21 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். அப்போது வெள்ளைக்காரன் இருந்த ஆட்சியிலே தண்ணீர் எங்களுக்கு பறுக்கப்பட்டது இல்லை. ஆனால், இப்போது வேலூர் சிறைச்சாலையில் உண்ணாவிரதம் இருந்த கைதிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ருமுக்குள்ளே பூட்டி வைத்தார்கள். கையிலேயும், காலிலேயும் சங்கிலி போட்டு உண்ணாவிரதம் இருத்தின்றவர்களை ருமிலே அடைத்து வைப்பது— இது எல்லாம் எந்த டிஜயில் மானுவலில் அல்லது சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, அத்தகைய முறைகள் சிறையிலே மாற்றப்படவேண்டும். மனி அடிக்கப்பெற்றது).

[திரு. வி. பி. சிந்தன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

என்னுடைய கருத்து, அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக சிறைகளுக்குச் சென்று பார்க்க வேண்டும் நாங்கள் பல புகார்கள் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அதை அதிகாரிகளுக்கு முன்னாலிருந்து நீங்கள் விசாரணை நடத்தினால் அவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். பிறகு அவர்களை அடித்து காலை ஓடித்து விடுவார்கள். சிறையிலிருந்து தப்பித்து ஓட முயற்சி செய்தார்கள், நாங்கள் அடித்தோம் என்று உங்களுக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பி, நாங்கள் சட்டமன்றத்திலே கேட்டால் அதைதான் கொடுப்பீர்கள். ஆகவே தயவுசெய்து நீங்கள் செல்லவேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்— கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டுமல்ல. காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும், அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்களும் கூட— ஏற்கெனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறைச்சாலையிலே பார்வையாளர்களாக இருந்த காலம் ஒன்றுண்டு. யார் அதை ரத்துச் செய்தது? (குறுக்கீடு) ஜின்தாக் கட்சியையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அனைவரையும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன். ஒரு காலத்தில் அந்த உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையை ஏதோ ஒரு பெரிய கிரீடம் என்ற முறையில் கேட்கவில்லை. நீதி வழங்க அது பயன்படும்.

நீங்கள் இப்போது அமைத்திருக்கிற 'விசிட்டர்ஸ் கமிட்டி'— அந்த உயர் அதிகாரிகள் அல்லது மற்றவர்கள்— நீங்கள் போட்டிருக்கக்கூடிய விஸ்ட் உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் எல்லாம் சென்று அங்கே காபி அருந்திவிட்டு திரும்பி வருவார்கள். அவர்களைப் பார்த்து எந்தக் குற்றச்சாட்டும், புகாரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. நான் என்ன கேட்கிறேன் என்றால்— சிறைச்சாலையிலே இருந்தபோது லாக்கப் பண்ணாத காலம் இருந்தது. சிறையிலே ஒரு பெரிய மதில் சுவருக்குள்ளே எங்களை இஷ்டம்போல் விட்டதுண்டு. இப்போது மாலையிலே 4 மணி, 3½ மணிக்கு அதுவும் ஞாயிற்றுக் கிழமையானால், 3 மணிக்கெல்லாம் அவர்களை உள்ளே அடைத்து விடுகிறார்கள். 4, 5 பேர் ஒரு சின்ன அறையில். அடுத்த தினம் 6 மணிக்குத் தான் திறக்கப்படும். அவர்களை அடைத்து வைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அவர்கள் தப்பி ஓடி விடுவார்கள் என்று சொன்னால்— நம்முடைய போலீஸ் இலாகா, சிறந்த போலீஸ் இலாகா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (மணி யடிக்கப் பெற்றது). எனவே, அதை எல்லாம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ** என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவைக் குறிப்பில் இருப்பது சரியல்ல. * * எனவே, அது அவைக் குறிப்பில் இருக்கவேண்டியதில்லை. (குறுக்கீடு).

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. மு. மாரிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,
** (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதுவும் அவைக் குறிப்பி
ருந்து நீக்கப்படுகிறது. அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. பாலாஜி.

திரு. கே. பாலாஜி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்,
அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகிற
வாய்ப்பு அளித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்
கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான காஞ்சிபுரத்தில்
மாவட்டக் கூடுதல் நீதிபதி பதவி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதற்கான
இட வசதி, காஞ்சிபுரம் சார்பு நீதிமன்ற வளாகத்தில், இரண்டு
ஹால்கள் காலியாக உள்ளன. அதில் அதனை ஏற்படுத்த
வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட மையத்தில்தான் அனைத்து நீதிமன்றங்களும்
இருக்கின்றன. அதுபோல் காஞ்சிபுரத்திற்குத் தேவை. முதல்
வகுப்பு குற்றவியல் நீதிமன்றம், மாவட்டத் தலைநகரான காஞ்சி
புரத்தில் அமைக்கவேண்டும். அதற்கு 1979-இல் மாண்புமிகு
முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், அன்றைய
சட்டத் துறை அமைச்சராக இருந்த பெரியவர் நாராயணசாமி
முதலியார் அவர்களும் காஞ்சிபுரம் வருகை தந்த நேரத்தில்,
அந்த வளாகத்திற்கு நேராகவே வந்து அன்றைக்கு ஒப்புதல்
அளித்தார்கள். பாலில் கலப்படம், தொழிலாளர் சம்பந்த
மாந் பதிவேடுகள்—வழக்குகளைக் கவனிக்க தனி கோர்ட்டு,
பிறப்பு இறப்பு பதிவு உட்பட மாவட்டத் தலைநகரான காஞ்சி
யில் இல்லை. அதை அங்கே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதிகள் ஒன்றுக்கு
மேலாக, பல மாவட்டங்களில் இருக்கிறார்கள் இங்கே கொள்கைக்
குறிப்பிலேகூட கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படி உதகை, சென்னை
கோவை, மதுரை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் கூடுதல்
மாவட்ட நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். அதைப்போல் காஞ்சி
புரத்திலேயும் ஒன்று தேவை. காரணம், சோளிங்கரிலே,
பால் கலப்படத்திலே கைது செய்தாலும், அல்லது போக்கு
வரத்து விபத்திலே அங்கே கைது செய்தாலும் அவர்கள்
செங்கற்பட்டுக்குச் சென்றாக வேண்டும். அங்கே அவர்களை
ஜாமீனில் வெளியே எடுத்து அதன் பிறகுதான் அவர்கள்
சம்பந்தப்பட்ட ஊர்களில் உள்ள வழக்கு மன்றங்களில் வழக்கை
நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டு வழக்குரைஞர்
களை வைக்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏழை எளிய மக்களுக்கு
ஏற்படுகிறது. அதற்காக, காஞ்சிபுரத்திலேயே ஒரு மாவட்ட
நீதிமன்றத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்
கிறேன். அதைப்போலவே நீதிமன்றத்திற்கு அங்கே புதிய

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்
பெற்றது.

[திரு. கே. பாலாஜி]

[1987 ஏப்ரல் 25]

கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த நீதிமன்றத்திற்கு தேவையான மேசை நாற்காலிகள் தரப்பட்டவில்லை. பெரிய அளவில் கட்டிடம் மட்டும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கேட்டால் ஏற்கெனவே உள்ள நீதிமன்றத்திற்குரிய கட்டிடத்திலேயிருக்கிற மேசை நாற்காலிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அன்றைக்கு 10 அடிக்கு 25 அடி நீள அகலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டிடத்தின் மேசை நாற்காலிகளை 60 அடிக்கு 20 அடி என்று கட்டப்பட்டுள்ள கட்டிடத்தில் வைக்க முடியவில்லை. அதுவுமில்லாமல் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட மேசை நாற்காலிகள் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிற காரணத்தால் அந்த வசதிகளை அங்கே புதிதாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பெற்றது).

10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த வழக்கறிஞர்களின் எண்ணிக்கையைவிட தற்போதுள்ள வழக்கறிஞர்களின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளதால் அதற்கு ஏற்றாற்போல் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் தற்போது காலியாக உள்ள முன்சீப் களின் பதவி எண்ணிக்கை 150 ஆகும். இதையெல்லாம் நிரப்ப நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதோடு கூட காஞ்சி புரத்தில் கூடுதலாக முன்சீப் பதவி நிரப்பப்படாத காரணத்தால் 1978 மற்றும் 1979 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே வழக்குகள் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

மேலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் காஞ்சிபுரத்திலும், மாவட்ட நீதிபதி செங்கற்பட்டிலும் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இருவரும் ஒரே தலைமையிடத்தில்தான் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மாவட்ட நீதிபதியின் ஆலோசனை தேவைப்படுகிறபோது கேட்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படி இல்லாததால் இப்போது சங்கடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே மாவட்ட நீதிபதியை செங்கற்பட்டிலேயே இருக்கும்படி செய்தாலும், காஞ்சிபுரத்திற்குத் தனியாக கூடுதல் நீதிபதி ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு நிமிஷங்கள் கேட்டீர்கள். 3 நிமிஷங்கள் கொடுத்தாகிவிட்டது. முடித்துக் கொள்ளுங்கள். அடுத்து திரு. வேங்கடரமணன்.

திரு. கே. பாலாஜி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நீதிமன்ற வளங்கத்தில், 10 அல்லது 15 கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன.... (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

1987 ஏப்ரல் 25]

திரு. டி.ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் என்கிற துரித-விரைவு ரயில் வேகமாகத் தன்னுடைய பயணத்தைச் செய்ய வேண்டுமானால் அதற்கு இரண்டு தண்டவாளங்கள்—அதாவது சட்டம் என்கிற தண்டவாளமும், வழிமுறைகள் என்கிற தண்டவாளமும் தேவை. ஆங்கிலத்தில் சொல்வதானால் லா அண்டு புரொசீஜர் என்கிற இரண்டு தண்டவாளங்கள் இல்லாவிட்டால் நீதி நிர்வாகம் என்கிற ரயில் கவிழ்ந்துவிடும் என்கிற சூழ்நிலை நாம் அறிந்ததுதான். ஆனால் தமிழகத்தில் குறிப்பாக இந்த மாமன்றத்தில்கூட சட்டமும், வழிமுறையும்—லா அண்டு புரொசீஜர்—இன்றைக்கு முறையாக வழிநடத்தப்படுவதில்லை என்கிற வேதனையான ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். justice should not only be done but should seem to be and maniresrtly done என்கிற ஆண்டுபலவானாலும் அழியாத கருத்தை இந்த மன்றத்தில் வைத்து, காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக நீதித்துறை பற்றிய சில கருத்துக்களை வெளியிட நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு முத்திரைக் காகித கட்டணம் குறைக்கவேண்டுமென பலவாறாகப் பல இடங்களிலும் இந்த மன்றத்திலும் சொல்லப்பட்டும், கடந்த 25-6-1985 அன்று நடைபெற்ற மானியக் கோரிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டு அந்தக் கட்டணங்கள் குறைக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழியை அளித்தார்கள். ஆண்டுகள் இரண்டாகியும்கூட அப்படிக் குறைக்கப்பட்ட விகிதங்கள் நடைமுறைக்கு வரவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே அதைவிடக் கொடுமையான ஒன்றுபற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோர்ட் ஃபீஸ் ஆக்ட் செங்கோட்டைத் தாலுக்காவுக்கும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குமாகத் தனியாக பழைய கேரள அரசில் உள்ளதைப் போல் முத்திரைக் காகிதச் சட்டம் உள்ளதை மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற எங்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அதற்காக சட்டத்தையே இயற்றி செக்ஷன் 7 (சி) உள்ளதை மாற்று என்று அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலுக்கும் சென்று அது 1985ஆம் ஆண்டிலேயே சட்டமாக ஆகியும்கூட அதற்குப் பின்னர் கெஜட்டிலே வந்து ஆண்டுகள் இரண்டாகிவிட்டன. ஆனால் அவ்வாறு வெளிவந்த சட்டம் அமல்படுத்தத் தேவையான நோட்டிபிகேஷன் கடந்த 2 ஆண்டுகளாக வெளியிடப்படாததால் எங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்கள் பெரும்பாலான கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கொள்கை முறையில் ஏற்றுக் கொண்டு அந்தச் சட்டத்தையும் திருத்தி, ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலையும் பெற்று, நோட்டிபிகேஷன் வராமல் இருக்கிற நிலைமை 2 ஆண்டுகளுக்கு மேல் எதற்காக இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

(பிற்பகல், 2-30)

அதைப் போலவே கோர்ட்டிபீசை குறைக்க வேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கோர்ட்டி பீஸ்ஸில் நீங்கள் சில மாற்றங்களைச் செய்வீர்களேயானால், தேவையான சில மாற்றங்களைச் செய்வீர்களேயானால் அதனால் அரசுக்கு அதிக வருமானம் வர வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி நான் சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லுகிறேன். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டு அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆர்டர் 13 ரூல் 1-ன் படி ஒருவர் ரிட்டர்ன் ஆஃப் டாக்குமெண்ட் என்று ஒரு காகிதத்திலே எழுதிப் போட்டால் டாக்குமெண்டைத் திருப்பித் தர வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் கோர்ட்டில் உள்ள வேலைப் பளுவின் காரணமாக ரிட்டர்ன் ஆஃப் டாக்குமெண்டுக்கான மனுவை வாபஸ் மனு என்று கிழித்துப் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஏனென்றால் இதற்கு கோர்ட்டி பீஸ் ஒட்ட வேண்டாம். ஆகவே இதிலேயும் 75 பைசா ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தால் வரவு-காகித 19 ஆம் எண் ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்யப்படும். அது ஒரு முழுமையான மனுவுக்கு உள்ள அந்தஸ்தைப் பெறும். இப்போது நாங்கள் டாக்குமெண்ட் வரவில்லை என்று கேட்கும்போது அதற்காக அனுப்பப்பட்ட மனுவே கிடைக்காமல் போகும் நிலை இனிமேல் இருக்காது. நீங்கள், இப்படிச் செய்தால் இதனால் ஆண்டுக்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் அரசுக்கு வருமானம் வரும். வழக்கறிஞர்கள் என்ற முறையில் நாங்கள் முக்கால் ரூபாய் ஒட்டத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே இதை உடனடியாக அமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிலில் கோர்ட்டில் வக்காலத்துக்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கிரிமினல் வழக்கில் 'மெமோ ஆப் அப்பியர்ன்ஸ்' போடும்போது ஸ்டாம்பு ஒட்டத் தேவையில்லை என்று இருக்கிறது. இதையும் வக்காலத்தாக எடுத்துக்கொண்டு இதற்கும் ஸ்டாம்பு ஒட்டுவதால் இதனால் அரசுக்கு வருமானம் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அடுத்து, ஏற்கனவே பல முறை நான் சொல்லிய ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே அமைச்சரிடத்திலே இது பற்றி விவாதித்திருக்கிறேன். இப்போது முத்திரை காகிதம் கிடைப்பதிலே தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதை நீக்க இரண்டு ஆலோசனைகளை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முத்திரை காகித கட்டணத்தை நீதிமன்றத்திலே பணமாக பெற்றுக்கொள்ள உடனடியாக ஏற்பாடு செய்தால், இதற்காக கோர்ட்டி பீஸ் ஆக்கட மாற்றினால், தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய முத்திரைத்தாள் தட்டுப்பாடு விரைவிலே தீரும்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

ஐந்து ரூபாய், ஒரு ரூபாய், அரை ரூபாய், முக்கால் ரூபாய் ஸ்டாம்ப் பேப்பர் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சிறிய யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். போஸ்ட் ஆபீசில் உள்ளதைப் போல ஃபிராங்கிங் மிஷினை ஒவ்வொரு நீதிமன்றத்திற்கும் கொடுத்தால் விலை குறைந்த, சில்லரை ஸ்டாம்புக்காக அந்த கோர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய ஹெட்கிளார்க் கிடம் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ஃபிராங்கிங் மிஷின் மூலம் இம்ப்ரஷன் போட்டுக்கொள்ளலாம். இதனால் சில்லறை ஸ்டாம்பு பேப்பர் தட்டுப்பாடு தீரும். ஃபிராங்கிங் மிஷினை தருவதில் அரசுக்கு எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் கிடையாது. கமிஷன் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. பத்திர பேப்பர்கள் அச்சடிக்க வேண்டிய செலவும் இல்லை. நாங்களே சென்று பணத்தைக் கொடுத்து இம்ப்ரஷனை செலுத்திக் கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறோம். உங்களுக்கு வேண்டியது பணம்தானே. அதை நாங்கள் தர தயாராக இருக்கிறோம். ஒரு ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் அல்லது காப்பி அப்ளிகேஷனுக்காக முக்கால் ரூபாய் ஸ்டாம்பு பேப்பர் வேண்டும் என்பதற்காக மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு பேப்பரை 20 ரூபாய் கொடுத்து நானே வாங்கியிருக்கிறேன். இருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சமாளிக்க இது போன்ற ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளை அரசு ஏற்றால் இந்த நிலைமைகள் மாற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு இருக்கிறது. புராசெஸ் பீஸ் 3 ரூபாய் என்று வாங்குகிறோம். ஆனால் ரிஜிஸ்டர் போஸ்டுக்காக ஐந்தரை ரூபாய் ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஒவ்வொரு புராசெசுக்கும் இரண்டு ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே எப்பொழுதெல்லாம் போஸ்ட் ஆபீசில் ஸ்டாம்பு விலை உயர்கிறதோ அப்போதெல்லாம் புராசெஸ் பீசை உயர்த்திக்கொள்ளலாம் என்று சட்டத்தை திருத்தினால் வழக்கறிஞர்களான நாங்கள் அப்போதைக்கப்போது அதை உயர்த்த தயாராக இருக்கிறோம்.

ஏற்கெனவே நான் 1985-ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றங்களில் புராசெஸ் பீஸ் வாங்குவதற்காக புராசெஸ் சர்வர்கள் என்பவர்களை நியமித்து புராசெஸ் பீசை பணமாக வாங்க ஏற்பாடு செய்தால் அதைக்கொண்டு அவர்களுக்கு சம்பளம் நேரிடையாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் தமிழ்நாட்டில் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், கிடைக்கும் அரசுக்கும் வருமானம் வரும். அந்தப் பணத்தை நல்ல முறையிலே அரசு செலவழிக்கலாம். அதை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

முன்சீப் கோர்ட்டினுடைய அதிகார வரம்பு 15 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 37-ன்படி பாக வியாஜியத்திற்கு முன்சீப் கோர்ட்டாக இருந்தால் முத்திரை கட்டணம் 30 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சப்-கோர்ட்டாக இருந்தால் 100 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. முன்சீப் கோர்ட்டாக இருந்தால் 30 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று தெளிவாக இருந்தாலும் அதன் அதிகார வரம்பு உயர்த்தப்பட்டிருப்பதால் கூடுதலாக, அதாவது பத்தாயிரம் ரூபாய் மதிப்பு என்றால் 100 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இது என்ன கௌடுமை? சட்டத்திலே தெளிவாக பாக வியாஜியத்திற்கு முன்சீப் கோர்ட்டாக இருந்தால் 30 ரூபாய் என்று இருக்கிறது, சப்-கோர்ட்டாக இருந்தால் 100 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது முனுசீப் கோர்ட்டினுடைய வரம்பை உயர்த்தியதால் ஏன் அதிகமாகப் பணம் கேட்க வேண்டும்? நீங்கள் பேரலல் அமென்ட்மென்ட் என்று சொல்லி அதிகார வரம்பை உயர்த்தியபோது, இந்தச் சிக்கலைக் கவனிக்காதிருந்த காரணத்தாலே தான் இது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மிக விரைவிலே செக்ஷன் 37-லே உள்ள இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டதென்றால், நீலகிரி மாவட்டத்தில் சப்-கோர்ட்டில்லாததால், முனுசீப் கோர்ட்டு என்று சொல்லியும், டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு என்று சொல்லியும் இரண்டு பிரிவாக இருந்தது. இப்போது நீலகிரி மாவட்டத்திலே கூட சப்-கோர்ட்டு வந்துவிட்டதென்று கருதுகிறேன். ஆகவே அந்த நடைமுறைச் சிக்கலை நீக்க உடனடியாக முனுசீப் கோர்ட்டிலே இருக்கும் அத்தனை பாக வியாஜியங்களுக்கும் 30 ரூபாய்தான் அடிப்படைக் கட்டணம் என்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களுக்கு வருகின்ற வழக்கறிஞர்கள் காரிலே வருகிறார்கள். வசதியாக வருகிறார்கள். ஆனால் நீதிமன்றங்களுக்கு வரும் நீதிபதிகள் பஸ்ஸிலே வருகிறார்கள். நீதிபதிகள் பற்றி கடுமையான புகார்கள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டன. நீதிபதிகள் பற்றி தென்காசி வழக்கறிஞர்கள் மன்றம் கடுமையான புகார்கள் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சமயத்தில் நாம் சில உண்மைகளை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது கூட சென்னையிலே ஒரு நீதிபதி நீதிமன்றத்திற்கு வந்தபோது வழியிலே தாக்கப்பட்ட விஷயமெல்லாம் தெரியும். நீதிமன்றத்திற்கு வரும் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் மோட்டார் சைக்கிளிலே வருகிறார்கள். வழக்கறிஞர்கள் மோட்டார் சைக்கிள் அல்லது கார்களிலே வருகிறார்கள். ஆனால் நீதிபதிகள் பஸ்ஸிலே நின்றுகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் நின்றுகொண்டு சாட்சி சொல்லவேண்டிய கட்சிக்காரர் பஸ்ஸிலே உட்கார்ந்துக்கொண்டு வருகிறார். அவன் நீதிமன்றத்திற்கு வரும்வரை நின்றுகொண்டு வந்தவர் நீதிபதி என்று தெரியாதது

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

குழ்நிலைகூட இன்றைக்கு நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக சப்-சட்ஜ் அளவிலாவது ஸ்கூட்டர் அல்லது மோட்டார் சைக்கிள் அலவன்ஸ் தர வேண்டும் என்று இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தென்காசியில் சப்-கோர்ட், முனுசிப் கோர்ட், மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் எல்லாம் ஒருங்கிணைந்த நீதிமன்ற வளாகமாக வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, வழக்கறிஞர் மன்றம் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதை உயர்நீதி மன்றத்திலிருந்து வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். சில அமைச்சர்கள் கூட பார்த்திருக்கிறார்கள். மிகச் சிறந்த இடம் அது. அதிலே ஒருங்கிணைந்த நீதி மன்ற வளாகம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கோர்ட்டிலே இருக்கக்கூடிய நாற்காலிகள் எல்லாம்பற்றி ஓர் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். தென்காசி கோர்ட் ஆரம்பித்து 10 ஆண்டுகள்கூட ஆகவில்லை. ஜெயிலிருந்துதான் நாற்காலிகள் வாங்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அவர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்பியதே நீதிமன்றம்தான். அந்த நீதிமன்றத்திற்கு நாற்காலிகள் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களிடம் சொன்னால், அவர்கள் எப்படி கருத்தாகச் செய்வார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். வாங்கிய நாற்காலிகள் எல்லாம் உடைந்து கிடக்கின்றன. பணமும் வீணாகியிருக்கிறது. அந்த நாற்காலிகள் எல்லாம் தவிடுபொடியாகி இருக்கின்றன. அரசு அலுவலகங்களுக்குச் சென்றால் நாற்காலிகள் எல்லாம் சிறப்பாக இருக்கின்றன. நீதிமன்றங்களில் தங்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கிறார்கள் என்பதால், நீதிமன்றங்களுக்கும், நீதிபதிகளுக்கும் தண்டனை வழங்குவதுபோல இந்த நாற்காலிகள் இருக்கின்றன. எனவே ஜெயில் டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து வாங்க வேண்டுமென்ற விதியைத் தளர்த்தி, நீதி மன்றங்களுக்கு சிறந்த நாற்காலிகளையும், மேஜைகளையும் வாங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 20 மாவட்டங்களிலே 17 மாவட்டங்களில் மாவட்ட நீதி மன்றங்கள் செயல்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. உடனடியாக புதிதாகத் துவங்கப்பட்ட மாவட்டங்களில், குறிப்பாக விருதுநகரில் மாவட்ட நீதி மன்றம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருநெல்வேலியில் புதிய நீதிமன்ற வளாகத்திற்குள் நீதிமன்றங்கள் மாற்றப்பட்டாலும்கூட, அந்த வளாகத்திற்குள் வழக்கறிஞர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள், பார் (Bar) லைப்ரரி, கேன்டின் வசதியில்லை. அமைச்சரவர்கள் உடனடியாக திருநெல்வேலி வழக்கறிஞர்களுக்கு அவற்றைப் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Justice delayed is justice denied என்பது பழமொழி. அனைவருக்கும் தெரிந்ததுதான்.

Mr. SPEAKER: Justice hurried is also justice buried.

[1987 ஏப்ரல் 25]

திரு, டி. ஆர், வேங்கடரமணன்: இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களிலே வழக்கு தொடர்ந்து ஆண்டுகள் பல காத்திருந்து, நீதியை ஒருவன் பெற்றுவிட்டாலும், அந்த நீதிபதி என்ன நீதி வழங்கினார் என்று தெரியவில்லை. அந்தக் காப்பி கிடைக்க ஆண்டுகள், மாதங்கள் பல காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதுதான் முதன்முறையாக ஜெராக்ஸ் மிஷின் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. வந்த மிஷின் வேலை செய்யவில்லை என்பது வேறு ஒரு பிரச்சினை. நீதிபதிகள் வழங்குகின்ற தீர்ப்புகளின் நகல் உடனடியாக கட்சிக்காரர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென்று சி.பி.சி., சி.ஆர்.பி.சி. இரண்டும் சொன்னாலும், அது நடைமுறையில் இல்லை. அதற்கு நாம் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவுடன் காப்பி வழங்கலாம். அப்படி ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கிறது. கார்பன் காப்பி, ஆட்டோ காப்பி என்று இருக்கிறது. யாருக்கு நீதி கிடைத்ததோ, அவர் தனக்கு என்ன நீதி வழங்கப்பட்டது என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாத கடுமையான நிலை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை என்ற நிலை நீதி நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. எனவே நீதிபதியினுடைய தீர்ப்பு கட்சிக்காரர்களுக்கு உடனடியாகக் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த

[பிற்பகல் 2-40]

படியாக லீகல் எய்ட். இன்றைக்கு அந்த இலவச சட்ட உதவி என்று சொன்னாலே, அமைச்சர் அவர்கள் உடனே சொல்வார். இன்றைக்கு இந்தியாவே பாராட்டுகிறது. தமிழகம் முன்னணியிலே நின்றுக்கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்வார்கள். நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ரூபாய் 40 லட்சம் செலவு செய்து இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த லீகல் எய்ட் எவ்வாறு நடக்கிறது? அதைப் பற்றி சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமையிருக்கிறது.

தமிழகத்திலே சட்டக்கல்லூரி மாணவனாக இருந்தபோது 'பர்ஸ்ட் சிடிசன் லீகல் கமிட்டி' என்று நிறுவி, சட்டக்கல்லூரி மாணவர்களை வைத்து, அந்த லீகல் எய்ட் கமிட்டியை 3 ஆண்டுகள் நடத்தியவன் என்ற அளவிலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே நான் ஒன்றை இந்த அவையிலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த லீகல் எய்ட் கமிட்டி பல இடங்களிலே இல்லீகல் எய்ட் கமிட்டியாகத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தென்காசியிலே நான் நடத்திய வழக்கிலே ஒரு மோட்டார் ஆக்சிடெண்ட் கேஸ். அதிலே தென்காசியிலே நடக்கின்ற அந்த கேஸுக்கு திருநெல்வேலியிலே இருந்து ஒரு லீகல் எய்ட் வக்கீல் வருகின்றார்கள். எல்லா வழக்குகளுக்கும் அவர் தான் குத்தகைதாரரா என்று தெரியவில்லை. அவருக்கு யார் அந்த குத்தகையை கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. தேவையில்லாமல் திருநெல்வேலியில் இருந்து லீகல் எய்ட் கமிட்டியின் பணத்தை செலவழித்துக்கொண்டு தென்காசிக்கு வருகின்றார்கள். அந்த

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

வழக்கு என்ன? என் சொந்த வழக்கையே சொல்கிறேன். எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இதிலே வழக்கிலே யாரும் மாற்றுகருத்து சொல்லமுடியாது என்ற காரணத்தினாலே தான் ஆணித்தரமாக நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். ஒருவர் விபத்திலே இறந்துவிட்டார். இறந்து விட்டவருடைய மனைவிக்காக நானே வழக்குத் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு பணம் வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறேன். அந்த வழக்கிலே லீகல் எய்ட்-க்குப் போகவில்லை என்பதற்காக அந்த லீகல் எய்ட் கமிட்டியிலே அந்த வழக்கறிஞர் மாற்றாந்தர யினுடைய பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு வந்து அவர்கள் எல்லாம் டிப்பெண்டண்ட் என்று சொல்லி லீகல் எய்ட் மூலமாக வழக்குப் போடுகிறார்கள். வழக்கு ஒரு ஆண்டுக்காலம் நடந்தது. நான் அதற்குள்ளாக இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியிலே காம்ப்ரமைஸ் பண்ணி பணத்தை எல்லாம் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடாகியிருந்தபோது, இவர் ஒரு வழக்கைப் போடுகிறார்கள். இறந்தவர்களுடைய மாற்றாந்தரப் பிள்ளைகள் என்று சொல்லி போடுகிறார்கள். இந்து லா பிரகாரம் அவர்கள் வாரிசு அல்ல. டிப்பெண்டண்ட் என்று சொல்லி வழக்குப் போடுகிறார்கள். வழக்கு நடந்தது. ஒன்றரை ஆண்டுக்காலம் வழக்கு நடந்தது. தென் காசிசப் கோர்ட்டிலே அவர்கள் வாரிசு அல்ல என்று சொல்லி, மனைவிதான் இறந்தவருடைய வாரிசு என்று சொல்லிவிட்டார்கள். என்னுடைய கட்சிக்காரர் இன்றைக்கு ஜெயித்து பணத்தை வாங்கப் போகிறார்கள். நான் லீகல் எய்ட் கமிட்டி மூலமாக ஹைக் கோர்ட்டுக்குப் போகிறேன் என்று மனு போட்டு இருக்கின்றார்கள். இது லீகல் எய்ட் தானா அல்லது இல்லீகல் எய்ட் தானா என்பதை இங்கேயுள்ள சுற்றுணர்ந்த சான்றோர்க்கும் அமைச்சர் அவர்களும் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு வழக்குதான் இருக்கிறது என்று எண்ணவேண்டாம். இன்னும் பல வழக்குகளை நான் சொல்லமுடியும். இன்றைக்கு லீகல் எய்ட் கமிட்டியை மொத்த குத்தகையாக எடுத்துக்கொண்டு கோர்ட்டுக்கு சென்று வழக்கு நடத்தமுடியாதவர்கள் எல்லாம்கூட லீகல் எய்ட் என்ற போர்வையிலே, பசுத்தோல் போர்த்திய புலிகளாக, இன்றைக்கு மக்களுக்கு பல இன்னல்களை இழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் கண்களை திறந்து அந்த உண்மை நிலையைப் பார்க்காவிட்டால், உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், இது நாளைக்கே உங்களுடைய நெஞ்சிலேயே பாயக்கூடிய சக்தியாக மாறும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. மொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லீகல் எய்ட் பொறுத்தவரைக்கும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதைப் போல அதிகமான இடங்களுக்கு நீட்டிக்கப் பட்டு பரவலாக, செம்மையான முறையில் நடைபெறுவதாக மத்திய அரசே ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு நடைபெற்று

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

வருகிறது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல 'ஆங்காங்கு 'ஏ' குருப், 'பி' குருப் என்று வழக்கறிஞர்கள் செயல்படுகின்றார்கள். அந்த வழக்கறிஞர்களை நியமிப்பதே கூட மாநில அரசு அல்ல. அதற்கு எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். உயர்நீதி மன்றங்கள் நடைமுறைக்கு ஏற்ப அந்தந்த மாவட்ட நீதிபதிகள் ஃபிரி லீகல் போர்டிலே இருக்கின்ற நீதிபதிகள், வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலே எடுத்து செய்கின்றார்கள். இதுபோன்ற குறைகள் எங்கு இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசுக்குத் தகவல் கொடுத்தால் ஃபிரி லீகல் எய்ட் போர்ட்-க்கும் சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதிகளுக்கும் அனுப்பி தக்க நடவடிக்கையை அரசு உடனடியாக எடுக்கும்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நான் எடுத்துச் சொன்ன புகாரையே முதல் புகாராக எடுத்துக் கொண்டு விரைவிலே நீதியைத் தேடித் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய பேச்சைத் தொடர்கிறேன். இன்றைக்கு நீதிமன்றங்கள் கூடுதல் மன்றங்கள் அமைக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும், எத்தனை வழக்குகள் தேங்கியிருந்தால் புதிய நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படும் என்ற விவரங்களை எல்லாம் அந்த குறிப்பிலே தரப்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அந்த குறிப்பை எடுத்துக்கொள்வார்களானால், தென்காசியிலே இருக்கின்ற சப் கோர்ட்டுகளிலும், முன்சீப் கோர்ட்டுகளிலும் ஏகப்பட்ட வழக்குகள் தேங்கியிருக்கின்றன. நீங்கள் சொல்லியிருக்கின்ற நார்மல் விட இரண்டு மடங்கு அங்கே தேங்கியிருக்கின்றது. உடனடியாக தென்காசியிலே அடிஷனல் சப் கோர்ட்டும், அடிஷனல் முன்சீப் கோர்ட்டும் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் எனக்குத் தெரிந்து இன்னொரு வழக்கிலே ஏழாண்டுகளாக ஒரு சாதாரண மெமோ, மனு பெண்டிங்கில் இருக்கின்றது. அதாவது ஓ.பி. ஓரிஜனல் பெட்டிஷன், அது ஏழாண்டு காலமாக விசாரணைக்கே வராமல் இருக்கின்றது. இன்றைக்கு அது 7 ஆண்டுகாலமாக தென் காசி சப்-கோர்ட்டிலே இருக்கின்றது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோலவே. ஏற்கனவே முன்சீப் கோர்ட்டிலுடைய ஜூரிஸ் டிக்ஷன் ரூ. 15 ஆயிரமாக இருப்பது அதிகம் என்று நான் இந்த அவையிலே சொன்னபோது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உயர்நீதி மன்றத்திலே இருந்து வந்த கருத்து என்றார்கள். அது உயர்நீதி மன்றத்திலே இருந்து வந்தாலும், அந்த ரூ. 15 ஆயிரம் என்பதை ரூ. 10 ஆயிரமாகக் குறைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் முன்சீப் கோர்ட்டிலே வேலை அதிகமாகி இருக்கிறது. சப் கோர்ட்டிலே வேலை சிறிது குறைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு 500 ரூபாய் வரை ஸ்மால்

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

காசஸ்களுக்கான ஜூரிஸ்டிக்சன் இருக்கிறது. இந்த 500 ரூபாய் என்பது 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்று. அதை 2 ஆயிரம் ரூபாய் என்று அதிகப்படுத்தினால் வழக்குகள் எல்லாம் வேகமாக நடக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அடுத்து, எம்.சி. ஓ.பி. வழக்குகள் எல்லாம் மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் தாக்கலாகின்றன. அவை சப் கோர்ட்டுகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். எதற்கு இந்த dual system இந்த முறை ஏன்? சப் கோர்ட்டுகளிலே இந்த எம்.சி. ஓ. பி. வழக்குகளைப்போட்டால்தான் சட்டஉதவி ஏழைஎளியவர்களுக்கு கிடைக்கும். இன்றைக்கு திருநெல்வேலி கோர்ட்டிலிருந்து தென்காசி கோர்ட்டுக்கும், தென்காசி கோர்ட்டிலிருந்து திருநெல்வேலி கோர்ட்டுக்கும் ஏழை எளியவர்களின் வழக்குகள் போகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசின் முடிவு நல்லதுதான். ஆனால் முடிவை செயல்படுத்துவதில் இன்றைய தினம் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அத்தகைய வழக்குகளை எல்லாம் சப் கோர்ட்டிலேயே தாக்கல் செய்து நடத்தலாம் என்கிற வகையில் அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வழக்கறிஞர்களின் மற்றும் குமாஸ்தாக்களின் நலநிதியைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே இந்த அவையில் அது குறித்து எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே, உடனடியாக, அந்த நல நிதியை அவர்களுக்கு பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது போல இன்டிகிரேசன் ஆப் ஜூடிசியரியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மன்றத்திலே ஏற்கனவே விவாதித்திருக்கிறோம். இதைப் பற்றி அரசு என்ன நினைக்கிறது என்பது பற்றி இங்கே சொல்ல வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) இதுபற்றி இந்த சபையில் ஒரு ஓயிட் பேர்பர் வைக்க வேண்டும். அப்படி வைத்தால் அது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும்.

அடுத்து, இந்தியன் டைவர்ஸ் ஆக்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் டைவர்ஸ் பெறுவது எளிதாக இருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் டைவர்ஸ் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உத்தரப்பிரதேசத்தில் இந்தியன் டைவர்ஸ் ஆக்டில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கிற ரெபரன்ஸ் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உ.பி. பாணியில் இங்கேயும் அதனை மாற்றியமைத்தால் கிறிஸ்தவர்கள் சமுதாயம் இந்த அரசுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

*மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை இங்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள். போதிய தகவல் கிடைத்திருக்கிற காரணத்தால், ஒருவேளை

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

அவர்கள் எடுத்துக்கூறிய கருத்துக்களுக்கு நான் இங்கே விளக்கம் தருகிறபோது, தெளிவு உண்டாகும். என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் தேக்கம் என்பது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தெந்த நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் தேக்கத்தில் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி அரசு இங்கே வைத்திருக்கிற குறிப்பிலே தெளிவுபட வைத்திருக்கிறோம். பொதுவாக நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் தேக்கத்திற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதை உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதை நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் நீதிமன்றங்களின் பற்றாக்குறை ஒரு முக்கியமான காரணம். இரண்டாவது, போதிய அளவில் வழக்கறிஞர்கள், அரசு வழக்கறிஞர்கள் பற்றாக்குறை என்பது மற்றொரு காரணம். இதைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த காலத்தைப் பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். இதுபோன்ற குறைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான காரணம் வாய்தா, அதாவது அட்ஜர்ன்மென்ட் வாங்குகிற மனப்பான்மை அதிகமாகிவிட்டது. அப்படிப்பட்ட ஒரு மனப்பான்மை வழக்கறிஞர்கள் மத்தியில் இருக்கிற காரணத்தால் வழக்குகள் தாமதம் ஆகின்றன. இதனால் காலத்தே கிடைக்க வேண்டிய நீதி கிட்டாமல் போகிறது. இதன் காரணமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் சிந்தன் அவர்களும் சுப்பராயன் அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல சிலபல நேரங்களில் வசதி படைத்தவர்கள் நீதியினை விரைவிலே பெறக்கூடிய சூழ்நிலையும் உண்டாகிறது. வழக்கறிஞர்களே இதற்கு ஒரு காரணமாகவும் இருந்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைத் தவிர்க்க வழக்கறிஞர்கள் மத்தியிலே ஒரு மன மாற்றம் ஏற்பட்டாலோழிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியாது.

இந்தியப் துணைக் கண்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எல்லா மாநிலங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மற்ற மாநிலங்களோடு நமது மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மத்திய அரசு நம்மைப் பாராட்டியிருக்கிறது. கடந்த சில காலங்களில் மத்திய அரசின் குழுக்கள் எடுத்துச் சொல்லிய ஆலோசனைகளை ஏற்று, நடவடிக்கை எடுத்து, அவைகளை நமது அரசு நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறது.

நீதிமன்றங்களை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு இருந்த District and other Special Courts-களின் எண்ணிக்கை 31 தான்.

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நீதிமன்றங்களிலே வழக்குகளின் தேக்கம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் நீதிமன்றங்களை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டதன் அடிப்படையில் மேலும் புதிதாக— சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலிருந்து 77 ஆம் ஆண்டு வரையில் 31 ஆக இருந்தது. ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஆணையையொட்டி, இது விரிவாக அமைச்சரவையிலே பேசப்பட்டு தக்க ஆணையிடப்பட்டது. முதல்வரவர்கள் இட்ட ஆணையின் அடிப்படையில் District and other Special Courts 31 ஆக இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் இருந்தது, மேற்கொண்டு புதிதாக 28 நீதிமன்றங்களை இந்த அரசு துவக்கியது.

(பிற்பகல் 2-50)

அதைப்போலவே, Sub-Courts and other Courts in the cadre of sub-Judges 67 இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் இருந்தது; 21 புதிய நீதிமன்றங்களை நாம் துவக்கினோம்.

அதைப்போலவே, District Munsif's Courts 93 ஆக இருந்தது; மேற்கொண்டு 55 புதிய நீதிமன்றங்களை இந்த அரசு துவக்கியது.

அதைப்போலவே, Sub-Divisional Judicial Magistrate's Courts 15 ஆக இருந்தது. மேற்கொண்டு 14 நீதிமன்றங்களை இந்த அரசு துவக்கியிருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு 77 வரையிலேயும் இருந்தது 15; இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு 14-ஐத் துவக்கியிருக்கிறது.

அதைப்போலவே Judicial First Class Magistrate's Courts இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் ஒட்டுமொத்தமாக, சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலேயிருந்து தமிழகத்திலே 21 நீதிமன்றங்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு புதிதாக 31 Judicial First Class Magistrate நீதிமன்றங்களை துவக்கியிருக்கிறது.

அதுபோல, 396 நீதிமன்றங்கள் ஒட்டுமொத்தமாகத் தமிழகத்தில் இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் இருந்தன. நீதிமன்றங்களில் வழக்குகளினுடைய தேக்கம் ஏழைகளைப் பெரிதும் பாதிக்கின்ற காரணத்தால் நீதிமன்றங்களை அதிகமாக உருவாக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கோடு தமிழகத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் ஆணைக்கேற்ப புதிதாக ஒட்டுமொத்தமாக 185 புதிய நீதிமன்றங்களைக் கடந்த காலத்தில் நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். அரசு சம்மா இருக்கவில்லை; நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இதை நான் கூறுகிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

அதைப்போலவே, ஆதிதிராவிட பழங்குடியினர் போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலே, சமுதாயத்திலே மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலே இருக்கின்ற மக்களுக்காக அதிகப்படியாக நீதிமன்றங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடு மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி, கும்பகோணம் ஆகிய நான்கு இடங்களில் Special First Class Magistrate Courts சிறப்பு குற்றவியல் நீதிமன்றங்களை அமைத்து, வழக்குகளிலே தாமதம் ஏற்படுவதைப், போக்க வேண்டுமென்ற நோக்கிலே அந்த நடவடிக்கையை மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் ஆணைக்கேற்ப இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே, பன்ருட்டி, நாகப்பட்டினம், கோவை, செங்கை ஆகிய இடங்களில் தற்போது புதிதாகத் தாழ்த்தப்பட்ட, ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு வழக்குகள் தாமதத்தின் காரணமாக அவர்களுக்குப் பாதிப்பு உருவாகாமல் இருக்கும் முகத்தான் அவர்களுக்காக பிரத்தியேகமாக நீதிமன்றங்களை அமைக்க அரசு நடவடிக்கை தற்போது எடுக்க இருக்கிறது.

அதைப்போலவேதான், செங்கை மாவட்டத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலும்—சென்னையில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றும் மாக இருக்கின்ற பொருளாதார குற்ற நீதிமன்றங்களை இன்னும் நீட்டித்து, செங்கையிலே ஒரு நீதிமன்றத்தையும், தஞ்சையிலே ஒரு நீதிமன்றத்தையும் நிறுவி பொதுமக்களின் நலன் கருதி இந்த (Economic Offences) எக்கனாமிக் அபென்சஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளாதாரக் குற்றங்களைச் செய்கின்றவர்களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க இரண்டு புதிய நீதிமன்றங்களை அரசு கொண்டுவரவிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, கோவை, மதுரை, புதுக்கோட்டை, சேலம், தஞ்சை, சென்னை ஆகிய இந்த ஆறு இடங்களில் எசன்ஷியல் கமாடிட்டீஸ் என்று சொல்லப்படக்கூடிய அத்தியாவசிய பொருள்கள் சட்டத்தின்கீழ் நீதிமன்றங்களை அமைத்து, வழக்குகளினுடைய தேக்கங்களைப் போக்க அரசு நடவடிக்கையெடுத்து வருகிறது.

இன்னும் இதிலே ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் குறிப்பாக அரசு வழக்கு நடத்துனர்கள் இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னாலிருந்த நிலை என்றால், தற்போது இருக்கின்ற நிலைமை என்ன என்பதையும் நான் கூற வேண்டும். அரசு வழக்கு நடத்துனர்கள் ஆங்காங்கு சில இடங்களில் இல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால், எந்த இடத்திலும் எந்த இடமும் காலியாகவில்லை என்பதையும், டெம்பரரியாக அரசு வழக்கு நடத்துனர்கள் எங்கெங்கு இல்லையோ அங்கே நிரப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒட்டு மொத்தமாக இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் அரசு வழக்கு நடத்துனர்கள் 185 பேர்தான் இருந்தார்கள். அரசு வழக்கு

1987 ஏப்ரல் 25]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நடத்துனர்கள் குறைந்த அளவிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் நீதிமன்றத்திலே வழக்குகள் தாமதத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுவதை உணர்ந்த காரணத்தால் புதிதாக 352 அரசு வழக்கு நடத்துனர்கள்—ஏற்கனவே இருந்தது 185, சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலேயிருந்து 77 ஆம் ஆண்டு வரையில். இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிற, வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் தேக்கத்திற்குள்ளாக்கப்படுவது ஏழைகளைப் பாதிக்கின்றது என்ற காரணத்தினால் புதிதாக மேற்கொண்டு 352 அரசு வழக்கு நடத்துனர் பதவிகளை உருவாக்கி நீதிமன்றங்களில் வழக்குகளினுடைய தேக்க நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்த அரசு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதனை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் சமத் போன்றவர்கள் எல்லாம் பேசுகின்றபொழுதும், சந்திரசேகரன் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுதும் மக்கள் நீதிமன்றத்திற்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை நல்கியிருக்கிறார்கள். அது நல்ல ஆலோசனை. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாம் அந்த “லோக் அதாலத்” என்ற மக்கள் நீதிமன்றத்தை தொடங்கி பரிட்சார்த்தமாகப் பார்க்கலாம் என்று ஆணையிட்டார்கள். நலிந்த நிலையில் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, சாதாரண மக்களுக்கு “அவுட் ஆப் கோர்ட் செட்டில்மென்ட்” முறையில் நீதிமன்றத்திலிருந்து வரக்கூடிய தீர்ப்பைவிட மிகக் குறைந்த காலத்தில் தீர்ப்பு கிடைத்துவிடுவதால் இது நல்ல பலன் அளித்திருக்கிறது; முதற்கட்டமாக பரிட்சார்த்தமாக பார்த்ததில் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. வெளியிலேயே தகராறுகளைத் தீர்த்து, நீதிமன்றத்திற்கு வருகின்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கையையும் குறைக்கிறது. அதன் காரணமாக நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் இருக்கிற வழக்குகளைக் குறைப்பதற்கு பேருதவியாக இருக்கிறது. நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லாமல் மக்கள் நீதிமன்றம் தகராறு சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து நேரடியாகப் பேசி, எல்லோரையும் வைத்து “நெகோஷியேட்டட் செட்டில்மென்ட்” என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து மிகக் குறுகிய காலத்தில் தீர்ப்பு வழங்கிவருவதால் முதல் கட்டத்திலேயே நல்ல வெற்றி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, “லோக் அதாலத்” என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த மக்கள் நீதிமன்றத்தை அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிப்பதற்கு அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே குடும்ப நீதிமன்றங்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.வி.பி.சி. அவர்கள் பேசும்போது வலியுறுத்திச் சொன்ன குடும்ப நீதிமன்றங்களை விரைவிலே கொண்டு வர அரசு நடவடிக்கை

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

எடுக்கும். குடும்ப நீதிமன்றங்கள் பெண்களுக்கு ஏற்படுகிற, தாய்க்குலத்திற்கு ஏற்படுகிற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் பேருதவியாக இருக்கும். கற்பழிப்பாக இருக்கலாம், வரதட்சணை கொடுமையாக இருக்கலாம், அல்லது சமுதாயச் சூழல் காரணமாக ஏற்படுகிற இன்னல்களாக இருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளிலிருந்து தாய்க்குலம் விடுதலைபெற, அவர்கள் நல்ல பரிகாரம்பெற குடும்ப நீதிமன்றங்களை அனைத்து மாவட்ட அளவிலேயும் கொண்டுவர மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசும்போது இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம், நெல்லை மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டும் நீதிமன்றங்கள் புதிய மாவட்டங்களுக்கு இன்னும் அமைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு இராம்நாத புரத்திலும், காமராசர் மாவட்டத்திற்கு விருது நகரிலும், அதைப்போலவே பசும்பொன் முத்தூராமலிங்கம் மாவட்டத்திற்கு சிவகங்கையிலும் உடனடியாக நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது; நீதிமன்றம் அமைப்பதற்கான தகுந்த இடத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. விருதுநகரில் ஒரு இடத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் அதற்கான “டெர்ம்ஸ் அன்ட் கண்டிஷன்ஸ்” பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து விரைவிலேயே அரசு நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே வழக்குகளுடைய தேக்கத்தைக் குறைப்பதற்காக, பல ஆண்டு காலமாக நிலுவையில் இருக்கிற வழக்குகளை “வித்ட்ரா” செய்து, “வித்ட்ராயல் அன்ட் டிராப்பிங் ஆஃப் கேஸஸ்” என்ற முறையில் பன்னெடுங்காலமாக நிலுவையிலிருக்கிற சாதாரண சிறிய வழக்குகளை திரும்பப் பெற அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் மதுவிலக்கு போன்ற சாதாரண குற்றங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் பல தொல்லைகளுக்கு உட்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அவை சம்பந்தப்பட்ட கிட்டத்தட்ட 2,70,858 வழக்குகள் திரும்பப்பெறப்பட்டுள்ளன.

அதைப்போலவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில், சென்னையை பொறுத்த வரையில் மாநகர காவல் துறை ஆணையர் தலைமையில் ஆய்வுக் குழு ஒன்றை அமைத்து விசாரணை கைதிகளாக இருக்கிறவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குமேல் இருந்தால், நீதிமன்றத்தின் மூலமாக அவர்களை விடுதலை செய்யக் கூடிய நடவடிக்கையை இந்த அரசு ஏற்கனவே எடுத்து, நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. பொன்னையன்]

நீதிமன்றங்களுக்கு கட்டிடங்கள் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது பல கருத்துரைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். 1977-க்குப் பிறகு—இதை நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் கட்டிடப் பிரச்சினை என்பது ஏதோ திடீரென்று ஏற்பட்டுள்ளது போல கூறினார்கள். சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலிருந்து நீதிமன்றங்களுக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நிதியை தாராளமாக ஒதுக்கவில்லை. கடந்த காலத்திலும், அதாவது 1977 ஆம் ஆண்டு வரையில், இது கவனிக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசும் தாராள மனதுடன் “கோர் செக்டார்” என்ற முறையில் நீதிமன்றத்திற்குக் கட்டிடம் கட்ட போதுமான நிதி ஒதுக்கவில்லை. மாநில அரசும் நிதியை ஒதுக்கும் போது அதிகமான நிதியை ஒதுக்க முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நீதிமன்றங்களுக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை பொறுத்தவரையில் 1972 முதல் 1975 வரையில் 77 இலட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1980 முதல் 1986 வரையில் 5,66,00,000 ரூபாய் நிதியினை இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 3-00]

தற்போது அந்த அளவுக்கு உயர் நீதிமன்றத்திற்கும், மற்ற நீதிமன்றங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைக் கூட எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன்.

சிலபல கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வால்பாறையில் நீதித்துறையில் முதல் வகுப்பு நீதிமன்றம் கட்டுவதற்கும், விருத்தாச்சலத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தியாகராசன் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி அந்தப் பகுதியில் நீதிமன்றங்களுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், பாலையங்கோட்டையில் வழக்குரைஞர் தங்கும் அறை கட்டுவதற்கும், நீதிமன்றத்தில் நாற்காலிகள் வழங்குவதற்கும், பெரியார் மாவட்டத்தில் நீதிமன்றக் கட்டிடங்களில் வசதி செய்து தருவதற்கும், மதுரை வடக்கு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் கழிப்பறை மற்றும் வழக்காடுபவர்களுக்கு வசதி செய்து தருவதற்கும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மாவட்ட நீதிபதிக்கு குடியிருப்பு கட்டுவதற்கும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் துணை நீதிமன்றத்திற்குக் கூடுதல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கும், செங்கற்பட்டு மாவட்ட நீதிபதிக்குக் குடியிருப்பு கட்டுவதற்கும், சாத்தூர் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தில் இதுபோன்ற கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், காஞ்சிபுரத்தில் முதல் வகுப்பு நீதிமன்றத்தில் கூடுதல் வசதி செய்து தருவதற்கும், சைதையில் பெருநகர் மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞர் அறைகள் கட்டுவதற்கும், திருவண்ணாமலை நீதிமன்றத்திற்குக் கூடுதல் கட்டிட வசதி செய்வதற்கும் கருருக்கும் இதுபோல் நீட்டிப்பதற்கும் தற்போது அரசு ஆணையிட்டு இருக்கிறது.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

விருதுநகரில் மாவட்டத் தலைமை நீதிமன்றம் வருகிற போது சிவில் நீதிமன்றம் இல்லாத நிலைமை அங்கு இருக்காது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வழக்குரைஞர்களுக்கு அறைகள் என்ற பிரச்சினை ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மைய அரசு கொடுக்கிற குறைந்த நிதியை வைத்துக்கொண்டு நாம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. மைய அரசு நீதித்துறைக்கு நிதியினை ஒதுக்குவதே இல்லை என்ற நிலையில் அதாவது தமிழகம் முன்னேறிய மாநிலம் என்பதால் நீதித்துறைக்காக பிரத்தியேகமாக நிதியை ஒதுக்காத நிலையில் மாநில அரசினுடைய வருவாயிலிருந்து ஒரளவுக்குத்தான் செய்ய முடிகிறது.

வழக்குரைஞர்கள் முன்வருகிறபோது அரசினுடைய இடத்தில் அவர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுத்து, அதாவது எல்.ஓ.சி. அல்லது ஹட்கோ போன்ற அமைப்புக்களோடு பேசி வழக்குரைஞர்களுக்கு பல பகுதிகளிலும் தங்கும் அறைகளைக் கட்டுவ தற்குரிய ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு விரைவில் தீட்ட இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கிற அனைத்து நீதிமன்றங்களுக்கும் கட்டிட வசதி செய்து தரவேண்டுமென்றால் குறைந்த பட்சம் 500 கோடி ரூபாயாவது தேவை. மத்திய அரசின் உதவியோடு இதைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் எத்தனை ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். குஜராத், ஹரியானா மகாராஷ்டிரம், பஞ்சாப், தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிதிப்பற்றாக்குறை அற்ற மாநிலங்கள் என்று மைய அரசு கருதி நீதி நிர்வாகத்திற்காக ஒதுக்கவேண்டிய பணத்தைக்கூட அவர்கள் தற்போது ஒதுக்கத் தவறிவிட்ட காரணத்தால் நீதித்துறை கிட்டத்தட்ட 35 முதல் 40 ஆண்டுக்காலமாக கவனிக்கப்படாமல் கட்டிட வசதிகளைக்கூட செய்து கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் இயன்ற அளவுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நடவடிக்கைகளை நாம் தற்போது மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்.

நீதிபதிகள் நியமனத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி.பி.சி. அவர்கள் பேசுகிறபோது என்ன காரணத்தால் நாமதம் என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. பொன்னையன்]

சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் 25 நிரந்தர நீதிபதிகள் பதவிகள் உள்ளன. 5 பதவிகள் காலியாக உள்ளன. இவற்றில் இரு பதவிகளை நிரப்ப மைய அரசுக்குப் பரிந்துரை ஏற்கனவே சென்று இருக்கிறது. மற்ற மூன்று இடங்களைப் பொறுத்த வரையில் மாநில அரசுக்கும், உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் யாரை நியமிப்பது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் பிரச்சினை இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன். 1967-ம் ஆண்டில் பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலிருந்து taking into account the peculiar soil psychology of Tamilnadu என்ற அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகப்படியாக வருகிறபோது, தமிழகத்தினுடைய பிரத்யேக சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கிறபோது அது பிரச்சினையை உருவாக்கும் என்பதால் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அதிக முக்கியத்துவத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை ஒரு கொள்கை முடிவாக அரசு எடுத்து இதுபற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மைய அரசுக்கும், மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எழுதி இருக்கிறார்கள். இந்த இனம், அந்த இனம் என்ற பாகுபாடே அரசுக்கு இல்லை. ஆனால் தமிழகத்தினுடைய ஒட்டு மொத்த நலனைக் கருத்தில் கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இன்றியமையாத தேவை என்பதை இந்த அரசு மத்திய அரசினிடத்தில் வற்புறுத்தி வருகிறது. அதிலேதான் பிரச்சினை இருக்கிறது. தாமதத்திற்கு இதுதான் காரணம். எனவே இதைவிடத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி.பி.சி அவர்கள், மாநில அரசு ஒருவரைப் பரிந்துரை செய்ததை மைய அரசு ஏற்கவில்லையே அதுதான் காரணமா என்று கேட்டார்கள். அது ஏற்கனவே பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஒன்று. எனவே அதற்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. சட்டரீதியாக அதாவது அரசியல் சட்டத்தினுடைய திருத்தத்திற்கேற்ப அவரைப் பரிந்துரை செய்ய அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. சட்ட முறையில் அதற்கு வழிவகை இருக்கிற காரணத்தால்தான் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. மைய சட்ட அமைச்சரும் பரிந்துரை செய்தார்; உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியும் பரிந்துரை செய்தார். ஆனால் அவர் பதவிக்கு வந்தாலும் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக இருக்கக்கூடியது ஆண்டுகள் அல்ல சில மாதங்களே என்ற காரணத்தால்—மூன்றாண்டுக் காலம் கிட்டத்தட்ட கால தாமதம் ஆகி விட்ட காரணத்தால்—மைய அரசு வேண்டாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதிகளை நியமனம் செய்வதிலே தாமதத்திற்கு அதுவே காரணம் அல்ல. நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல தமிழகத்தினுடைய பிரத்யேக சூழலில், அமரர் பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

1967-லே எடுத்த கொள்கை முடிவுக்கு ஏற்பவும், தமிழகத்தினுடைய பிரத்யேகமான சூழ்நிலைக்கு ஏற்பவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் முக்கியத்துவம் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மைய அரசுக்கு நாம் வலியுறுத்தி வந்தோம். அதன் காரணமாகவும் தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. மைய அரசு அதிலே ஒரு சுமுகமான முடிவை தமிழகத்தினுடைய மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப எடுக்கும் என்று அரசு நம்புகிறது.

மாவட்ட நீதிபதிகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக 69 பதவியிடங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. அதிலே தற்போது 9 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. உயர்நீதி மன்றம் அதற்கு தேர்வு நடத்தியது. தேர்வு நடத்தி 18 பேர் அடங்கிய பட்டியலை தற்போது அண்மையிலே அனுப்பியிருக்கிறது. அதிலும் அந்த 9 இடங்களில் 6 இடங்களுக்கு அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மீதம் உள்ள 3 இடங்களுக்கு பை புரொமோஷன் மெத்தட் மூலமாக நிரப்ப அந்த முறையிலே உயர் நீதிமன்றம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதுவும் உயர் நீதிமன்றம் தான் அரசுக்கு பரிந்துரை செய்ய வேண்டும். மாவட்ட நீதிபதிகளுடைய காலி இடங்களுக்கு மாநில அரசு காரணம் அல்ல. தாமதம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் அதற்கு உயர் நீதிமன்றம் தான் காரணம். உயர் நீதிமன்றத்தை நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. உயர் நீதிமன்றத்தை வற்புறுத்தி விரைவாக காலி இடத்தை நிரப்ப வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்கள் தற்போது தேர்வு நடாத்தி; தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பட்டியலையும் அண்மையிலேதான் மாநில அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே சப் ஜட்ஜஸ். தமிழகத்தில் மொத்தம் உள்ள சார்நிலை நீதிபதிகள் 117. அதிலே 10 இடங்கள் மட்டுமே காலியாக இருக்கின்றன. அதற்கும் மாநில அரசுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. காரணம் சப் ஜட்ஜைப் பொறுத்த வரைக்கும் தமிழகத்தில் this has to be filled up by way of promotion. கீழே இருக்கின்றவர்களிலிருந்து பதவி உயர்வுகொடுத்து போட வேண்டிய முழு பொறுப்பும் உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உயர் நீதிமன்றம் கடந்த காலத்தில் எந்த தாமதமும் செய்யவில்லை. ஆனால் சில காலமாக இப்படி காலதாமதம் செய்வதற்கு விளக்கம் கேட்டிருக்கிறோம். விளக்கம் எங்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு கருத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சப் ஜட்ஜைப் பொறுத்தவரைக்கும் by way of direct recruitment என்ற முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கருத்தை மாநில அரசுக்கு தந்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு ஆய்ந்தது. டைரக்ட் ரெக்ரூட்மென்ட் மூலமாக சப் ஜட்ஜஸ் என்று கொண்டு வருகிற போது கடந்த 20 ஆண்டுகளாக 25 ஆண்டுகளாக பணியில் இருப்பவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அதனால் பிரச்சினை

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. கி. பொன்னையன்]

உருவாகும் என்று சபா ஆர்டினேட் ஜுடிஷியரி தீர்மானம்போட்டு உயர் நீதி மன்றத்திற்கும் மாநில அரசுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே புதியதாக ஒரு ரெக்ரூட்மென்ட் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நீதிபதிகள் மத்தியிலே ஒரு அதிருப்தியை உருவாக்க மாநில அரசு தயாராக இல்லை. இதன் காரணமாக சப் ஜட்ஜஸ் காலி இடங்கள் நிரப்பப்படாமல் உயர் நீதிமன்றம் நிலுவையில் வைத்திருக்கிறது. அதற்கு மாநில அரசு பொறுப்பு அல்ல. சப் ஜட்ஜஸை, பை வே ஆப் பிரமோஷன் நியமிக்க வேண்டிய பொறுப்பு உயர் நீதிமன்றத்தினுடையது. அதை நியமிக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது.

அதைப்போலவே மாவட்ட முன்சீப் பதவிகளைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் நாட்டில் ஒட்டுமொத்தமாக 176 பதவிகள் இருக்கின்றன. அதிலே 36 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. Judicial செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டை எடுத்துக் கொண்டால் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று சொல்லக்கூடியவர்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் 141 இடங்களில் 13 இடங்கள் மட்டுமே காலியாக இருக்கின்றன. அவற்றை நிரப்புவதற்கு 1964-65 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறையில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த முறை — அவைக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அப்போது அவர்கள் எடுத்த முடிவு நீதிபதிகளை தற்காலிகமாக நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு தந்து அதிலே மாநில அரசு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் தலையிடவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் தலையிடவில்லை, இந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் தலையிடவில்லை.

உயர் நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்த 2 நீதிபதிகளைக் கொண்ட குழு அவர்களை ஆய்ந்து, அவர்களுக்கு தேர்வை நடத்தி, தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆகவும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீபுகளாகவும் நியமனம் செய்து வந்திருக்கிறது. வழக்கறிஞர்கள் மத்தியிலிருந்து 6 : 4 என்ற ரேஷியோவில் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையை விட்டு விட்டு, வழக்கறிஞர்கள் மத்தியிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்காமல் போஸ்டல் மூலமாகவும், வேறு முறையிலும் படிப்பை முடித்து விட்டு பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றுகிறவர்களை அவர்கள் அரசுப் பணியிலும் இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம், அவர்களை எல்லாம் தற்காலிக அடிப்படையில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீபுகளாக, ஜுடிஷியல் செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகவும் நியமித்து வந்திருக்கிறார்கள். 1981ஆம் ஆண்டு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில், நீதித் துறையிலே வழக்கறிஞர்களாக அனுபவம் பெற்றவர்களை நீதிபதிகளாக நியமித்தால் நிர்வாகம் சற்று செம்மையாக நடைபெறும் என்று எண்ணி, அமைச்சரவையிலே கோப்பைக் கொண்டு வந்து, அமைச்சரவையிலே முடிவு எடுத்து, இறுதியில் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பினார்கள். பிறகு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

அனுப்பிய பிறகு இனிமேல் வருங் காலத்தில் மொத்தம் 6 பேர் என்றால் 5 பேரை வழக்குரைஞர்கள் மத்தியிலிருந்து எடுக்க வேண்டும். ஒருவரைத் தான் சட்டம் தெரிந்த, சட்டப் பிரச்சினைகள் தெரிந்தவரை நீதித் துறையிலிருந்து அல்லது சட்டத் துறையிலிருந்து எடுக்க வேண்டும். மற்ற துறைகளிலிருந்து யாரையும் எடுக்கக் கூடாது என்பது அமைச்சரவை எடுத்த முடிவு. இது உயர் நீதி மன்றம் எடுத்த முடிவல்ல. இதை நாங்கள் உயர்நீதிமன்றத்திற்குத் தெரிவித்த பிறகு கிட்டத்தட்ட 1963, 1965 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து பதவியில் தற்காலிகமாக உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய இரண்டு நீதிபதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் பதவியில் இருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். அரசு ஒரு முடிவையெடுத்தபோது, இதுகாறும் பதவியில் இருந்தவர்களை நிரந்தரப்படுத்திவிட்டு எதிர்காலத்தில் இப்படி வழக்குரைஞர்கள் மத்தியிலிருந்து எடுக்க வேண்டுமென்ற முடிவு வந்த போது வழக்குரைஞர்கள் சங்கமும் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றது. நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடந்தது.

(பிற்பகல் 3-10)

அந்த வழக்கு உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று பிறகு உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, உச்சநீதிமன்றத்தில் அண்மையில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இத்தனை ஆண்டுக் காலமாக கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலமாக தற்காலிகமாக அவர்கள் பதவியில் இருந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது மாநில அரசு அல்ல, உயர்நீதிமன்றமே கடந்த காலத்தில் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றது. மாநில அரசு தேர்ந்தெடுத்தால் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய இரண்டு நீதிபதிகள் வந்து அவர்கள் தேர்வு நடத்துகிறார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிற்கேற்ப உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதிகள் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு வந்து தேர்விற்கு மார்க் போடுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன மார்க் போடுகிறார்களோ அதை மாற்றக் கூடிய உரிமை கூட சர்வீஸ் கமிஷன் உறுப்பினர்களுக்கு இல்லை. உச்சநீதிமன்றம் இதைத் தெளிவாக்கி இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் இதை நடத்துகிறார்கள். இந்த நிலையில் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பையொட்டி ஏற்கெனவே பன்னெடுங்காலமாக பணியில் இருந்தவர்கள், அவர்களில் மிக மோசமானவர்கள் அல்லது தகுதியற்றவர்கள் என்று யாராவது இருப்பார்களானால் அவர்களை ஒரு ஸ்கீரினிங் கமிட்டி மூலமாக ஆய்வு செய்து அவர்களை மட்டும் தாய்த் துறைக்கு அனுப்பி விட்டு, மீதமுள்ளவர்களை பூராவும் நிரந்தரமாக்க வேண்டும். இதற்காக super numerical பதவிகள் ஏற்படுத்தலாமென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது தற்போது தமிழ் நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன், தேர்வாணைக் குழு கிட்டத்தட்ட மாவட்ட முன்சீப் பதவிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் 128 இடங்களுக்கும், அதைப்போல ஜூடிஷியல் செக்ஷன் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டைப் பொறுத்த

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வரையிலும் 130 இடங்களுக்கும் முன்னெச்சரிக்கையாக எதிர் காலத்தில் வரக்கூடிய வேகன்சி, காலியிடங்களையும் கணக்கில் கொண்டு அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய ஆணைக்கேற்ப தற்போது தேர்வாணைக் குழு பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றமும் அந்த மனுக்கள் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்பதை ஆய்ந்து தேர்வாணைக் குழுவிற்கு தர வேண்டும். தேர்வாணைக் குழுவின் முடிவுதான் இறுதி முடிவு. தேர்வாணைக் குழுவில் உயர்நீதி மன்றத்திலிருந்து அந்தத் தேர்வை நடத்துகிற நீதிபதிகளுடைய முடிவு அவர்கள் போடுகிற மார்ச் தான் final, as per the judgement of the Supreme Court. எனவே இதற்கும் மாநில அரசுக்கும் தொடர்பில்லை. 1963-65ஆம் ஆண்டிலிருந்து உயர் நீதிமன்றத்திற்கு தங்கவிடம் இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து தற்காலிகமாக நீதிபதிகளை ஆங்காங்கு நியமித்து எந்த இடமும் காலியில்லையென்ற நிலை இருந்து வந்தது. ஆனால் 1981ஆம் ஆண்டு வழக்குரைஞர்கள் மத்தியிலிருந்து தான் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவு வந்த பிறகு கடந்த காலத்தில் இருந்தமுறையை நிர்வாகம் மேற்கொள்ளாமல் அந்த இடங்களை வழக்குரைஞர்கள் மத்தியிலிருந்து ஒருமுறை கிட்டத்தட்ட 70 வழக்குரைஞர்களை தற்காலிகமாக இதே உயர் நீதிமன்றம் அண்மையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நியமித்தது. தற்காலிக அடிப்படையில் இப்போதும் உயர்நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த இடங்களில் நியமிப்பதற்கு மாநில அரசு எந்தவிதத் தடையும் செய்யவில்லை. 1963, 1965ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்துகிற முறையை அவர்கள் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கலாம். மக்களுக்கு நேரடி பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு இல்லையென்ற காரணத்தால், சட்டப் பேரவைக்கும் ஆட்சிக்கும் தான் கடமைப் பொறுப்பும் பிரச்சினையும் இருக்கிற காரணத்தால் இந்த உண்மைநிலையை அரசு தெளிவாக்க வேண்டி உள்ளது. காரணம் பலமுறை அரசு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எழுதியும் பலநீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகள் இல்லாத இருக்கிறது. சப்ஜட்ஜ் இல்லையென்றால் கீழேயுள்ள நீதிபதிநிலைகளை பதவி உயர்வு செய்து நிரப்ப வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லியும் கூட உயர்நீதிமன்றம் செய்ய வில்லை. ஜூடிஷியல் செகண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் இல்லையென்றால் ஏற்கெனவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் 79 பேரை வழக்குரைஞர் மத்தியிலிருந்து உயர்நீதிமன்றமே நேரடியாக தேர்ந்தெடுத்து நிரப்பி இருப்பது போல, தற்போது உள்ள அல்லது உருவாகும் வேகன்சிகளையும் நிரப்புகள் என்று சொன்னால் அதற்கும் உயர்நீதிமன்றத்திடமிருந்து பதில் இல்லை. மக்கள் பிரச்சினையில், மக்கள் நலனில் பொது நோக்கில் உயர்நீதி மன்றமும் கவலையும் அக்கறையும் காட்டுவது அவசியம், இது குறித்து மீண்டும் உயர்நீதிமன்றத்தை வற்புறுத்தி வருகிறோம். இது எப்படியிருந்த போதிலும் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய ஆணையை உயர்நீதிமன்றம் கட்டாயம் கேட்டாக வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தேர்வாணைக் குழு இந்தத் தேர்வை

[திரு. சி. டொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 25]

நடத்துகிறது. தேர்விற்கு அவர்கள் இரண்டு நீதிபதிகளை தேர்வு செய்ய அனுப்பியாக வேண்டும். அது முடிந்தவுடன் அந்த இடங்கள் எல்லாம் கட்டாயம் நிரப்பப்படும் என்பதை நான் அவைக்கு கூற விரும்புகிறேன்.

அதே போல் ஜூடிஷியல் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவியைப் பொறுத்த வரைக்கும் 58 இடங்களில் 19 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த 19 இடங்களை பதவி உயர்வு மூலமாக நிரப்ப வேண்டும். அப்படி நிரப்ப வேண்டிய கடமை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றம் அதையும் செய்யவில்லை. நிரப்ப வேண்டும் என்று மாநில அரசு உயர்நீதிமன்றத்தை வற்புறுத்தி வருகிறது.

அதைப் போலவே இலவச சட்ட உதவியைப் பொறுத்த வரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது அதுவும் குறிப்பாக திரு வேங்கடரமணன் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே இது சிறந்த முறையில் விளங்குவதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் கூறவில்லை. மத்திய அரசினுடைய அமைச்சரும், உச்சநீதிமன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியும் கூறினார்கள். பாராளுமன்றத்திலே அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டோம். இந்த இலவச சட்ட உதவியைப் பொறுத்த வரைக்கும், இதை நிர்வகிப்பதே வழக்கறிஞர்கள் தான். எந்த வழக்கறிஞர்கள் 25 ஆயிரம் பேர்களை போராட்டம் நடத்தினார்கள் என்று சொல்கிறீர்களோ, அந்த வழக்கறிஞர்கள் இருந்து தான் இந்த இலவச சட்ட உதவியை நடத்துகிறார்கள். அதைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக வழக்கறிஞர்கள் இந்த இலவச சட்ட உதவியை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. உயர்நீதிமன்றத்தோடு கலந்து மாவட்ட நீதிபதிகளோடு தொடர்பு கொண்டு, ஏ, பி, என்ற இரண்டு பிரிவுகள், வழக்கறிஞர் அமைப்புகள் இதை நடத்தி வருகின்றன. அரசினுடைய ஒரே பணி 40 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்குவதோடு நின்று விடுகிறது. எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள், ஏழைகளுக்காக நடத்தப்படுகிற இந்த இலவச சட்ட உதவிக்கு கட்டாயம் நிதி தருவேன் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி தாராளமான தன்மையிலே நிதியைத் தருகிற காரணத்தால் இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத அளவிற்கு 40 இலட்சம் ரூபாயை ஆண்டுக்கு தருகிறோம். இந்த அளவிற்கு மற்ற மாநிலங்கள் தரவில்லை. ஆனாலும் கூட அங்கே குறைபாடு இருக்கிறது என்றால், இந்த இலவச சட்ட உதவியை நடைமுறைப்படுத்துகிற துறையை, அதாவது வழக்கறிஞர்கள் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களும் நீதிபதிகளும் இதை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் கட்டாயம் அரசு அவர்களுக்குத் தக்க ஆலாசனைகளை இது குறித்து கூறும் என்பதை இந்த நேரத்தில நான் எடுத்துக் கூற கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. டொன்னையன்]

அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆனந்ததீரு. கிருஷ்ணா அவர்கள் பேசுகிறபோது time limit for the completion of the cases என்பது பற்றி சொன்னார்கள். சட்டமே திருத்தப்படவேண்டும். இந்த ஆலோசனையை நாங்கள் உயர்நீதிமன்றத்தோடு கலந்திருக்கிறோம். பல சட்டங்களைத் திருத்த மத்திய அரசு தற்போது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. மாநில அரசுக்கு உரிய சட்டங்களையும் திருத்தி, டைம் லிமிட், ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்திலே பிரச்சினைகளை முடிக்கவேண்டும் என்று பல சிக்கல்கள் இருந்தபோதிலும், எந்த அளவிற்கு இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது என்பது குறித்தும், அதேபோல் Vexatious cases என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அதை ஆய்ந்து, நீதிபதிகளுடைய தன்மையைப் பொறுத்து if it is a vexatious one, he can immediately deal with it and dispose it of ஆனால் நீதிபதிகளுடைய மனமாற்றம் உருவாகிறபோதுதான் இந்த அட்ஜர்ன்மென்டையும் தடுக்க முடியும். அதே நேரத்திலே Vexatious cases என்ற பலனற்ற வழக்குகள் போடுவதை எல்லாம் தடுக்கமுடியும் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பியைப் பெறுவதிலே பல பிரச்சினைகள் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திற்கு என்று மட்டுமல்ல, மற்ற பகுதிகளுக்கும் ஜெராக்ஸ் மெசின் கொடுத்து இருக்கிறோம். அது வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது என்பதைக் கூட வேங்கடரமணன் அவர்கள் சொன்னார்கள். உயர்நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரையிலும், நீதி கேட்கிறபோது, நீதியை ஒதுக்குவதோடு மாநில அரசுக்கு வேலை முடிந்து விடுகிறது. Because you know very well the Executive cannot interfere in the administration of judiciary. The Executive cannot step into the shoes of the judiciary. Sometimes the judiciary may step into the shoes of the Executive. ஆனால் மாநில அரசினைப் பொறுத்தவரையிலும், நீதித்துறையினுடைய நடவடிக்கைகள் எதிலுமே அணுவுளவும் நாங்கள் தலையிடாமல் இருக்கிற காரணத்தால், என்ன காரணத்தால் உயர்நீதிமன்றத்திலே உள்ள ஜெராக்ஸ் காப்பி மெசின் வேலை செய்யவில்லை என்பதைக் கேட்டுத் தெரிந்து நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேங்கடரமணன் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

அதைப்போலவே மதுரைக்கு உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய கிளை வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். 'ஜஸ்வந்திங் கமிட்டி'யும் இதை பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு தற்போது தாக்கீது வந்திருக்கிறது. இது குறித்து விளக்கம் கோரப்பட்டு இருக்கிறது. விளக்கத்தை நாங்கள் ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. சி. டொன்னையன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

காரணம் ஏற்கெனவே நான் சொன்னதைப் போல, there is a condition precedent. To bring a Circuit Bench to Madurai, the existing vacancies in the High Court have to be mandatorily filled up ஆனால் இந்த வேகன்சியை . . . பில்-அப் பண்ணுவதைப்போறுத்த வரைக்கும் எங்களுடைய கொள்கை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தான் முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்பது அதை நாங்கள் நடைமுறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், இதை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அரசினுடைய கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்கிறபோது, —விரைவில் ஏற்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. — அதையொட்டி மதுரைக்கு இந்த சர்க்கியூட் பெஞ்ச் வரும் என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 3-20)

அதைப்போலவே Rationalisation of Court fees பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடன் இது குறித்து கலக்கப் பட்டது. கோர்ட் பீஸைப் பொறுத்தவரைக்கும் உயர்நீதி மன்றத்திலே தற்போது இருக்கிற, ad valorem court fees முறையிலே இருக்கின்ற காரணத்தால் 7½ பர்செண்ட் ப்ளாட் ரேட்டாக வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அதைமாற்றி அதை ஒரு ad valorem rate court fees என்ற முறையிலே சட்டத்தை திருத்தி அதைக் கொண்டுவருவதற்கும் கிட்டத்தட்ட 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைந்த தொகையாக இருக்கின்றபோது 7½ சதவீதம் என்றும் அதைப்போலவே படிப்படியாக சாதாரணமாக 1 லட்சத்துக்கு மேற்பட்டு அந்தப் பணம் போகிறபோது 1 சதவீதம் என்ற முறையிலே அதை மாற்றியமைக்கவும், அதைப்போலவே வழக்கு நடாத்துகிறவர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்குமேயானால் அல்லது அதற்குக் குறைவாக இருக்குமேயானால் அவருக்கும் இலவசச் சட்ட உதவி மூலமாக சென்று அதிலே பதிவு செய்திருக்கின்ற ஏழைகளுக்கும் கோர்ட் பீ அறவே இல்லாத முறையில் அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், சிறுநில விவசாயிகளுக்கும், குறுநில விவசாயிகளுக்கும் இலவசமாக கோர்ட் பீ இல்லாத முறையிலே அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே, பெண்கள் சம்பந்தமான வழக்குகள் எதுவாக இருந்தாலும், அது Matrimonial or mainenance case or custody of children என்று எந்த வழக்குகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கோர்ட் பீ இல்லாத முறையிலே சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்,

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பெரியவ் அப்துல் சமத் அவர்கள் பேசுகிறபோது பலவற்றைச் சொன்னான். நீதிபதிகளுக்கு, கார், டேப்ரிக்கார்டர் போன்றவை கொடுக்கப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள்; கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதைப்போலவே, சென்னையிலே பணியாற்றுகிற நீதிபதிகளுக்கு வாகனங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வாகனங்கள் சரியில்லை என்ற தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேங்கடரமணன் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். அதுகுறித்து விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் சமது அவர்கள் பேசுகிறபோது Shariats Court for Family disputes-அமைக்கவேண்டும். இதற்காக 6 ஆயிரம் ஜமாத்துக்கள் பயன்படுத்துகிறபோது அதனால்தான் அந்தக் குறிப்பிட்ட மக்களுடைய குடும்பப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியும் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது குடும்பப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மட்டுமே பலன் உள்ளதாக இருக்குமேயானால் அந்த அளவிற்கு Lok A dalat-இன் பணியை, ஒப்பிட்ட பணியை, ஒத்த பணியை மட்டுமே அது மேற்கொள்ள மட்டுமே என்றால் அதை அரசு ஆயும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்திரசேகரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, வழக்குரைஞர் நலச் சட்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். வழக்குரைஞர் நலச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். வழக்குரைஞர் நலச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிறபோது, வழக்குரைஞர்களைவிட வறுமைப் பிணியிலே வாடுகின்ற எண்ணற்றோர் இருக்கிறார்கள். சில பிரிவினரிடமிருந்து கோரிக்கையும் வந்திருக்கின்றன. எனவே எல்லாவற்றையும் கருத்தில்கொண்டு இதை ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. வழக்குரைஞர்களுக்கு அரசு பணம் தரவேண்டுமென்கிற நிலை வருகிறபோது தான் வறுமைக்கோட்டினுடைய எல்லைக்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு உதவுகின்ற பல்வேறு நிலையில் திட்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அனைத்தையும் ஆராய்ந்து அரசு ஒரு முடிவினை விரைவில் எடுக்கும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே நீதி மன்றங்களில் வழக்குகளினுடைய தேக்கத்திற்கு ஒருவேளை நீதி மன்றங்களில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவும் ஒரு காரணமாக இருக்கும் என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்திரசேகரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுகுறித்து, அரசு ஆராயும் என்பதனை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது within 24 hours நீதி மன்றத்திற்கு குற்றவாளியை கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பது நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதில்லை என்பதைப்பற்றியும், அதற்கான பரிகாரங்கள் வேண்டுமென்றும் ill-treatment நடக்கிறது என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். இது குறித்து

[திரு. சி. டொன்னையன்] [1987 ஏப்ரல் 2]

காவல் துறையோடும், நீதித் துறையோடும் கலந்து, அரசு இதில் எப்படி தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது குறித்து ஆய்ந்து வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுடைய வழக்குகளில் எந்தெந்த மாவட்டங்கள் தொழில்துறையிலே முன்னேறி இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறதோ, அந்தந்த மாவட்டப் பகுதிகளுக்கு தொழிலாளருக்கு வேண்டியநீதிமன்றங்களை நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஏற்கெனவே ஆய்ந்து வருகிறது.

பெண்களுக்கு, குறிப்பாக, கற்பழிப்பு, வரதட்சணை இன்னல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்ற பெண்களுக்கு தனி நீதிமன்றம் அமைக்கின்ற முடிவை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், பரவலாக அதை அமைக்கவேண்டுமென்று ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பேமிலி கோர்ட்டுமும் உள்ளடக்கப்படுகிறது. அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். Director of Prosecution-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும், நான் சென்ற ஆண்டே சொன்னது உண்மைதான். ஆனால் அப்படி வருகின்றபோது எந்த அளவிற்கு என்றால் ஒவ்வொரு மாவட்ட அளவிலே பணியாற்றுகின்ற அரசு வழக்குரைஞர்கள்—they are all under the administrative control of the District Collectors. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் Director of Prosecution-க்கு கொண்டு வருகிறபோது எந்த அளவுக்கு அந்தப் பணிவரையறுக்க வேண்டும் என்பதைத் தற்போது அரசு தீவிரமாக ஆய்ந்து வருகிறது. விரைவிலே அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Administrative Service Tribunal-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் அரசு பணியாளர்களுக்கு நீதிமன்றத்திலே, உயர்நீதிமன்றத்திலே பரிகாரம் தேட வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறபோது பன்னெடுங்காலம், பல ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட தீர்வு காணாத நிலையாக வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கக் கூடிய நிலை அதிகமாக இருப்பதால் Administrative Service Tribunal என்று வருகின்றபோது இதில் அரசு அதிகாரிகளை முழுமையாக போட வில்லை, நீதிமன்ற நீதிபதி தான் வருவார். பிரத்யேகமாக இந்த வழக்குகளை நடத்துகிற காரணத்தால் இந்தப் பணியாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாது, பரிகாரம் தான் ஏற்படும் என்று அரசு கருதுகிறது. அதில் ஏதேனும் பிரச்சினை இருக்குமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னால் அது குறித்து தனியாக அரசு ஆய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேங்கடரமணன் அவர்கள் பேசும்போது Return of documents, Stamp duty போடுவது பற்றியும், அதேபோல் Memo of Appearance, Stamp fee

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வேண்டும் என்பது பற்றியும் Process fee அதிகமாக்க வேண்டும் என்று பல்வேறு வகையில் அரசுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய ஆலோசனைகளை தந்து இருக்கிறார். ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக Rationalisation of Court fees என்பதைப் பொறுத்தவரைக்கும் மத்திய அரசு அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு திட்டத்தை வகுத்து இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி அதை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் தெரிவித்து இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு abolition of Court fees என்று வருகிறபோது அல்லது Rationalisation of court fees என்று வருகிறபோது ஏற்படுகிற பண இழப்பை ஈடுகட்டித் தர வேண்டும் என்று பல மாநிலங்கள் வடபுலத்தில் இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்கள் கூட மத்திய அரசை கேட்டு இருக்கின்றன. அதனுடைய பதிலை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். பதில் வந்த பிறகு ஒருவேளை பாதகமாக வந்தாலும், சாதகமாக வந்தாலும் Court fees rationalisation-ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் நவீன மக்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிற விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்கள் பேசும்போது அதிகாரிகளுடைய தவறுகளை சுட்டிக்காட்டினார்கள். சில இடங்களில் என்ன என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது குறித்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதேபோல் என்ன என்ன மாற்றங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கழிவறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் 10 நபர்களுக்கு ஒரு கழிவறை என்ற வகையில் கழிவறைகள் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக எல்லா சிறைகளுக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது. Problems may be there confronting the remand prisoners. அதில் பிரச்சினைகள் இருக்கத்தான் செய்யும்.

அடுத்த கருப்பன் என்ற கன்விக்ட் பிரிசனருக்கு நிவாரணம் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை அரசு விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சிறையில் குறைபாடுகள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. குறைபாடுகள் இருக்கிறது என்று அவ்வப்போது அரசுக்கு தகவல் வந்திருக்கிற காரணத்தால் தான் சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற இன்னல்களை, இடர்பாடுகளை அல்லது அங்கு நடக்கின்ற தவறுகளை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி அந்த புகார் பெட்டி மூலமாக அனுப்புகிறபோது சில இடங்களில் அந்தப் பெட்டியின் அடி பாகத்தைக் கழற்றி எடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சில குறைபாடுகள் அரசுக்கு வந்ததன் காரணமாக

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 ஏப்ரல் 25]

அனைத்து சிறைச்சாலைகளுக்கும் அந்தப் பெட்டி இரும்பினால் ஆக்கப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஆணையை அரசு எடுத்திருக்கிறது. இதிலிருந்து நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால் அரசு இதில் ஏனோ தானோ என்று இருக்கவில்லை. கட்டாயம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து சிறையினுடைய நடைமுறை நிர்வாகம் கைதிகள் அங்கு இருக்கின்றவர்கள் திருந்துகிற முறையில் அவர்கள் இறுதியில் திருந்தி நல்லவர்களாக சமுதாயத்தில் வரக்கூடிய வகையில் இருக்கும் முகத்தான் நிர்வாகத் தூய்மை நிலவவேண்டும் என்ற முறையில் நாம் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோம். பல அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோம். அதிகாரிகளை தற்காலிக பணி நீக்கத்திற்கு உட்படுத்தியிருக்கிறோம். முன்பு உறுப்பினராக இருந்த திரு. உமாநாத் அவர்கள் சில குற்றச்சாட்டுகளை சொன்னபோது நான் நம்பவில்லை. நேரில் வாருங்கள், நான் நிரூபிக்கிறேன் என்று அவர் சொன்னார். திருச்சி சிறைக்கு நேரில் நான் சென்றேன். அங்கு சர்பிரைஸ் விசிட் செய்தேன். அங்கு நடக்கும் சில தவறுகளைக் கண்டோம். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தோம். அரசுக்கு தவறுகளை சுட்டிக்காட்டுகிறபோது கட்டாயம் நடவடிக்கை எடுப்பதில் எந்தவிதத் தயக்கத்தையும் காட்டாது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்களும் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்களும் சிறை நிர்வாகத்தில் கொண்டு வரவேண்டிய சில திருத்தங்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். நடைமுறையில் ஏற்படுத்த வேண்டிய, செம்மைப்படுத்த வேண்டியதைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அது குறித்து அரசு தக்க நடவடிக்கையை விரைவில் ஆய்ந்து எடுக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 3-30)

பார்வையாளர் குழுவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்களுக்குமே மாறுபட்ட கருத்து. நீங்கள் பார்வையாளர் குழு வேண்டும் என்று சொன்னீர்கள். பார்வையாளர்கள் குழு போடுவதிலே 'டிஃபனை' போட்டு அவர்களை அனுப்பி விடுவார்கள். அப்படியெல்லாம் விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும்கூட, சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களை அடக்கிய 'கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி' போடுவது சிறந்தது என்பதால் இது குறித்து ஆய்ந்து, அரசு விரைவில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை அவை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது, இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 13 நீதி நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் எஸ். ரெத்தினராஜ், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திரு. எஸ். பி. மணவாளன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13 நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 19,30,85,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 14 சிறைச்சாலைகள்.

திருவாளர்கள் சோ. மா. இராமச்சந்திரன், திரு. பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம், எஸ். என். இராமசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,77,98,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 27-4-1987 திங்கட்கிழமை காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 3-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.